

Ah Tarlabası, vah Tarlabası...

Esmeray 03.08.2011

İki ay önce tiyatrocu bir arkadaşım bana dedi ki, "Ben oyunumda Roman bir kadını oynayacağım." Benim Tarlabası'nda 10 yıl oturduğumu biliyor. Buna dayanarak devam etti, "Senin orada tanıdığın Roman kadınlarını tanımak istiyorum. Bana yardımcı olur musun?" Tamam, dedim. Ben tam iki yıldır hiç uğramamıştım Tarlabası'na. Benim aklımda, Cadının Bohçası oyununu izleyenler bilir, orada anlattığım gibi sahneler ile karşılaşacağımız vardı. Dışarıda Kürt kadınlar oturmuş öbek, öbek, Roman kadınları daha yayvan... Halılar, kilimler, tas, tava, patlıcan, domates, yemek yapmak için... Az ileride transseksüel kadınlar, onlar oturmamışlar, ayaktalar. Sokağın ilerisinde Afrika'dan gelen zenciler. O sokak bitince ince uzun bir sokak, karanlık. Gençler ayaktalar, hareketli, alış veriş halindeler... Anlattığım o sokaktan aşağıya bu sefer arkadaşım ile indik. Bir gariplik vardı bu sefer. Sanki Tarlabası değildi burası. Sokaklar bomboştı. Kimsecikler yoktu. Kafamda soru işaretleri ile aşağı indik, eski oturduğum mahalleye doğru... Sokağın girişinde kadın kuaförü var. Kuaförün önünde Sabayat (Sabahat) abla. Sabayat hep oturur; gene oturuyordu. Selamlaştık. Yaşlanmıştı Sabayat Abla iyice; az sohbet ettik. Mutsuzdu. "Neden bu kadar moralin bozuk?" dedim. "Yaşlılık be kızım!" dedi. "Baksana eskisi gibi değil hiçbir şey.. Her şey değişti." "Değişen ne," dedim, "Sabayat Abla?" "Bilmem!" dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sokağımızı geri verin!..

Esmeray 17.08.2011

Tarih 1992, ben Beyoğlu'na geldim. İstiklal'de dolaşırken birden bir sokak dikkatimi çekti; çok genişti. Daha dikkatli bakmak için girdim sokağa; gerçekten kocaman bir sokaktı. Tarlabası'nın o dar sokaklarından sonra böyle bir sokak bana doğrusu çok ferah gelmişti.

Buradaki taş döşemeler de farklıydı. Kocaman sal taşı gibi ve basamaklı basamaklıydı. Birden köy aklıma geldi... Bizim yaylada bir vadi vardı ve o vadinin içinden bir dere akardı. Biz oraya "Büyük Dere" derdik. Garip bir şekilde bu sokağı o dereye benzetim.

Artık bir büyük derem vardı. Bulduğum her fırsata o sokağa gider, saatlerce otururdum. Binalar, beton yığını ve benim vadem... Büyük dereye benziyordu ama tam anlayamıyordum neyin benzediğini.

Bir gün gene büyük dere ve bu sokak arasında gidip gelirken çocukken izlediğim bir film karesi geldi gözümün önüne. Filmin adını anımsayamadım şimdi. Orada şöyle bir sahne vardı: İstanbul'a göç etmiş köylü bir aile ve bu ailede yaşlı bir amca... Amca bir gün evden çıkıyor, dolaşırken yolunu kaybediyor. Birden kocaman bir caddede, bir sürü araba içinde buluyor kendini. Amca birden garip sesler çıkarıyor. Bir çobanın koyunlarını çağırır gibi sesler. Her arabayı rengine göre bir koyuna benzetiyor. Sarı araba, sarı koyun; siyah araba kara koyun oluyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Bayram, şeker, bomba...

Esmeray 31.08.2011

Hani çocukken bize büyüklerimiz öğretmişti; hırsızlığın, yalanın, kavganın kötü olduğunu... Ama yeri geldiğinde de kendileri yapardı. Böylece pratikte, yaptıklarını biz öğrendik aslında. Şimdi devlet büyükleri aynı şeyleri söylüyorlar bize. Şiddetin, kan davasının, intikamın, kötü olduğunu. Özellikle kan davaları... Hani aşiretler arasında sıkça yaşanan; bu kan davaları dursun diye araya ağalar, beyler girer. Ne zaman barış sağlanırsa iki tarafın arasında kan durur artık, şiddet olmaz. Coğrafyamızda yaşanan şiddet de aynı kan davasına dönmüş, 30 yıldır hep şiddet. Öldürmek, kan akıtmak maalesef bitmiyor.

Az önce de belirttiğim gibi şiddetin kötü olduğunu bize söyleyen büyüklerimiz, hiç durmadan şiddeti sürdürüyor. Dağ taş bombalanıyor. Şunu da belirtmek isterim, bu bombalamalarda insan ölmediği zaman yetkililer açıklama yapar, "Can kaybı olmadı".

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nefret DİL ile bulaşır

Esmeray 07.09.2011

Yıllar önce, zührevi hastalıklar hastanesinde yaşadığım bir tanıklığı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bir rahatsızlığımdan dolayı sözünü ettiğim bu hastaneye gittim. İşlemlerim tamamlandı ve bana dediler ki, iki gün hastanede yatman lazım. Öğlen olmuş, karnım acıkmıştı iyice. Yemekhaneye indim, yemeğimi aldım. Masalarda herkes oturmuş yemeğini yiyor. Oturacak yer bakınırken dikkatimi, mutfağa yakın tek bir masada yarı ağlamaklı bir halde yemeğini yemeye çalışan Afrikalı siyah bir adam çekti. Sordum orada bir görevliye, dedim neden bu adam ayrı oturuyor. Görevli kulağıma eğildi, "Abla, bu adam AIDS" dedi. "Eee" dedim. "Ondan ayrı" dedi. Şaşırdım kaldım.

Aldım yemeğimi, adamın oturduğu masaya gittim. Ekmeğimi adamın tabağına bandım ve yemeye başladım. Herkes şaşkın bir halde bana bakıyor. İçimden dedim "asıl size şaşıracak bakmak lazım". İşin ilginç hemşireler de gidip gelip beni uyarıyorlar. Hasbinallah, hastaları anladım da ayol hemşireler nasıl bilmez HIV virüsünün yemekle, öpüşmeyle, el sıkma ile bulaşmadığını. Doktora söyledim, bu nasıl iş diye. Demez mi "Bilgimiz dâhilinde, ayrı yemek yemesi bizim uygulamamız". "Nasıl yani?" dedim; cevap vermeden gitti. İyice şaşırdım, hoppala doktorlar da mı bilmiyor bunları. Zührevi hastalıklar hastanesi, doktoruna kadar bir hastalığın nasıl bulaşıcı olduğunu ya da olmadığını bilmiyor. Ay cinsel yolla bulaşan hastalıklar hastanesi burası, eee daha var mı ötesi? Yani ayrımcılığın ve ötekileştirilmenin bu kadarı pes, dedim.

Hani hatırlarsınız, eski Aileden ve Kadından Sorumlu Devlet Bakanımız Selma Aliye Kavaf Hanımefendi, "Eşcinsellik hastalıktır" demişti.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kadın olamama halleri

Esmeray 14.09.2011

Bazen uykum kaçtığında televizyonu açarım, uykum gelsin diye. Bütün kanalar dizilerin tekrarını gece yeniden verir. Yarı uykulu bir halde –şu an hatırlamıyorum dizinin adını– şöyle bir sahne gözüme takıldı: Adam içeri giriyor; eşi evde yok, sesleniyor, gene yok bağırmaya başlıyor, gene yok. Bizim maço sinirleniyor. Gözleri birden kanlanıyor ve burnunu çekiyor. Başka sahne araya giriyor. Tekrar sözünü ettiğim sahne: Kadın eve gelmiş, çocuğunun babası ile görüşmeye gitmiş. Yani eski eşi ile buluşmaya, adama anlatmaya çalışıyor. Gözü kanlı herif daha kadın lafını bitirmeden tokatlıyor. Kadına dayak sahnesi dakikalar sürüyor. Kadına şiddet yeniden üretilip bize güzelce bir izlettiriliyor.

Kanalı değiştiriyorum. Başka bir dizi; kız eve geç gelmiş diğer baba küplere binmiş. Yani hangi diziyi izlerseniz aynı sahneler. Baba, kardeş, ağabey, eş, sevgili.. kısaca evde erkeğin konumu ne ise iktidar onda. Allah rızası için izlediğimiz bir dizide de bütün bunların olmaması gereken bir sahne olsun.

RTÜK eşcinselliği çağrıştıran ne olursa olsun ciddi yasaklar koymuş. Gerekçe: "Türk aile yapısına aykırı olduğu için!" Hatta Huysuz Virjin'in bile 23:00'ten önce program yapması yasaklandı. Buna gerekçe ise çocukları olumsuz yönde etkiliyormuş! Yahu Huysuz Virjin'i izleyen bir çocuğun birine saldırdığını duydunuz mu hiç? Ben duymadım şahsen.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Bahar, sonbahar!

Esmeray 21.09.2011

Vay memleketin haline! Bir yandan savaşta ölen gencecik çocuklar, bir yandan "Ortadoğu Arap Baharı"... Bizim, sözüm ona büyüklerimiz, işadamlarımız bir bahar yaşıyor valla. Arapların baharına bahar katacağız canla başla hem de. "Canım bizim memleket düzelir, o sonraki iş, komşularımız iyi olsun da!" Bizim ülkede aç insan yok, – gerçi ekonomiden anlamam ama– herhalde orada da sorun yok. Bizim ülkede savaş yok. Bizim memlekete bahar çoktan gelmiş, ee biraz da komşularımızın baharını kutlayalım. Valla Arap ülkelerine bahar nasıl gelmiş bilmiyorum ama bildiğim bir şey var. Bizim ülkede; hani halkın iradesinden dem vurulur ya, milli iradeye saygımız var, aziz halkımız ne derse o olur. Hiç de öyle değil; aziz millet kendi kararını kendi vermiyor. Hiç kimse kusura bakmasın.

Örnek mi; mesela masa sandalye kaldırma, özellikle Beyoğlu'nda. Binlerce esnaf, işten çıkarılan binlerce çalışan perişan haldeler. Belediye Başkanımız çıkıyor televizyon programlarına, sorunu çözüyoruz diyor. Evet çözüyor! Sokağa, sivil, resmî zabıta ayrıca sivil, resmî polis.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Nesi güzel bu hareketlerin?

Esmeray 28.09.2011

“Çok güzel hareketler bunlar”ı her izlemek istediğimde bir iş çıkıyor ve televizyonun başına bir türlü oturamıyordum. Nihayet bir gün fırsatını buldum ve izleyebildim. Programın başlarında çok keyifli, gayet güzel izliyordum. Adı üstünde, dedim, çok güzel hareketler bunlar... Sonra bir baktım alakasız bir cümlemin arasında “top”; o sahne geçiyor başka bir sahnede ilk iki cümleden sonra “karı kılıklı”; bitmiyor güzel hareketler, üçüncü sahnede bir bakıyorum “motor”. Tabii ki bu sözler izleyenleri gülmekten kırıp geçiyor. Bayılanlar, ayılanlar, alkışlar. Bu kadar gülme, alkış bir “top” kelimesine.

Sahne devam ediyor izleyenlerden tepki yok (top bekliyorlar o sırada çünkü). Kimse gülmüyor. Sonra beklenen oluyor yine alakasız bi yerden “Ne var la top?” ya da benzeri bir laf yükseliyor. (Oh be sonunda) kahkahalar alkışlar. Bu arada şefleri de orada, o gülme ve alkış sahnelerinde izleyicilerin arasında kameraya yan dönerek öyle bir bakıyor ki “bakın öğrencilerime ne espriler üretiyor” der gibi gülüş atıyor, koltuklarını kabartarak. E çok güzel hareketler bunlar.. Hop bir sahne daha. Yukarıda da belirttiğim gibi “karı kılıklı” diyor birisi diğerine, izleyiciler kahkahalara boğuluyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beyoğlu, çözdükçe dolanıyor...

Esmeray 07.10.2011

Daha önce yazılarımı okuyanlar hatırlayacaklar. Bu konuyu yazmıştım. Beyoğlu’ndaki kentsel değişim ya da dönüşüm adı altında masa sandalye kaldırma operasyonu ardından ortaya çıkan sorun halen devam ediyor. Esnafın ve çalışanların mağduriyeti ne olacak çok merak ediyorum.

Bu yazılarımdan sonra Beyoğlu Belediye Başkanı Sayın Ahmet Misbah Demircan ile bir telefon görüşmemiz oldu. Bu görüşmeden bir kaç gün sonra tekrar belediyeyi aradım başkanın özel kalem müdüründen başkan ile bir röportaj yapma talebinde bulundum; tamam, dedi sonra size dönerim...

Geçen pazartesi başkanın basın koordinatörü beni aradı. 4 ekim salı günü saat 17:00’ye randevu verdi. Aynı gün ve saate gittim, sağ olsunlar beni çok iyi karşıladılar; hem belediye çalışanları hem de basın yayın sorumlusu Huri Yazıcı Hanım. Başkan ile buluştuğumuzda röportaj için geldiğimi söyleyince, röportaj olduğunu bilmediğini sadece bir ziyaret ve sohbet buluşması olabileceğini söyledi. Ben de gerek özel kalem müdürünüz gerekse basın koordinatörünüz ile röportaj için randevu aldığımı söyledim ve ona göre geldiğimi belirttim. Sayın Başkan ve basın koordinatörü bir yanlış anlama olduğunu ve röportaj yapamayacakları söylediler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ölürsün; ‘Basın’ bir kez daha...

Esmeray 12.10.2011

Bir kaç gün önce *Habertürk* gazetesi tüylerimizi diken diken eden malum manşeti attı. "Çıplak, savunmasız ölü bir kadın fotoğrafı." O fotoğraftaki kadın artık yok. Bu fotoğrafı yayımlayanlara karşı kendini savunamayacak. Bu savunmasız hâl mi tahrik etti ki onları, yeniden işlenen cinayetin fotoğrafını yayımlayarak herkese adeta cinayeti yeniden yaşattılar? Ha, bir de kadının açık olan memesini küçük bir logo ile kapatmışlar, –mahrem yerleri görünmesin diye!

Ya manşetin sözlerine ne demeli; "Kadın cinayetinde son nokta!" Allah aşkına ne demek şimdi bu; hangi son nokta? Duyarlı ve vicdanı olan herkes tabii ki bu olaya tepki gösterdi. Yapılan tepkilere, eleştirilere gazetenin genel yayın yönetmeni beyefendi de sessiz kalmadı. Şu açıklamayı yapıyor: Amaç burada fotoğrafı yayınlayarak olayın, –sözüm ona– ne kadar kötü olduğunu deşifre etmek ve bir daha bu cinayetlerin işlenmesine engel olmakmış. Ayol ne diyorsunuz siz? İyi de kardeş, böyle mi yapılır? Neden "cinayeti işleyen adamın gözü dönmüş ve elinde bıçağı ile" fotoğrafını vermiyorsunuz? Burada deşifre olması gereken bu adamlar mı, yoksa savunmasız bir ceset mi? Hiç bunu sordunuz mu kendinize acaba? Deşifre olması gereken ne? Ne yazık ki bunları yapmanın yerine, cinayeti yeniden yapılmış gibi bu fotoğraf ile hepimizin gözüne sokarak yeniden yaşatmaktan başka bir katkıda bulunmadınız!

Ha, bir şey daha belirtmek isterim; çoğu insan da bu fotoğrafı gördükten sonra "hak etti" demiştir mutlaka! Böyle düşünen olamaz diyebilirsiniz belki ama, unutmayalım hak etti diye düşünmeyen olsaydı bu cinayetler de işlenmezdi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yaşatmak için yaşamak isteyeniniz var mı

Esmeray 26.10.2011

Bu yazıyı yazdığım şu anlar Almanya'dayım. Yurdumda olup bitenleri internet üzerinden izleyebiliyorum. İnsanın, insan olduğunu ciddi ciddi sorgulatan şeyler yaşıyor güzelim yurdumda. Ben hayatımda çok zorluklar yaşadım, çok badireler atlattım, çok kez ölümden döndüm. Hani derler ya, feleğin sillesini yedim! Evet, çok yedim ben feleğin sillesini. Aç kaldığım günler çok oldu. İntihar etmenin eşiğinden, "insanım direnmem lazım; intihar çözüm değil!" diyerek, vazgeçtim. Çünkü herşeye rağmen umudum vardı.

Bunları yazma nedenim şu; **ben hayatımda bu kadar olumsuzluklar yaşadım ama hiç bu kadar nefesimin kesildiğini hatırlamıyorum.** Evet, nefesim kesiliyor. Son yaşanan pervasızca olanlara dayanamıyorum artık. Umudum bazen kaybolma aşamasına geliyor, bütün bu yaşananlarla. Hani, "gördük de bu kadarını görmedik" türünden şeyler bunlar. **Devletin en üst yetkilileri çıkıp Hakkâri Çukurca'da 26 askerin ve 49 PKK' linin hayatlarını kaybettiği son yaşanan olaya verdikleri "intikam alacağız" açıklamaları ve bu açıklamalardan sonra gelen felaket... Ardından linç olayları... Elazığ'da Alevilerin, Kürtlerin yaşadıkları yerlere saldırılar... İnternete düşen, zebellah gibi dört adamın 13 yaşındaki Kürt bir çocuğu dövmeleleri, çocuğun yalvarmaları.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Gerçekler unutulur, masallar unutulmaz' diye...

Esmeray 02.11.2011

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde bir ülke varmış. Bu ülke dünyanın en güzel yeraltı, yeryüzü doğal kaynaklarına ve zenginliklerine sahipmiş. Çok farklı kültürlerden, dinlerden ve ırklardan insanların birlikte yaşadığı bir ülkeymiş. Ekonomik gelir, insanlar arasında eşit bir şekilde paylaşılmış. Aynı zamanda kadın ve erkek arasındaki fırsat eşitliğine özel önem verilmiş. Ülkenin tek bayrağı varmış ama diğer insanlar da kendi kültürlerini, dillerini ve anadilde eğitimlerini görürler; özgürce yaşarlarmış. Buna herhangi bir yasak veya yasal engel olmamış. Ülkenin güneyinde, doğusunda daha yoğunlukta yaşayan bir halk varmış. Bu bölgeler bulunduğu coğrafi konumlarından dolayı ülkenin en verimli topraklarına, doğal kaynaklarına, tarıma ve hayvancılığa elverişli olduğu için en çok ekonomik yatırımlar ve yaptırımlar daha yoğunlukta bu bölgeye yapılmış. Bütün bu güzelliklerin olduğu bu ülkede insanlar mutlu, huzurlu ve refah içinde yaşar, giderlermiş.

Günün birinde ne olmuşsa, birden bire durduk yere ülkenin başında kara bulutlar gezinmeye başlamış. Ülkenin doğusunda ve güneyinde insanlar, isyana başlamış. "Allah allah, herkes şaşırılmış! Bu kadar huzur ve refah varken ne oldu da bunlar, durduk yere isyan çıkardılar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Gerçekler unutulur, masallar unutulmaz' (2), ve...

Esmeray 09.11.2011

Ülkenin yönetim şekli isyancıların başının asılmasına izin vermez. Demokrasisi asmaya izin vermez. Asmaktan vazgeçerler ve ülkenin kuytu bir yerinde olan tek kişilik bir zindana atarlar; ömür boyu çıkmamak şartıyla. Bu durumdan rehavete kapılan padişah ve vezirleri yeni bir felaketin eşiğine getirir ülkeyi.

Ekonomik iflasla boğuşan ülke, son anda yeni gelen bir padişahla nefes alır. Bu padişah, heybetli mi heybetli, dediğim dedik, kararlı, sert; ama bir o kadar da duygusal, karizmatik ve yakışıklıdır da. "Halkımın huzuru için yeni düzenlemeler yapmam gerekli!" der ve işe koyulur. Elinden gelen her şeyi yapar zaten. Anadillerini konuşan bu insanlara daha çok imkânlar sağlar, alanları genişletilir. Bu karizmatik padişaha karşı muhalefet de oluşur, isyancılarla işbirliği mi yapıyor(?) diye. Ama bizim padişah bunları önemsemez ve yoluna devam eder. Ülkenin muhalefet eden bilgelerine, ileri gelenlerine, namert kişilerine, aymazlara padişah bazen kızınca küfür bile edermiş ama halkı daha çok severmiş onu, "yakışır padişahımızal!" diye.

Bizim padişah hem iç huzuru getirmek için elinden gelen her şeyi yapar hem de komşu ülkelerin sorunu ile uğraşır durmuş. İsyancıları dağdan indirmek için bütün olanakları zorlarmış padişah. Ve barış oldu olacak derken; isyancılar canları mı sıkılır ne, gene harekete geçmez mi? Bu iyi niyetlere karşı saldırılar yine başlamış. Kan, gözyaşı, ölümler.. yine başa dönmüş. Bunlara isyan eden padişah ve vezirleri büyük yemin edip, bu kayıpların intikamı alacaklarına ant içmişler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devlet emekliyor, halk ölüyor!

Esmeray 16.11.2011

Herkesin bildiği üzere Van'da deprem olunca en yetkili ağızdan bir açıklama yapılmıştı. Bu açıklamada bazı ülkelerden gelen yardımların kabul edilmeyeceği söylendi. Gerekçe olarak da; "Biz kendimize yeteriz!" dendi. Sadece bir kaç gün geçtikten sonra, aslında bunun hiç de böyle olmadığını anladık. Buna dayanarak gazeteciler, Dışişleri Bakanı'na bununla ilgili bir soru sordu. "Neden dışarıdan gelen yardımları geri çevirdiniz veya bu yardım istekleri neden kabul edilmedi?" Bakan'ın açıklaması ise, "Biz kendimize yeter miyiz? Bunu sınamak istedik".

Afet olmuş, insanlar ölmüş, enkaz altında Van halkı perişan olmuş; biz kendimizi nasıl, ne ile sınıyoruz? İnsan hayatıyla mı? Sınama deprem tatbikatı yapılarak olur. Bunu böyle yaparsınız. İnsan sormadan edemiyor, acaba Bakanlık çalışanları bunu bilmiyor mu?

Bütün bunlar yetmezmiş gibi devlet, yerel belediye hesaplarına yatırılan yardım paralarına el koyuyor. Sanki oradaki belediyeler bu devletin değilmiş gibi... İnsanların canı yanmış, yakınına kaybetmiş, evini barkını yitirmiş, can havliyle oradan oraya koşturuyor. Sıfırın altına inen soğukta dışarıda kalıyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sayın Bayan, ben kadını!

Esmeray 30.11.2011

Tam da, 25 Kasım Uluslararası Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü benim elektrik saatim arızalandığı için TEDAŞ'a gidip halletmem gerekiyordu. Beyoğlu'ndaki TEDAŞ binasına gitmek için Taksim Meydanı'nda yürürken alanda çok sayıda kadın olduğunu gördüm. Hava soğuk olduğu için hepsinin üzerinde paltolar vardı doğal olarak. Ama sonra dikkatimi çekti; hepsinin üzerinde tek renk palto vardı. Üniforma gibi... Merak ettim, yaklaştım baktım. Üniforma gibi paltoların sırt bölgesinde "AKP İstanbul İl Örgütü Kadın Kolları" yazıyordu. 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü için etkinlik yapıyorlarmış. "Ne güzel!" diye geçirdim içimden... Kocaman bir balonda havada sallanıyor; "Kadına yönelik şiddete hayır!"

Acelem vardı ve hızlıca yürüyordum. TEDAŞ' a vardığımda evrak vs. eksik diye geri döndüm. Aynı yerden geçerken imza toplamaya çalışan bu kadınların tam aralarından ilerliyordum ki, önce bana baktıklarını sonra birbirine gösterip alaylı gülmeye başladıklarını fark ettim. Neyse geçtim. Üç kere aynı yolu kullanmak zorunda kaldım. Aynı bakışlar, birbirlerine göstermeler... Eh sonunda evraklarım tamamlandı. Yenilemeleri için eski saatimi de almıştım yanıma. Saati, sorunun tam olarak ne olduğuna ve ne kadar borcumun olduğuna dair bilgi almam için alt katta bana gösterdikleri yere götürdüm. Önlerine koyduğum belgelerden kimlikteki adımla çağırdılar beni. Oradaki görevli bir genç kadın, ismim okunduğu an itibariyle gülmeye başlamasın mı! Hay Allah'ım ya! Bu yetmezmiş gibi yaşlı bir memur ve birkaç kişi daha birbirine bakıp güldüler. Artık dayanamadım ve sordum, "Neden güldünüz? Kimlikteki adıma mı?" Yaşlı adam, hayır dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gönüllü teslimiyet!

Esmeray 07.12.2011

Bizim oralarda, ben çocukken bir ağa vardı. Bu ağa tahmin edebileceğiniz gibi zengin, varlıklı, köyün topraklarının çoğunu bir şekilde sahiplenmişti. Aslında tapular köylününü ama her nedense bu toprakların velayeti ağanın elindeydi. Toprak ile ilgili tüm konularda O karar verirdi.

Ağanın iki de oğlu vardı. İkisi de en iyi okullarda okuyordu. Biri Avrupa'da üniversitede, diğeri de lisede... Sanırım askere de gitmediler, bir şekilde muaf oldular.

Gelelim çoğunluğu ağanın himayesinde olan topraklara. Bu toprakları köylüler eker biçer; aylarca emek harcarlardı. Hasat zamanı, ağa gelir el koyardı. Hasadın çoğunu kendisine ayırır, az miktarını da köylünün arasında eşit bir şekilde paylaşırdı. Buna çok memnun olan köylüler, "Allah ağayı başımızdan eksik etmesin!" diye günlerce dua ederlerdi. Bazen büyük şehirde okula giden köylü gençler, "Bu topraklar sizin! Neden ağa karar veriyor emeğinizin karşılığına?" dediğinde, köylüler kıyameti koparırdı! "Nasıl ağamız için böyle dersiniz? Kapısında ekmek yiyoruz!"

Günümüzde de öyle değil mi; zengin bir işadınının yanında çalışanlar, ya da fabrikasındakiler de aynı şeyi halen söylemezler mi? "Ekmeğini yiyoruz." Köylü zaten kendi yarattığı ekmeği yiyor ama sonra da o ekmeği kendi eliyle ağaya teslim ediyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kadın mısın? Erkek misin?

Esmeray 14.12.2011

Beyoğlu Mis Sokak'ta, bir cafede randevu verdiğim bir arkadaşımı beklerken yaşadığım bir olayı bu gün sizlerle paylaşmak istiyorum.

Cafede oturmuş çay içiyordum, arkadaşım da bayağı geç kalmıştı (aslında ben hep geç kalıyordum randevulara ama bu sefer kırk yılda bir de olsa tersi durum olmuştu:) Karşı masaya iki kişi geldi oturdu. Önce iki erkek sandım sonra fark ettim ki biri kadınmış hatta kendime kızdım neden kadını erkeğe benzettim diye ya da neye göre erkek neye göre kadın...

Birden baktım kadın bana baktı, ben bunları düşünürken, sonra adamın kulağına eğildi, bir şeyler söyledi. Neyse alınmadım üzerime. Biraz zaman geçti aynı masaya iki kişi daha geldi. Bizim hatun gene aynı şekilde onlara da gösterdi. Dikkati mi oraya vermemeye çalışıyorum, ama tam karşımdalar. Garson geliyor hatun garsona da neredeyse parmakla gösteriyor (bu arada garsonlar da beni tanır ve çok da severler beni). Garson çocuk geldi yanıma "Abla takma, dengesiz biraz" dedi. "Önemli değil" dedim.

Aynı masaya durmadan birileri geliyor.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Demokrasiye adım ve operasyonlar!

Esmeray 28.12.2011

En son, KCK operasyonu bahanesi ile 60'a yakın gazetecinin gözaltına alındığını ve sadece yedi kişinin bırakıldığını, geriye kalan gazetecilerin tutuklandığını öğrendik. Hepimiz tüm bu olanları sadece izledik! Hani demokrasi yolunda adımlar atıyoruz ya, yeni demokrasi tutuklamaları da (pardon!) paketleri de yoldaymış! E, hadi hayırlısı! diyelim.

İyi de bu gazeteciler ne yapmışlardı ki bu demokratik adımlardan nasiplerini bu şekilde aldılar! Valla çoğunu tanıyorum. Ne ellerinde silah ne kesici alet taşıdıklarına şahit oldum. Hiç kimseye zarar verdiklerine şahit olmadım. Bildiğim tek şey gece gündüz demeden haber peşinde koştuklarıydı. Şimdi Allah aşkına apar topar gazete binasını basıp neredeyse binayı boşaltıp, herkesi tutukladınız. Sonra Fransa'da fikir özgürlüğüne kısıtlama getirilmesine kıyametleri kopardınız. (Fransa'nın yaptığı da ayrı bir tuhafılık ya.) Yahu dönüp bir kendimize bakalım. Değil fikrini özgürce söylemek, gerçekler peşinde koşan ve kendi fikrinden öte gerçekleri halka duyurmak isteyen, mesleklerini yapan gazetecileri tutukluyorsunuz. Kimse neden tutuklandığını bilmiyor! Suçları neydi bu insanların? Haber yapmak mı? Yazmak mı? Bu yapılanlar başka bir ülkede olsa manşet olurdu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ötekileri topyekûn imha!

Esmeray 04.01.2012

Savaş uçaklarının bombalaması sonucu 35 gencecik fidan katledildi. Ne ellerinde silah vardı ne de savaşıtlardı. Kimler tarafından katledildi onu da malumunuz yeniden yazmaya gerek yok. **Efendim, "kazaymış", yok "elimizde görüntü varmış". Sizler ne yaparsanız yapın ne kılıflar uydurmaya çalışırsanız çalışın; bunun adı katliamdır efendiler! 35 kişiyi topyekûn imha etmek kaza olamaz.**

Günlerdir birbiri ardına yapılan iki en fazla beş cümlelik açıklamalara da fazla değinmeyeceğim. Özellikle görsel medyanın direktif beklediğini, saatler sonra emir almış gibi yayınlar yaptığına da şahit olduk hep beraber! Kim konuşsa, hangi yetkili açıklama yapsa, ölenlerin kaçakçı olduklarından bahsetti. Dikkat dağıtıcı bir sürü açıklama sanki ölenlerin insan olduğu gerçeğini değiştiriyor gibi. Bu ve buna benzer açıklamalarınız acaba ölen insanları niteliksizleştirmiyor mu?

Kimse o tehlikeli yollardan üç kuruş para kazanmak için kaçakçılık yapmayı istemez. Bu insanlar, buna, bu sistemle beraber mecbur kalmış insanlardır. Zaten öyle olduğu içindir ki bunca yıllar devlet göz yummuştur. Hani kaza diyorsunuz ya, dağda karda kışta kıyamette 35 kişi ölmüş; nerede arama kurtarma ekipleriniz? Neden seferber olmadınız? Neden tek bir ambulansınız orada değildi? Neden cenazede değildiniz? Neden saatler sonra iki üç cümle ile açıklama yapıyorsunuz? Ve görsel medyada bu açıklamaları en fazla bir dakika verip, saatlerce Tarlaş'ında olay oldu ona kilitleniyorsunuz? Tıpkı saldırıya

uğrayan kaymakamı günlerdir verdikleri gibi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MAZLUMDER benden mazlum...

Esmeray 18.01.2012

Yaklaşık dört yıl önceydi.. Midye tezgâhımı toparlayıp Tarlabası'ndaki evime daha tekindir diye karakolun olduğu sokaktan gitmek istedim. Gece saat 23:00'ü geçiyordu. Karakolun önünde nöbet tutan görevli polis "Buradan geçemezsin, yasak" dedi. "Nasıl yani," dedim "evim burada, nereden gideyim?" Daha lafımı bitirmeden tekme tokat darp etti polis beni, yanındaki arkadaşı da yardım etti tabii ki... Ertesi gün sakın olmam lazım dedim ve arkadaşlarımdan yardım istedim. Hemen suç durusunda bulunduk. Basın açıklaması da yapmam lazımdı. Bana destek olsun diye sivil toplum örgütlerinden basın açıklamasının altına imza atmalarını istedim.

Bu durumda tabii ki ilk akla gelen insan hakları dernekleri. İHD İstanbul Şubesi'ni aradım önce, hiç tereddütsüz kabul ettiler. Sonra aklıma MAZLUMDER geldi, adı üstünde mazlumların derneği. Telefonu açan bir erkekti; durumu anlattım; "İnsani olarak destek veririz ama imzamız olmasın" dedi. Şaşırdım, telefonu hemen kapadım. İnsan hakları savunucuları, e, adı üstünde bir de mazlumların yanında!

Tabii ki birkaç arkadaşıma anlattım ve fazla kurcalamadım. Ama MAZLUMDER'in mazlumları ayırdıklarına kanaat getirdim.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Urfalıyam, ezelden töreliyam...

Esmeray 25.01.2012

Özellikle biz feminist kadınlar, belki çok defa dile getirdik kadına yönelik şiddeti ve "artık cidden gına geldi!" deriz ya aynen gına geldi! Kadına yönelik şiddet olunca genelde bunun adı töre cinayeti oluyor. Ben de tekrardan söylemek istiyorum, namus, töre değil olay! Olayın temelinde kadına yönelik şiddet var! Bu olaylar Türkiye'nin doğusu ve güney doğusunda olunca adı töre oluyor. Daha batıda eş cinayeti, ne bileyim Avrupa'da ya da Amerika'da olunca adı sevgili cinayeti oluyor. Ama olan işte kadına oluyor.

Son zamanlarda *Zenne* filmi ile özellikle gündeme gelen Ahmet Yıldız cinayeti Türkiye'nin ilk eşcinsel "namus" cinayeti oldu. Ama olay burada farklı işliyor. Çok hikâye dinledim trans arkadaşlarımdan. Hatta birisine tanıklık ettim hikâyenin.

Urfalı bir trans arkadaşımın 99 yılında yakın komşu idik ve aynı zamanda sık da görüşen arkadaşlardık.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Zenne' de 'benim çocuğum'

Esmeray 01.02.2012

Zenne filmi basın galasında izledim. Katılım mükemmeldi. Nişantaşı City sinemalarında sekiz salonun hepsi tıklım tıklımdı, yer bulunamıyordu. Herkes gibi ben de çok heyecanlıydım. Film başladı ve on beşinci dakikadan sonra olmaması gereken, ama olan çok şey oldu filmde. (Sinema eleştirmeni değilim; oyunculuk, prodüksiyon vs. bunlar bilgisi olduğum konular değil.. o yüzden oralara girmeyeceğim.)

Hani kadına, erkekler şiddet uygulayınca; genel kanı ve insanların ilk söylediği şu oluyor: "E canım bu erkekleri de kadınlar yetiştiriyor. Öldüren erkek genel olarak, ölen ise kadın ama suç gene kadının! Ya Allah aşkına, hangi kadın oğlunu kendisini öldürsün diye büyütür! Özellikle erkek çocuğa küfür öğreten, eline silahı veren, erkek oğlum diye övünerek büyümesinde katkıda bulunan 'baba'; ama nedense 'anne' canavar yetiştiriyor." Diğer bir söylem de "E canım eğitim şart ve bütün bunlar eğitimsizlikten kaynaklanıyor". Sanki üniversite mezunu ya da Prof. olan, karısını, kızını dövmezmış gibi!

Evet, *Zenne* filminde Ahmet'in annesi doğulu ve eğitimsiz, baba ise mazbut... Aslında öldürmek istemiyor oğlunu ama anne dolduruşa getiriyor. Günahsız baba dayanamıyor annenin dırdırına ve Ahmet'i öldürüyor. Diğer yandan batılı anne okumuş, oğlunu daha çok sahipleniyor havası var gibi. Ve cidden çok rahatsız edici iki karikatürize edilmiş anne. Filmde çok önemli bir sahnenin arasında, "ne alaka?" diyorsun. *Zenne*'nin dansı alt fragmanda geçiyor... Mümkün olduğu kadar dışarıdan biri olarak izlemeye çalışıyorum filmi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biip RTÜK!..

Esmeray 08.02.2012

Genelde televizyon dizilerinde bir sahnede sigara içiliyor ise o sigaranın üzerinde bir mozaik görürüz; güya sigarayı görmeyelim diye! Ama mozağin kenarından fışkıran dumanlar çok belirgin bir şekilde o karede sigara olduğunu gayet güzel sunar bize. Hani devekuşu tehlikede olduğunu hissettiği durumlarda sadece kafasını kuma gömer ama diğer her yanı daha bariz görünür, o misal yanı!

Başka bir şey daha, canlı yayında yasaklı bir kelimenin üzerine birden bir ses! Biiippp... Ya da bir film karesinde küfürlü bir sahnede birden yalnızca dudaklar konuşur (Biz bu sayede dudak okumayı öğrendik). Özellikle sigara mozağı bence sigarayı daha çekici yapıyor. Eğer o mozaik olmasa belki de çok dikkatimizi çekmeyecek sigara içiliyor oluşu.

Evet, bütün bunlar RTÜK'ün uygulamaları! Zararlı, kötü örnek vs. gibi bahanelerle yasakladığı şeyler. İyi hoş, bunlar zararlı! Peki, hemen her dizide adeta üzerimize yönelen silahlar çok mu yararlı? Hele kadına yönelik şiddet, bu kadar had safhada iken, bu kadar şuursuzca yaşanırken, kadınların dayak yediği sahneler çok mu yararlı? Kadına şiddet, taciz, hatta tecavüz görüntülerini bu kadar gözümüze sokan sahneler çok mu yararlı? Buna neden sesiniz sedanız çıkmıyor? Hiç bir dizi gördünüz mü ki içinde, silah, kan, şiddet sahnesi olmasın? Kanı görüyoruz, bütün o şiddet sahnelerini dakikalarca izliyoruz.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Öteki bensem, sen kimsin

Esmeray 15.02.2012

10 Şubat 2012 Cuma günü, İzmir Yenikapı Tiyatrosu'nun organize ettiği Fransız Kültür Merkezi'ndeki **Cadının Bohçası** oyununda, bayağı yaşlı bir amca oyunu izlemeye gelmişti. Ön sıralarda pür dikkat oyunu izliyordu. (Oyun anlatım ve interaktif olduğu için yer yer görebiliyorum izleyenleri.) Oyun arasında amcanın yaşını da öğrendim; 85 yaşındaymış.

Oyunun ikinci bölümü başladı ve amca ayağa kalktı, bağırdı. Eyvah! dedim, amca ne yapacak şimdi? Ya küfür ederse ya da benzeri bir şey derse diye düşünürken... "Yavrum, sana ne acılar çektirmişler" dedi. Ben sana kurban olayım. Gel seni öpeyim! Diyarbakırlıyım ben de, dedi amca. Koştum, amcanın elini öptüm; sarıldı bana. Oyun bittikten sonra amca beklemiş beni, yine bağırdı bana. "Hemşerim gel sana gene sarılayım, gideceğim" dedi. Gittim, sarıldık amca ile. "Aslında ben Diyarbakırlı değilim" dedi. Kızı fotoğrafımızı da çekti, vedalaştım.

Aslında İzmirli olan ama bir anda kendini Diyarbakırlı hisseden amcadan sonra beni bir yere davet ettiler Yenikapı Tiyatrosu'ndan arkadaşlarım. Kahve içmeye gittik. Sohbet esnasında arkadan bir kaç kişi de farklı tepkiler göstermiş. Önce Kürt oluşuma sonra da travesti oluşuma... "İ..., ne diye oyuncu olmuş, bundan oyuncu mu olur?" demişler hatta. Farklı tepkiler olunca susmuşlar. Aslında çok güzel! dedim arkadaşlara; herkesin ezberi farklı, kimisi bozuluyor işte, kimisi de yüzleşemiyor kendileri ile.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kılıç, nefret, vahşet!..

Esmeray 22.02.2012

Zor nefes aldığımız, yaşam alanlarımızın gittikçe daha çok daraldığı ve hayatımızın yaşanmaz hale geldiği şu günlerde gün geçmiyor ki yeni bir olay ve bu olayla birlikte yeni bir gündem olmasın! Her yerde, her alanda, medya sektöründe avaz avaz demokrasi naraları atılıyor. Hatta bu yetmiyor; ileri demokrasi deniyor. "Özgürlük alanları çoğalıyor" deniyor. Yeni anayasa yapılıyor. Bir yandan insanlar apar topar cezaevlerine kapatılıyor, KCK operasyonu adı altında... Evet, gündem çok yoğun... Kimin aklına gelir bu kadar yoğun bir gündemde, nefret cinayetleri, yolda kılıç kalkanlara hedef olan translar! Hayatımızın içinde de, günlük kullanılan bazı maddeleri; mesela pet şişeleri bile saldırı malzemesi yapıyoruz, akla hayale gelmeyen nesnelerle bombalar icat ediyoruz. Neredeyse dinozorların yaşadığı çağ kadar bize uzak olan ve imalatı hiçbir yerde olmayan, müzelerde bile çok az sayıda olan kılıçlar, İstanbul'un göbeğinde insanların elinde! Ve bunlarla saldırıyorlar, bu kılıçlar nereden geliyor? **Geçen 15 şubat günü Maltepe Sahil Yolu'nda kılıçlıların saldırısına maruz kalan bir trans arkadaşımız ağır yaralandı. Bu ne gündeme geldi, ne basına yansıdı, ne de bu saldırganları arayan polis emniyet güçleri oldu.**

Bu olayı duyurmak için, bu vahşete dur demek için geçtiğimiz cumartesi **LGBTT** sivil toplum örgütleri bir basın açıklaması yaptı. Ne yazık ki medyamız bu konuya fazla yer vermedi, hiç kimsenin aklına bu kılıçların nereden geldiği sorusu gelmedi?

İşte LGBTT sivil toplum örgütlerin ortak açıklaması..

“15 Şubat gecesi daha önce de translara ve seks işçilerine yönelik saldırıların yoğun olduğu Maltepe Sahil Yolu’nda Bahar isimli transseksüel arkadaşımıza yönelik bir saldırı yaşanmıştır.

Maltepe Sahil Yolu’nda gerçekleşen olayda saldırganlar önce Bahar’ın ırzına geçmek istemişler, Bahar razı olmayınca da kılıç ve palalarla üzerine saldırmışlardır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aynadan korkma, kendini gör!

Esmeray 29.02.2012

Cadının Bohçası’nın ilk basın galasında, oyunun ortalarında bir replikte, izleyenlere bir soru sordum. Salonun ön koltuklarında oturan orta yaşlı bir kadın vardı. “Siz ö dönemi hatırlarsınız” dedim. Tuhaf bir refleks verdi kadın. Ardından durumu topladım. Oyun bitti.

Sonrasında arkadaşlarım o güne özel, davetliler için oyun sonrası kokteyl düzenlemişlerdi. Arkadaşlarım beni çağırdılar ve seninle tanışmak isteyenler var dediler. Ben de çıktım, kokteylin olduğu salona gittim. Söz konusu olan o kadın **Güler Kazmacı**’ymış. “Çok alındım” dedi. Ben de o an ne söyleyeceğimi bilemedim. “Galiba sen beni tanımadın,” dedi, “çok kırdım sana”. Ben de “Kırıcı bir şey yaptıysam özür dilerim,” dedim. Tam anlayamadım neden bu kadar alınganlık yaptığını!

Aradan yıllar geçti; Güler Kazmacı, **Amargi Kadın Akademisi**’ne bir görüşme için gelmiş ve biz de orada karşılaştık. Selam verdim; oralı olmadı sanki. Arkadaşlar Türk kahvesi ikram etti Güler Hanım’a. O da arkadaşlara, “İyi kahve falına bakan var mı” diye sordu. Ben “Biraz anlıyorum” dedim. “Olmaz ben sana baktırmam” dedi. “Anlamadım,” dedim. “Sana çok kırgınım. Sen oyunda beni bir travestiye benzettin, çok alındım”. Arkadaşlarım da bana sordular, onlar da anlamamıştı ve onlar da çok üzüldü. Şaşırdım kaldım. “Sadece,” dedim ben size, “o ânı hatırlarsınız” (bir de korkuyorum aslında “yaşınız gereği hatırlarsınız dedim” demeye.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu ne fobi!

Esmeray 07.03.2012

8 Mart Dünya Kadınlar Günü arifesinde içinde tam olarak neyin olup neyin olmadığını bilmediğimiz, sözümona “Kadını Şiddete Karşı Koruma Yasası” apar topar Meclis alt komisyonundan sonra üst komisyonda.. sonrası hayır ola! Bu hummalı çalışma kadınların lehine olur umarım (umarım öyle olur!).

Çalışmalar yapılırken ve diğer yandan 8 Mart etkinlikleri, kutlamaları vs. çalışmaları... Tamda bu faaliyet ortasında İMC televizyon kanalından kadınlara çok güzel bir 8 Mart hediyesi geldi. RTÜK’ün özellikle LGBTT bireylere geçit vermediği, kadınların sözünü tam söyleyemediği, giderek daralan alanlarımıza İMC’den nefes alabileceğimiz bir program geldi: **Mor Bülten**.

Şimdiye kadar LGBTT hareketinin kendini bu kadar ifade edemediği çok önemli bir alan medya, keza kadın hareketi için de öyle. Benim de bir kaç kere katıldığım, sözü tamamen kadınlara bırakan, nefes alabileceğimiz çok önemli demokratik bir alan. Gerek kadın hareketi, gerekse LGBTT hareketi için...

Evet, yukarıda da belirttiğim gibi İMC TV **Mor Bülten** çalışanlarından sosyal medya internet sitelerine düşen bir haber; “İMC TV yönetimi tarafından hiç bir gerekçe gösterilmeden Mor Bülten yayınına son verildi”.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Pınar Selek Davası...

Esmeray 14.03.2012

On dört yıldır kamuoyunca bilinen bu dava aslında bitmişti. Ama hâlâ devam ettirilmeye çalışılıyor, bitirmemeye direnenler tarafından!

Arkadaşım **Pınar Selek** de, sırf bir sanığın sonradan reddettiği, işkence altında imzaladığı anlaşılan ve skandala dönüşen “eylemi birlikte yaptık” ifadesine dayanılarak, Mısır **Çarşısı patlamasıyla ilişkilendirilmişti**. Mısır Çarşısı ile ilgili “eylemi yaptık” diye ifade imzalattırılan sanığın beraatı temyiz edilmediği için kesinleşmiş, kazanılmış hakkı doğmuştu. Ama bu olayla ilgili hiç bir beyanı bulunmayan **Pınar’ın hâlâ ağırlaştırılmış müebbet hapisle cezalandırılması istenmektedir**.

Pınar, bu davadan uzun zaman tutuklu kalmış, lehte raporlar ve diğer gelişmeler üzerine tahliye edilmişti malumunuz. Olayın başından beri işin içindeyim. Çünkü başından beri Pınar’ın tanıyırım. Hatta mahkemede bile tanıklık ettim.

Pınar, Mısır Çarşısı olayından üç kere beraat etti. Bunun başka bir örneği var mı bilmiyorum!

Davanın savunmasına, dava ile ilgili detaya girmeyeceğim. Çünkü yeterince yazılıp çizildi! Merak edenler www.pinarselek.com’a da girip bakabilir. Ben son yapılan hukuksuzluktan bahsedeceğim. Artık cidden insanı, haykırarak bağırarak istediği bir duruma getirdiler. Artık yeter!

En son görülen duruşmada savcı, 9 Şubat 2011’de Mısır Çarşısı ile ilgili verilen beraat kararına rağmen, yedi yıl önceki mütalaayı tekrarlayarak Pınar Selek’e ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası istedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Newroz, Noyruz!

Esmeray 21.03.2012

Biz küçükken, bir hafta, on gün hatta on beş gün önce Newroz kutlamaları başlardı. Herkes damlara çıkardı. O karların üstünden kurumuş otları çıkarırdık. Sonra daha sert otları toplardık. Damların üstüne çıkar, ateşleri yakardık. "Ay alav alav!" diye bağırırdı Azeriler. Kürtçenin alav alavı yoktu ya da biz bilmiyorduk, ama biz Azeriler gibi kullanırdık. Biz de "alav alav!" derdik.

Baharın gelişini hissediyorduk; kimse söylemiyordu ama biz anlıyorduk. Newroz yaklaşırken kadınlar dua ederdi. Derlerdi ki, "İnşallah Newroz günü yağmur yağar". O gün yağmur yağarsa o yıl bereketli geçer. Annem de derdi ki, "O gün yağan yağmurdan içersen eğer, çok sağlıklıdır; aynı zamanda da bereketlidir". Böyle bir inanç işte... Biz o suyu, içinde toplansın diye kaplara koyardık. O suları içerdik. O yaktığımız ateşin içindeki kordan alın bir tane derlerdi. Alın ahırın içine atın. Bacadan içeri atın; o ateşin bereketi içeri girsin.

Zerdüştlükten geliyor bu gelenek. Tüm denenleri yerine getirdik. Yıl bereketli geçsin, hayvanlar sağlıklı yavrulasın... Yağmur yağmadığı yıllar, bu sene bereket olmayacak derdik; cidden de olmuyordu. Newroz günü yağan yağmur çok önemliydi. Çünkü cemre düşerdi, bahar gelirdi. Bir bahar havasına giriyorduk. Sonra Newroz ateşinin üstünden atlardık. Kim ateşin üstünden hiç ateşe değmeden atarsa onun kısmeti, bahtı açık olurdu.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Amca, hala'!

Esmeray 28.03.2012

Aman çok sıkıldım. Memleket meselelerine geçmeden önce, birlikte biraz tebessüm edelim istiyorum. Benim yeğenlerim, yakınlarım arasında eski halimi bilenler bana ya amca diyorlar ya dayı. Bu beni hiç rahatsız etmiyor. Ama bazen öyle şeyler oluyor ki rahatsız da olmuyor değilim.

Bundan altı yedi yıl önce bir 8 Mart etkinliğine katılırken, Amargi'den arkadaşlar tutturdular "yöresel bir kıyafet giy!" diye. Anam bacım, ben de gittim Hakkâri yöresinin alı pullu, dallı güllü rengârenk bir kıyafetini aldım. Alana gittik. Ee, medyaca tanınıyorum ya biraz, bütün kameralar beni gördü mü, hepsi arkamda mı, ordu gibi! Ne kadar ilginç değil mi? Bir travesti yöresel bir kıyafet giymiş, sanki uzaylı kıyafet giymiş gibi muamele görüyor!

Soruyorlar bana, "Esmeray Hanım bu giydiğiniz hangi yörenin kıyafeti?", "Esmeray Hanım çok yakışmış!" Ben de onları atlatmaya çalışıyorum. Yeğenim var buralarda, dedim içimden inşallah beni görmez! İnşallah yanıma gelir veya uzaktan görür "Amca" diye bağırmasın! Bu arada da bizim Barış Anaları İnisiyatifi'ndeki kadınlar beni çok severler. Beni yöresel kıyafetlerle görünce de aralarına almasınlar mı! Beraber yürüyoruz analarla, bir ordu kamera da peşimizde.

Aman, hani derler ya, insanın aklına gelen başına gelir. Baktım yeğenim uzaktan koşa koşa geliyor! "Amcaaa...!" Bir de diğer yeğenime bağırıyor. "Koş koş amcam burada." Ben yere bakıyorum; başka taraflara bakıyorum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sütlü nescafe!

Esmeray 04.04.2012

Efendim, bizlere nazaran çocuklar çok daha acımasız oluyor. Çünkü bir yetişkin, transseksüel bir kişinin kimliğini anlayınca ikiyüzlü olabiliyor. Yani ne söylemek istiyorsa, o an söylemek istemiyor ve daha farklı davranıyor. Ama baştan da dediğim gibi çocuklar öyle değil. Riyakârlığı hemen öğrenmedikleri için olabilir. Mesela bir otobüstesiniz veya kalabalık bir yerde. Bir çocuk gelip çok saf bir şekilde, "abla, kadın mısın; erkek misin" diye sorabiliyor. Bunun birçok örneğini yaşadım... Bir gün otobüste gidiyorum. Genç bir kadın ve yanında çocuğu var. Ben önce ablası zannettim ama annesiymiş. O sıra ben de telefonda konuşuyorum. Sesimi duydu çocuk ve yanıma geldi. Dedi ki; "Abla, kadın mısın erkek misin?" Telefon konuşmam bitti ve ben de döndüm, saçlarını okşadım. Kız çocuğuydu ve dedim ki; "Kızım, madem kadın mısın erkek misin diye soruyorsun, neden abla diyorsun?" "Ama ablasın; sesin kalın" dedi. Bu arada annesi de bizi izliyor. Ben de dedim ki; "Yavrum bak, annenin sesi ile teyzenin sesi birbirine benziyor mu? Peki, anneannenle babaannenin sesi birbirine benziyor mu?" "Hayır," dedi. "Benim de sesim bunların hiç birine benzemediği için sana öyle gelmiştir." "Aaa, tamam," dedi. Sonra annesi yanımıza geldi. "Kusura bakmayın, çocuk işte," dedi, "ama inanın bana sorsaydı, sizin gibi güzel anlatamazdım". Kadının hoşgörüsü çok hoşuma gitti.

Ay, bunu yazarken aklıma bir arkadaşımın oğlu geldi. Çocuk elimizde doğdu büyüdü. Yedi sekiz yaşlarına gelince artık bir şeyler anlamaya başladı. Bir gün annesine sormuş; "Anne Esmeray Abla'nın sesi neden erkek sesi gibi?" Annesi de oturmuş buna benim bütün hikâyemi anlatmış. Çocuk, "ha," demiş **"yani Esmeray Abla'm sütlü nescafe"**.

Ay, bu da LGBTT literatürüne düşen yeni bir kavram galiba.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Falcı Abla!..

Esmeray 11.04.2012

Heteroseksizm her yerde ama eşcinsellik görünür değil! Belki de hiç aklınıza gelmeyecek bir şey söyleyeceğim şimdi, bu durum falcılıkta da böyle! Şimdi bu da nereden çıktı diyebilirsiniz? Nasıl mı oluyor, aynen şöyle: Yıllar önce gey bir arkadaşım sevgilisinden ayrılmıştı. Hani tipiktir; sevgililerinden ayrılanlar gider en yakın arkadaşlarından derman arar ya, arkadaşım da bana geldi, teselli bulmaya. Bu arada sevgilisi de bunu bırakmış Fransa'ya gitmiş. Ay tahmin edersiniz artık, ağlıyor zırlıyor. Bir gün Beyoğlu'nda dolaşıyoruz yine, İmam Adnan Sokak'ta bir kafenin girişinde meşhur bilmem kim abla tarot ve kahve falı bakıyor. Daha önce de bu ablanın adını duymuştum ben. Herkes buna fal baktırıyor; biliyormuş. Ben de çocuğa dedim ki, hadi gel sana fal baktıralım! Girdik içeri. Anam, bizim meşhur abla oturmuş; önünde kuyruk oluşmuş. Biz de sıramızı bekliyoruz. "Sadece kahve falı baktıracağız" dedik. Nihayet sıra bize geldi. Abla fincanı aldı eline, başladı anlatmaya..

“Evlenmişsin, boşanmışsın. Eski eşin halen seni seviyor. Ama şu an hayatında kısa boylu, hafif şişman bir kadın var. Sen karar veremiyorsun. İkisi arasında gidip geliyorsun. Ama başka bir kısmetin daha var. Çok güzel bir kız görünüyor. Hiç beklemediğin bir yerde yolunuz kesişecek.” Arkadaşım birden bana baktı. Sonra ona baktı. “Abla niye yalan söylüyorsun?” dedi. Falcı ablanın gözleri açıldı, “Ne münasebet!..” Arkadaşım, “Evet, yalan söylüyorsun! Ben ibneyim hatta ibne oğlu ibneyim” dedi. “Hayatımda hiç kadınla olmadım, olmam da. İbne bir sevgilim vardı; beni terk etti. O da ibne oğlu ibne çıktı; Esmeray, hadi gidelim,” dedi. Ay, bu duruma güleyim mi ağlayayım mı?

Yukarıda da belirttiğim gibi işte o gün, anladım ki fal da kadın ya da erkek üzerinden gidiyor. Kadınsan hayatında mutlaka erkek vardır; erkeksen hayatında mutlaka kadın vardır.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dönme, din, cinsiyet...

Esmeray 18.04.2012

Ne zamandır Adalar’da ev tutmak istiyordum. Orada oturan, oyunlarımın birinde tanıştığım bir kadın arkadaşım var. Ona da söylemiştim ev aradığımı ve geçen sene bana dedi ki: “Keşke söyleseydin tam sana göre bir evim vardı, ucuza da verecektim sana. Ama bekle. Eğer bulamazsan, bir yıl sonra adam çıkacak ya da önümüzdeki kış çıkacak.” Önümüzdeki kış geldi. Arkadaşım Almanya’ya gitmiş o arada adam da evden çıkıyormuş. Bana Ada’daki arkadaşlarım haber verdiler, adam çıkıyormuş gel evi tut diye! Gittim, evi gördüm. Eh işte, çok hoşuma gitmese de ucuz diye tutacaktım.

Arkadaşım Almanya’da olduğu için kaynanası geldi benimle tanıştı. Tipik kadın muhabbeti yaptık. Teyze beni çok sevdi, çorbalar börekler yaparız dedi; orman gezileri planladık. Börtü böcek, yabani otlar toplayacağız onlardan yemekler yapacağız diye her şeyden konuştuk. Kaynana bana dedi ki: “Gelinimi araman lazım o sana evi verecek.”

Neyse bir şekilde kadına ulaşmaya çalışmışlar. Kadın evi vermekten vazgeçmiş; nedeni de kendi işyerinde çalışan işçilere verecekti. Anam bacım iyi de bir yıldır diyorsun evi vereceğim diye, birdenbire neden vazgeçtin? Ne diyeyim ben bu duruma şimdi? Fobilik bir durum mu var acaba? Artık transfobi mi anlamadım, buna siz karar verin. Günahı boynuna!

Ama ben vazgeçmedim Adalar’dan ev aramaya devam ediyorum tabii ki. Ev buluyorlar haber veriyorlar.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Abla, bunların hepsi i...!

Esmeray 25.04.2012

Efendim bundan dört yıl önce, Beyoğlu Mis Sokak’ta bir internet kafe vardı. Bazen evde bağlantım kesildiğinde veya bilgisayarımın bir sorun olduğunda o kafeye giderdim. Oraya ne zaman gidersem gideyim müşterilerin

neredeyse hepsi eşcinsel olurdu. Ayol hani vardır ya gay kulüpleri; buranın da adını “Gay internet kafe” taksınlar bari derdim. Tabii ki bu kadar eşcinselin burada takılıyor olmasının bir nedeni vardı. Eşcinsel bireylere, o internet kafenin sahibi diğer kafe sahiplerinden daha fazla tolerans tanımıştı ve onlar da orayı tercih ediyorlardı.

Bir gün yine gittim. Sahibi yanıma geldi ve “Abla, seni tanıyorum; uzaktan da takip ediyorum. Yaptığın bütün çalışmaların önünde saygıyla eğiliyorum” dedi. Sonra beni balkona davet etti. “Birlikte bir kahve içelim mi?” dedi. Ben de “Tabii ki, neden olmasın!” dedim. Bu arada ayol, internet kafenin sahibi maço mu maço, kelli felli, bıyıklar sürme, Kürt bir adam! “Abla ben sana bir şey danışacağım” dedi. “Tabii ki!” dedim. “Abla, yanlış anlama ben çocukluğumdan beri hiç bir kadından hoşlanmadım. Hep erkeklere ilgi duydum. Ee, abla köy yeri hiçbir şey yapamadım; sonra İstanbul’a geldim. Hep partnerlerim erkek oldu. Biraz çapkın yanımda da var. Ama oraya fazla girmeyeceğim, yani bu aktiflik-pasiflik meselesine girmeyeceğim. Çok saçma geliyor bana” dedi. Hem böyle diyor hem de diyor ki, “Ama ben hep aktif oldum! Bu durumda ben ne oluyorum abla? Benim tanımım ne?”. “Ayol hemcinsinle yatıyorsun. Tabii ki eşcinselsin” dedim. “Vallahi, doğru söylüyorsun” dedi. “Evet, abla ben eşcinselim. Bundan sonra kime ne? Neysem neyim! Zaten herkes biliyor kimlerle yattığımı!”

Aradan biraz zaman geçti. Bir baktım bizim internet kafe, gay kulübü olmuş. Bir keresinde gittim baktım. Ay buraya gay kulüp demek uygun olmaz. Çünkü bütün LGBTT (lezbiyen, gay, biseksüel, transseksüel, travesti) bireylerinin hepsi orada! Gay kulüpten çok bir LGBTT mekânı olmuş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kim benimle sevgili olmak ister

Esmeray 02.05.2012

Hani biz transseksüel kadınlar deriz ya, “iş bulmakta zorlanıyoruz”; evet, gerçekten de çok zorlanıyoruz. Hatta iş bulamadığımız gibi, anam bacım sevgili de bulamıyoruz. “Nasıl?” diyebilirsiniz; anlatayım:

On sene önce idi sanırım, üye olduğum bir sol partinin genel üye toplantısında dikkatimi, belki de yaşça benden küçük, saçları uzun, kahverengi gözlü –hani derler ya boncuk boncuk bakan– biri çekti. Yüksek bir yerde ayaklarını sallayarak oturuyordu. Daha sonraları bu çocuğu Beyoğlu’nda daha sık görmeye başladım. Meğerse benim de içinde bulunduğum bir arkadaş grubunda o da varmış. İlk tanıştığımız an, sanki yıllar öncesinden tanışıyormuşuz hissi ile hemencecik arkadaş olduk. Hatta daha sonra ortak projelerde de çalıştık. Hani ben aşka inanmam diyorum ama baktım çocuğa karşı içimde bir şeyler kıpırdanıyor. Tam aramızda sıcak bir ilişki yakılıyorken bir de ne göreyim; sevdiğim bir arkadaşımın sevgilisi olmuş. Tabii ki arkadaşlığımız devam etti. Aradan iki yıl geçti, arkadaşımın ayrıldılar. Bende ki kıpırdanmalar yeniden başladı. Bu çocuğu çok iyi tanıyan ve aynı zamanda benim de çok yakın bir kadın arkadaşımın durumu anlattım. Önce bir şaşırıldı. “Ay acaba o da mı eşcinsel?” dedi. Bunu söyleyen benim en samimi ve kendini feminist olarak tanımlayan bir arkadaşım. “Ayol, ben senin için kadındım hani, artık hani sözüm ona beni kadın olarak kabul etmişsiniz ya! Ne oluyor da birden işin içine cinsellik, aşk girince hemen karşı cins oluyorum?” “Aa, neden?” dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Terörist travesti...

Esmeray 16.05.2012

Anam bacım, seks işçiliği yaptığım dönemde başımdan geçen bir hikâyeyi anlatmak istiyorum sizlere... O zaman –sanırım 94-95 yıllarında– Kişili Mağazaları’nda satılan beyaz gömleklerin üzerinde sarı, kırmızı, yeşil çizgiler ve bazen bu çizgilerin yanında mor veya mavi çizgiler de olabiliyordu. Bu gömlekler o dönem çok modaydı. Ben de bu gömleklerden almıştım. Bir yaz günüydü.. otobanda beklerken, malumunuz gömlek elimde idi ve ben de hava rüzgârlı olduğu için gömleği üzerime geçirdim. Önümde bir araba durdu. Bir baktım polisler. İndiler; beni kolumdan tutup arabaya attılar. Hani bilinen o “malum şahıs”, bildiğiniz üzere o dönemde seks işçiliği yapan bütün kadınları buldukları yerde alıyorlardı. Ben de bundan dolayı alındığımı düşündüm. (Bu arada polisler sivildi.) “Biz İstanbul Emniyet Müdürlüğü Asayiş Büro’danız, Gayrettepe’deniz” dediler. Direkt birisi bana sordu: “Nerelisin?” “Ben Karslıyım!” dedim. “Digorlusun değil mi?” “Aa, nereden bildiniz?” “Bir de Kürt’sün değil mi?” “Evet! Nasıl anladınız?” “Şubeye gidince nasıl anladığınızı orada anlatırız sana” dediler. Allah Allah! dedim kendi kendime. Götürdüler...

Beni Şube’de teslim alan polisler üç kişiydi. Bir odaya götürdüler. Bir tanesi yüzüme bir tokat attı. “Sen bilmiyor musun bu gömleğin PKK bayrağı olduğunu?” Ay şaşırdım kaldım. “Hayır, bu, moda herkes giyiyor!” dedim. Hiç o zaman aklıma gelmemişti. “Bu gömleğin üzerinde sarı, yeşil, kırmızı var. Bu firmanın sahibini biliyor musun? Bingöllüdür. Bu da PKK bayrağıdır.” Ben de: “Gidin bütün trafik ışıklarını çıkarın; onlar da sarı, kırmızı, yeşil.” Üçü birden çullandı üzerime. Sonra durdular. “Çıkar gömleği” dediler. Ben inatlaştım. “Çıkarmıyorum” dedim. Üzerimdeki gömleği yırttılar, ellerimi kelepçelediler. Gömleği çıkardılar. Üzerimdeki tişört yırtıldı. Dövmeye devam ettiler. Bu sırada gömleğimi gözümün önünde yaktılar. Nasıl oldu bilmiyorum “Allah kuvvet verdi” kendimi karşı odaya attım, onların ellerinden kurtulup. Baktım karşı odada bunların müdürleri var. Adam, “Ne oldu, bu ne?” dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üç harf...

Esmeray 23.05.2012

Efendim bu yazımda ne Sayın Cumhurbaşkanımızın Uludere ile ilgili “TSK’ya güvenmemiz gerekiyor!” sözüne (TSK ile sürekli sorunlar yaşayan birisi nasıl TSK’ya güvenmemiz gerektiğini söyler onu da anlamadım!), ne de Başbakan’ın önce demokrasi deyip sonra “tek”e bağlamasına değineceğim! Size yine bir hikâyemi anlatacağım.

Anam bacım cadının bohçasında hikâye bitmez ki! Ben ÖDP’ye üye olduktan sonraki ÖDP’nin ilk genel seçimlere katıldığı yıldı. Efendim, hepimiz sanki sarhoş olmuştuk. Aman medya bir ilgileniyor bir ilgileniyor; her gün bir kanalda ÖDP hakkında konuşuluyor. Bütün sanatçılar tek tek açıklamalar yapıyor: “Oyum, ÖDP’ye!” diye. Hararetli, hummalı bir çalışmadır gidiyor. Tahminler yapıyorlar; işte yüzde on barajını geçebiliriz. Geçmesek bile anket sonuçlarına göre yüzde yedi alırız diye.

Aynı dönemde Ülker Sokak’tan biz translar kovulmuşuz (evi olan birkaç arkadaşımın dışında). Tabii ki ben bağımı koparmıyorum. Benim ikametgâhım hâlâ orada ve Gümüşsuyu Muhtar Adayı Çiğdem Nalbantoğlu ilk

adaylığını koymuş, hepimiz çok heyecanlıyız. Çünkü Çiğdem, Ülker Sokak'ta bizim yanımızda ve destekçimizdi. Bir yandan ÖDP seçim çalışmaları bir yandan da Çiğdem'in seçim çalışmalarına katılıyordum.

Ülker Sokak'ta bir Türkan Annemiz vardı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Üçüncü cinsiyet!

Esmeray 30.05.2012

Efendim, hani ateşkes olmuştu bir zamanlar ve herkes rahat bir nefes almıştı. Birden bire ne olduysa bir karar alınmış ve Meclis'ten teskereyi geçirmişlerdi! Kuzey Irak'a müdahale edilecekti! Artık biz kadınların canına tak etmiş cenaze görmek istemiyorduk. Bunu da defalarca haykırdık ve buradan ben yine söylüyorum; **savaşların en büyük mağduru kadınlar!**

O dönem İstanbul'daki kadın örgütleri olarak ayaklanmıştık ve "Biz savaş istemiyoruz" demiştik. Kadın platformu karar aldı; Silopi'de buluşacak ve sınırda çadırlar kuracak, barış nöbeti tutacağız. Anam bacım üç araç tuttuk ve İstanbul'dan yola çıktık. Her otobüste 43 kadın, malumunuz artık tahmin edersiniz bölgeye girince ne kadar çevirmeye denk gelmişizdir. Urfa sınırına girdik. İlk çevirme oldu. Bu arada da hani milletvekili **Sevahir Bayındır** vardı. O zamanlar Sevahir Bayındır sorumlu bütün arabalardan... Polisle, jandarma ile o muhatap olacaktı. Bir nevi sorumluluk aldı.

Dediğim gibi Urfa sınırında ilk çevirmeye girdik. Sevahir'ciğim kimliklerimizi topladı. İşte 128 pembe kimlik, bir tek mavi kimlik benim kimliğim. Sevahir bütün kimlikleri üst üste koydu. En üste de benim kimliğimi... Ayol daha jandarma sormadan Sevahir'ciğim, **"Arkadaşım, üçüncü cinsiyet bu"** demez mi! Ay çağırdım yanıma **"Sevahir'ciğim"** dedim, **"sen ne yapıyorsun? Üçüncü cinsiyet ne?"** Gülüyor... "Sevahir kurban olurum yapma etme kadın hareketinden geliyorsun; arada bir de olsa kendine feminist de diyorsun. Sevahir'ciğim **üçüncü cinsiyet yok! İnsanları çırılçıplak soyun ya erildir ya dişidir."** Sevahir gülmeye devam ediyor bu arada.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rahat değiliz Sayın Bakan!

Esmeray 06.06.2012

30 mayısta yayımlanan **"Asıl Cinayet!.."** adlı yazımda Başbakan'ın kürtaaj ile ilgili açıklamalarına değinmiştim. Ben yazıyı pazar sabahı yazdığım için, sanırım Bakanımız **Fatma Şahin**'in bu konu ile ilgili açıklaması gündeme düşmemişti. Bu açıklamayı merakla beklediğimi önceki yazımda belirtmiştim. Gereken açıklama gündeme düşmüş. Bakan Şahin, sezaryen konusunda akıl ve bilim ne diyorsa ona bakılması gerektiğini söylemiş..

Şahin, "Her zaman ölçümüz buysa bilim bize şunu söylüyor. Sezaryen Dünya Sağlık Örgütü ortalaması, Avrupa Birliği standardı, AB yolculuğu hepimizin önemli bir standardı değil mi? Onlar diyor ki sezaryen cerrahi bir müdahaledir ve yüzde 15-20'yi geçmemelidir. Politikaları ona göre oluşturmuşlardır. Şu anda en yüksek olan

AB ortalamasında yüzde 20'yi geçen ülke yok. Bizde sanki normal doğumun alternatifiymiş gibi sunuluyor" demiş. İyi de **Sayın Bakan, siz ne zamandan beri Dünya Sağlık Örgütü'nü dikkate aldınız.** Doğrusu şaşırdım. Sayın Bakan, bir de "AB yolculuğu hepimizin önemli bir standardı değil mi?" demiş. Ya **Sayın Bakan, acaba haberiniz var mı ya da haberiniz varsa oyun mu oynuyorsunuz? Şu an Anayasa Komisyonu'nda LGBT bireylerin, eşcinsellerin taleplerinin görüşüldüğü maddeler gündeme gelince komisyon kilitleniyor. Bunu biliyor musunuz?** Çünkü sizin de mensup olduğunuz partinin milletvekillerinin ve komisyon üyelerinin genel tavrı, eşcinsellik hastalıktır. Hatta medyaya düşen ve adını da vermeyen sizin partinin bir milletvekili tartışmalar sırasında "Benim çocuğum eşcinsel olduğunu söylerse bana, onu direk doktora götürürüm, çünkü bu bir hastalıktır" demiş.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kim en şık!

Esmeray 13.06.2012

Efendim eski yazılarımdan hatırlarsınız; ben sadece geceleri televizyon izlerim, o da uykum gelsin diye... Kanalları karıştırırken bazen **Show TV**'deki **"Bugün ne giysen?"** adlı programa takılıyorum.

Neymiş efendim, Türkiye'nin en şık kadını seçeceklermiş! Ayol ne diyeyim, ben modacı değilim ve moda eleştirmeni hiç olamam, yani anlatacaklarım bu bağlamda anlaşılmasın. Programda üç tane jüri üyesi var. Üçü de gergin, sinirli ve belli ki egoları çok yüksek... Tek bir sahneyi anlatmak istiyorum size. **Hakan Akkaya**, "Şimdi kendisinin iddialı olduğunu iddia eden bir yarışmacımız geliyor" diyor. "Hep birlikte görelim bizimle kalacak mı?" Önce Uğurlu Oda varmış. Oradaki atmosferi izliyoruz. Yarışmacı kadını gösteriyorlar; alışverişlerini, ne giyiyor, nereden alıyor hepsini bir güzelce izliyoruz. Tekrar Uğurlu Oda'ya dönüyoruz. Üç kıyafet sunumu var. **Verda Penso** (Sıcak Oda'daki sunucu) yarışmacı kadını getiriyor. Uğurlu Oda'nın önünde dileklerini diliyor. İşte oradan annesine, varsa kocasına, isterse sevgilisine selamlarını gönderiyor ve destekleri için bolca teşekkür ediyor. "Sonra Türkiye'nin en şık kadını ben olurum inşallah" diyor ve sahneye çıkıyor. Önce **Hakan Akkaya** konuşuyor. "Hoş geldiniz!" diyor. Şöyle bir izliyor. "Ben seni görünce aklıma ne geldi, biliyor musun? Benim çocukluğumda genç kızlar çeyizleri için büyük Aygaz tüplerine örtü örterlerdi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tecavüz...

Esmeray 20.06.2012

Çok düşündüm yazayım mı yazmayayım mı, diye! Sonra yazmaya karar verdim. Zaten **bu yazacağım tanıklık ve hikâyemi** oyunlaştırmıştım da ve yüzlerce insanın karşısına çıkıp anlattım. Dolayısıyla burada neden yazmayayım?

On altı yaşındaydım, on yediye girecektim. Kendimi anlatabileceğim, cinsiyet kimliğimi ailemden anlayabileceğini düşündüğüm kimse yoktu. Bundan dolayı ki ailemden kopmuştum ve artık sokaklardaydım.

Nerede sabah orada akşam!

Kadıköy Parkı'nda bankta otururken, karşıdan bir adamın geldiğini gördüm. Fazla detaylara girmeyeceğim. Aradan birkaç gün geçti, adam bana âşık olduğunu söyledi. Ben de ergenlik ve çocukluğun verdiği heyecanla adamın bu ilgisi ve alakasından etkilenmiştim. Artık buna aşk mı dersiniz ne dersiniz bilmiyorum, yüreğim pır pır atıyordu. Belli bir saatimiz vardı. Her gün bankta buluşuyor, sonra kafeye gidiyorduk. Çayımızı içtikten sonra da doğru adamın bekâr odasına... Bu birkaç hafta devam etti. Sonra bir gün bankta saatlerce bekledim. Adam gelmiyor. Kar yağıyordu ve çok soğuktu. Sokakta kalamayacaktım. Herhâlde işi çıktı, ben kendim gideyim dedim o buluştuğumuz odaya.

Gittim, ışığı yanıyordu. Kapıyı hiç tanımadığım bir adam açmıştı. İçeri geçtim bir adam daha vardı. Yani benim adamla birlikte üç kişi idiler. Bana sırlıslıkam âşık olduğunu söyleyen adam, bana bakmıyordu bile. Gözleri kan çanağı gibiydi. Oyun oynuyorlardı, evet kumar oynuyorlardı. Benim adamı yenmişlerdi. Bütün parasını aldılar. Bir sessizlik oldu. Bana âşık olduğunu söyleyen adam birden bana baktı. Döndü arkadaşlarına, bu i... alamıyor biliyor musunuz, dedi. Anlamadım. Ne istemişti ki benden, neyi alamamıştı? Sonra nasıl olduysa bilmiyorum. Çırlıçıplaktım. Bacaklarım ayıktı. Sol bacağım bani çok sevdiğini söyleyen adamın elindeydi. Diğer bacağım da başka bir adamın elinde ve birisi kafamın üzerine oturmuştu. Boynum kırılacak zannettim ve sırayla bacağımın arasına giriyorlardı. Canım çok yanıyordu ama ne olduğunu anlayamıyordum.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemile de alınmış...

Esmeray 27.06.2012

 Cemile de alınmış... Anam bacım, başıma gelenler... Ben hayatımda hiç tansiyonumu ölçtürmezdim. Bir arkadaşımın alışverişten dönerken eczaneye uğramıştık. O, tansiyonunu ölçtürdü. Ay ben de merak ettim, "Benim tansiyonumu da ölçer misiniz" dedim. Ayol, tansiyonum çok yüksek çıktı! Hem de her ikisi de! Hem arkadaşım, hem eczacı panikledi. Anam bacım dilimin altına bir hap koydular. Ayol ben gayet iyiyim, bir şey hissetmiyorum. E, şüphe düşürdüler mi içime! Ertesi gün gittim tekrar ölçtürttüm. Bu sefer daha yüksek çıktı. Neyse lafı fazla uzatmayayım, benim tansiyonum yüksekmiş ve doktora gitmem gerekiyormuş. Anam para yok, pul yok, sigorta da yok. Taksim İlk Yardım'da bir hemşire arkadaşım var, onu aradım. Bana dedi ki, "Pazar günü gel, sana bakacak doktor da var. Hem benim için hem senin için daha rahat olur". Gittim; ay doktorumun muayeneden sonra söylediği ilk şey "sigarayı bırak" oldu. Sanki çok kolay!

Neyse yatırdılar beni. Kalp grafiğimi çıkardılar. Efendim, akciğer röntgeni çekildi sonra. E, o gün pazar olduğu için kan da vermem gerekiyormuş ama kan alan üniteler kapalıymış. Hemşire arkadaşım da, "Bütün bilgiler bende dursun, sen yarın erken gelersin, kanını da alırsın" dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Servis YOK!!!

Esmeray 04.07.2012

Diyelim karnınız çok acıktı, bir yerde oturuyorsunuz ve yemek siparişi vereceksiniz. Birden garson geliyor, ya direk servisimiz yok diyor ya da şu an açık değiliz! Böyle bir durumla karşılaşırsanız nasıl hissedersiniz bilmem ama ben bu deneyimi yaşadığım için ne kadar kötü hissettirdiğini çok iyi biliyorum. Nasıl mı? Efendim anlatayım hikâyemi:

Hani şu iş aradığım ve kendimi çaresiz hissettiğim dönemlerde **Beyoğlu Mis Sokak**'ta sahibi avukat bir kadın olan aynı zamanda İHD üyesi hatta İHD'de trans haklarını savunan çalışmada yer alan bir arkadaşımın **Müşkül** diye bir kafeteryası vardı. E tabii ki kendime yakın hissettiğim için arada bir gider oturdum. Hani özellikle de dikkat ederdim; müşterilerin gelmediği zamanlarda giderdim. Masaları meşgul etmeyeyim diye! Tabii ki de çayımı içer, kahvemi içer parasını da öderdim. Bir gün yemek istedim. (Oradaki garson çocuklar da beni çok sever) Bekliyorum yemek gelsin... Çocuk çıkıyor, eziliyor büzülüyor, bir şey söyleyecek söyleyemiyor gibi ama ben anlıyorum bir şey olduğunu. Sonra sordum "Yemek nerede kaldı" diye! Çocuk çok utanarak ve mahçup bir şekilde "Abla!" dedi, durdu. "Ne oldu, bir sorun mu var?" dedim. Çocuk söyleyemiyor. "Ya, Kezban Abla dedi, buraya gelmesin diye!" "Emin misin?" dedim. "Maalesef!" dedi. Kalktım şoka girmiş bir hâlde... Yan tarafta arkadaşımın kafesi vardı oraya gittim. Arkadaşıma anlattım. Kadın inanmadı. "Garsonların işgüzarlığı olmasın?" dedi. Sonra tekrar malum kafeye gidip diğer garsonları da tek tek çağırdım, onlara da sordum. "Evet abla, bir haftadır bizi zorluyor, biz de utanıyorduk sana söylemeye" dediler.

Tabii ki ben bu olayı deşifre etmek için herkese anlattım. İHD'ye gittim, onlara da anlattım. Kezban Hanım şöyle bir savunma yapmış sonrasında: "Masaları meşgul ediyordu boşuna... Bu durumun transfobi ile alakası olmadığını biliyor. Eşim de zaten istemiyordu. Ve Esmeray çok iyi biliyor ki, ben onların hakkını onlardan daha iyi savunurum." (Ayol, lafa bakar mısınız! Bir kere onların hakkını dediği yani bizim haklarımızı bizden çok daha iyi koruyabileceğini söylüyor. Bir kere bunu söylemek arıza! Sen kim oluyorsun ki, benim hakkımı benden daha iyi koruyorsun! Bunu söylemekle zaten ötekileştirmenin âlâsını yapıyorsun!) Kezban Hanım'ın bu söylediklerini de deşifre ettim ve beni tanıyan birçok insan durumu kavrayıp bir daha o kafeye gitmediler.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Heybeliada'nın naifliği

Esmeray 11.07.2012

Daha önceki yazılarımda da yazmıştım; Heybeliada'ya taşındım diye... İlk başlarda çok tedirgindim, ne de olsa bir kasabaya taşınıyorum. Daha önceki deneyimlerim çok da iç açıcı değildi. Malumunuz önyargılar, komşuların yeni gelen birine garip bakışları, üstüne bir de trans geldi acaba geleni gideni çok olur mu? (potansiyel seks objeleriyiz ya)... Bütün gözler üzerinizde olur.

Ada küçük bir yer, bu daha da ürküttü beni. İlk evi tuttuğum gün sahildeki kafelerden birine gittim. (Bahar Cafe) Servise bakmaya güler yüzlü sevimli bir kız geldi. Tebessüm ederek kahvemi getirdi. Genel davranışları çok iyiydi. Biraz ilerideki masada bana bakarak tebessüm eden bir beyfendi vardı. Masama geldi. "Mangal yapmıştık, buyurmaz mısınız?" dedi. Teşekkür ettim. Sonra baktım ekmeğin arasına bir parça et koyarak ikram etti bana. Açıkçası çok hoşuma gitmişti.

Birkaç gün sonra tekrar aynı kafeye gittim. Daha önce Taksim’de tanıştığım arkadaşlarımla karşılaştım. Yanlarında biri, “ben sizi tanıyorum; yazılarınızı takip ediyorum” dedi. Bana mangal yaptık diye buyur eden bey de geldi: “Söylemek istemedim dün ben de Taraf’ta sizin yazılarınızı okuyordum” dedi.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Katil kim

Esmeray 18.07.2012

Geçtiğimiz günlerde bir gazetenin nerede ise sürmanşetinde: “Travesti polis, fuhuş yaparken yakalandı!” “Jet hızıyla görevine son verildi!” diye... Aferin, o şekilde deşifre eden o gazeteye ve o polisi hemen görevden atanlara! Şimdi efendim, polis teşkilatı ihbar almış, takibe almış, suç üstü yapmış! Efendiler hangi suç? T.C. anayasasında ne trans olmak suç, ne de fuhuş yapmak! Şimdi bu polis teşkilatının başka asayiş sorunları yokmuş gibi birim oluşturunlar ve teknik takibe alıyorlar herkesi. Ciddi ciddi mesai harcıyorlar bu iş için. Suçlunun, suçunu tespit etmek için! Suç ne? “Trans olmak.” Bir de bu eski bir dava ve medyaya bugüne kadar yansımıyor, ta ki davanın bitmesine iki gün kala medyaya veriliyor. Bu da ayrıca manidar! Çünkü kendileri de biliyorlar ki ortada bir suç yok, beraat ile sonuçlanacak bu dava ve işine geri dönecek bu insan. Şimdi sormak istiyorum polis teşkilatına; binlerce çalışanı olan teşkilatınızda herkes pür-i pak mı? Hepsi sizin ahlakınıza uygun mu? Cinsiyet kimliği size göre farklı olan birinin ne kadar kolay hayatını kararttınız? Ya o gazeteye ne demeli? Kime ait olduğu belli olmayan, bir resmi koyarak insanları bu kadar deşifre eden bir haber yapıyorsunuz? Asıl suçu sizler işlediniz! Suçunuz, insanların özel hayatlarını hakkınız olmadan deşifre edip, hayatlarını bitirmek!

Bu haberden birkaç gün sonra Antalya’da “Seçil” lakaplı travesti boğazı kesilerek öldürüldü.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mor pembe teskere!

Esmeray 25.07.2012

Genelde erkek arkadaşlarım bazen askerlik anılarını anlatırlar. Hikâye bitince, dönüp bana, “**Ya Esmeray sen askerlik yaptın mı?**” derler. Ben de “**Evet, yaptım**” derim. “**Pembe mor karışımı bir teskere aldım ve askerlik sürem de üç gün!**” diyorum. O nasıl oluyor? Eminim sizde merak ediyorsunuzdur. **Anlatayım:**

23 yaşındaydım. Tabii ki artık kadın kimliğimle yaşıyordum. Henüz kimlik mavi ve askerlik belası dolaşıyor kapımda. Birkaç arkadaşıma danıştım. “Kasımpaşa Askerlik Şubesi’ne başvuracaksın” dediler. “Ama giderken de ‘**çok kadın**’ git” dediler. Mini eteğimi giydim, üzerime de dekolte bir bluz; kuaföre gittim. Serpil Çakmak misali, yandan kuyruk saçımı bağlattım. Şubeye vardım.

Anam bacım, bir baktım birisinin ayağı yok, birisinin kolu, öbürünün gözü yok. Kuyruğa girmişler. Birden beni gördüler, tezahürata tutuldular mı! ıslık, alkış! “**Ablaya yol verin, ablaya yol verin**” Kuyruğun en önüne

geçtim. İçeri girdim yaşlı bir kadın (görevli) yolu gösterdi bana. **“İkinci kata çıkacaksınız, yarbay doktor var o sizinle ilgilenir”** dedi. Söylediği yere girdim. Karşımda beyaz önlüklü bir doktor, önünde bir şeyler yazıyor. Hiç bana bakmıyor. Bir heyecanlandım mı! **“Ben asker olmaya geldim”** dedim. Adam kafasını kaldırıp, yavaş yavaş önce topuklu ayakkabılarına baktı, yukarı doğru bacaklarını süzdü, yandan bağlı saç kuyruğuma kadar baktı. **“Tamam ama sizi bu şekilde gönderemeyiz, önce hastaneye sevk etmemiz lazım”** dedi. **“Affedersiniz, Doktor Bey ben de aslında bunun için gelmiştim, rapor almaya. Ama heyecandan öyle dedim.”** Gümüşsuyu Asker Hastanesi’ne sevkimi çıkardı.

Benim arkamdan başka bir trans daha girdi mi içeri! Aynı şekilde onun da işlemini yaptı. Tam çıktık, birden arkamızdan bağırdı.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beyoğlu Belediye Başkanı’na açık mektup!

Esmeray 01.08.2012

Sayın **Ahmet Misbah Demircan**’ın dikkatine...

Efendim ben yirmi yıldır Beyoğlu’nda oturuyorum. Özgürlüklerin, kendini ifade edebilmenin, daha rahat nefes alabilmenin mümkün olduğu bir yerdir Beyoğlu ve hâlen de böyle bilinmektedir. Maalesef ki, durum öyle değil, hatta öteden beri öyle değil aslında. **Beyoğlu’nda hâlen açık bir şekilde bizzat işletmecilerin kendileri gelip LGBT bireylerine, özellikle de trans kadınlara “Servis yok!” diyebiliyor.**

Bildiğim kadarıyla Sayın Başkan, bu işletme yerlerine ruhsatları siz veriyorsunuz. Tabii ki o ruhsatlarda buna ihtimal bile vermek istemiyorum , “işyerinize şu kişiyi alacaksınız, bu kişiyi almayacaksınız” demiyorsunuz. Ruhsatı verirken yazılı olmasa da umarım bunu sözlü de dile getirmiyorsunuz.

Efendim durum böyle iken **bu adamlar nereden bu cesareti alıyorlar, bu nasıl bir cürettir ki gelip insanlara “Servis yok” diyebiliyorlar?** Çünkü **bu yerler** onların özel mülkiyetinde değil, **belediyenin denetiminde olan “halka açık” yerlerdir.** Dolayısıyla, **dolaylı yollardan sizler de yani belediye de bizi kovmuş oluyor.** Biz de her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı gibi bu ülkede yaşıyoruz, vergimizi ödüyoruz. T.C. kimliği hepimizin cebinde! Zaten **Anayasa’nın 10. maddesinde belirtildiği gibi “Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir”.** Bu madde birçok başka konuda da geçerli olmakla birlikte kamuya açık yerlerde de sözkonusudur. Dolayısıyla **bu işletme sahipleri sizin verdiğiniz ruhsatlarla suç işliyorlar ve bu suç, ruhsatlarını iptal edilmesini gerektirmektedir.**

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hızır Tayyip!

Esmeray 08.08.2012

Efendim, **Pir Sultan Abdal**'ı bilirsiniz... Adı üstünde abdal; yani derviş, yani gezgin... Ama Pir Sultan Abdal'ın çok ciddi muhalif, o çağın sistemine karşı başkaldırısı var.

Geçenlerde internet üzerinden bir film izleyeyim dedim. Hani hep yazılarımda söylüyorum ya, uyukum gelsin diye öyle abuk sabuk filmler izlerim. Türk filmleri kategorisinde sitelere bakarken, birden **Pir Sultan Abdal** filmi gözüme çarptı. Filmin sinematografik yanını bir yana bırakalım, hikâyesi bayağı heyecanlandırdı beni ve hiç abuk sabuk gelmedi; tüm dikkatimi verip izledim.

Bilindiği gibi Pir Sultan Abdal, Sivas ve yöresinde yaşamış; hikâye de orada geçiyor. O dönem Osmanlı, abdallara, Alevilere karşı bir baskı ve soykırım politikası uyguluyor. Filmin içeriğine çok girmeden birkaç kare paylaşmak istiyorum. Son bir baskınla askerler gelir, bütün muhalif, Pir Sultan Abdal'a gönülden bağlı olan insanların oturduğu köyleri yakar, yıkar, taş üstünde taş bırakmaz. **Hızır** diye bir karakter var. Onun da gözünün önünde ailesi öldürülür. Hızır denen şahıs, aynı zamanda Pir Sultan Abdal'ın dergâhından biri. Sonrasında Hızır, başına gelenleri hazmedemeyip Pir Sultan'ın dergâhına giderek, huzuruna çıkar ve destur ister. Der ki; **“Sizden izin istiyorum, beni İstanbul'a gönderin. Okuyup büyük adam olmak istiyorum. Osmanlı'dan bir şekilde hesap sormak istiyorum”**. Pir Sultan Abdal'da destur verir.

[Yazının devamını okumak için tıklayın.](#)

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sabayat Abla

Esmeray 15.08.2012

Hortum Süleyman lakaplı Emniyet Müdürü'nü duymuşsunuzdur. Elinde hortumla insanları dövmekle meşhur olan hani! 92, 93 yıllarında Tarlabası'nda oturuyordum. Yine Hortum Süleyman patavatsız ve şuursuzca paldır küldür evlere baskın yaptı. Herkesi aldı. Ben kaçtım. Arka bahçeden komşum olan **Sabayat (Sabahat) Abla**'ya sığındım. Sabayat Abla beni kanepenin altına sakladı. Hortum Süleyman gördü herhâlde benim o eve girdiğimi, peşimden içeri girdi. Sabayat Abla'yı tartakladı. **“Nerede o ibne?”** dedi. Bu arada kanepenin örtüsünün yırtık olan deliklerinden olan biteni görüyorum. Sabayat Abla yeminler ediyor. **“Na oğlum ülsün ki burada yoktur?”** Bunu söylerken de eliyle beni işaret ediyordu. Hortum Süleyman divanı kaldırdı. Saçımdan çekti aldı beni. Velhasıl karakoldan eve geldiğimde Sabayat Abla hüngür hüngür **“Vallaha ülümü gör, ben bir şey söylemedim bea!”** dedi. **“Ay önemli değil abla”** dedim, hâlâ ağlıyor, durmuyor Sabayat Abla! Birden ağlaması durdu. **“Na Esmeray 250 liran var mı, tavuk alayım karnım çok acıkmıştır be?”** Ne diyeyim ben şimdi Sabayat Abla'ya? Verdim parayı, aldık tavuğu. Sabayat Abla güzel bir yemek yaptı, yedik birlikte!.. Ve gelelim gündeme:

Barış elçisi!

Efendim, Başbakan'ımızın eşi **Emine Hanım** yanında bir heyet ve Dışişleri Bakanı ile Arakan'a gitmiş. Tabii ki orayı ziyaret etmesi çok güzel bir şey! Bununla ilgili haber ve yorumlara baktım gazetelerde... Aman efendim ne övgüler ne övgüler! Emine Hanım duyarlıymış da, helal olsun da, hiçbir ülkenin başbakanının eşinin yapmadığı şeyi yapıyormuş da! Sanırım Emine Hanım oraya bir nevi **barış elçisi** olarak gitmiş. İyi hoş da **Uludere'de öldürülen 34 insanın cenazesinde niye yoktu?** Çok merak ediyorum, eminim benim gibi merak

eden insanlar vardır: Bizim coğrafyada yaşananlar hakkında Emine Hanım neler düşünüyor? Ayol, bizim evimiz yanıyor ya, aha yanı başınızda savaş var, uzaklarda aramayın! **Emine Hanım hem feryat eden çığlık atan asker analarını, hem de yıllardır dilinden barış düşürmeyen gerilla analarını niye görmüyor?**

Şimdi bunlar olurken Emine Hanım'ın Arakan'a barış elçisi gibi gitmesini öven yorumlara ve köşe yazılarına ne demeli? Bir yandan bu övgüleri yapacaksınız diğer yandan her şeye rağmen barışı dilinden düşürmeyen BDP'li milletvekilleri ve Kürt halkını sanki savaş istiyormuş gibi göstereceksiniz! Anam bacım bu ne yaman çelişki! Bu arada gene Emine Hanım'ın gitmesini öven ama Davutoğlu'nun gitmesini eleştiren (ama anlamadım neden eleştirdiğini) **Radikal** gazetesi yazarı **Cüneyt Özdemir**'e Başbakan Tayyip Erdoğan gene eleştiriye tahammülsüzlüğünü göstererek **"Böyle köşe yazarlarını nasıl köşenizde barındırıyorsunuz. Ey medya patronları, onlara nasıl köşe veriyorsunuz?"** diyor ve ekliyor: **"Bu Köşelerde halkın iradesi olmalı! Böyle insanlara niye yer veriyorsunuz?"** Böyle diyen Başbakan sadece ve tek kendisini övenlere de gecenin bir yarısı telefon açıyormuş, teşekkür etmek için. Şimdi eleştirileri kabul etmiyorsunuz ama, sizi öven insanları neden alkışlıyorsunuz? Hani bu köşeler halkı ifade eden yerler olmalıydı? Bu köşelerde hep sizi öven sözler mi duymanız lazım? Bazen gerçek ve yerinde eleştiriye de alkışlamanız lazım ki o zaman anlarınız siz de halktan birisiniz. Yoksa kusura bakmayın Sayın Başbakan, öteki şekilde söyledikleriniz bir **padişah fermanı** gibi! **Hiç umudum yok sizlerden ama yine de insanlık bende kalsın misali, Emine Hanım'a, Sayın Başbakan'a, Dışişleri Bakanı Davutoğlu'na sesleniyorum: önce kendi topraklarımızda ölen anaların çığlıklarına ses verelim, sonra hep birlikte gidelim uzaklardaki barışlara!**

"Görevden alındım"

Aşağıda mağduriyetini benimle paylaşan bir okurumun mektubunu sizlere sunuyorum:

Ben Diyarbakır'ın Hani ilçesinde görev yapan bir matematik öğretmeniyim. 13 Mayıs 2012 tarihinde ilçede yapılan açık öğretim lise sınavında görevliyken sınav sırasında yetkisi olmadığı ve yasal olmadığı hâlde sınav salonuna girip öğrencilerle gereksiz ve uzun süreli tartışma içerisinde bulunan polis memuru hakkında tutanak tuttuğum için öncelikle bu polis memurları tarafından sözlü tehdit aldım. Eğer onlar hakkında tuttuğum tutanağı geri çekmezsem, benim başımın yanacağına dair söylemlerde bulundular. Dikkate almadığım bu sözler üzerine ilçe kaymakamı tarafından dört gün sonra görevden alındım ve hakkımda asılsız iddialarda bulundular ve hâlâ bulunmaya devam ediyorlar. Yaşadığım bu olayda görevden alınmamın benim ve öğrencilerimin mağduriyetinin yanı sıra bu kadar keyfi davranışa karşı sessiz kalmak istemiyorum!

Seval Laçın / Diyarbakır...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Lanet olsun!

Esmeray 29.08.2012

Efendim, Antep'e düşen bomba... Nereden geldiği belli olmayan o bomba! Evet, nereden geldi diyorum çünkü gerçekten nereden geldiği belli değil! Gazetelere ve medyamıza göre daha bomba düşer düşmez tabii ki PKK

yaptı oldu. Ama PKK defalarca açıklama yaptı. Bildiğim kadarıyla böyle durumlarda kim yapmış ise olayı üstlenir. Burada bir grubu veya birilerini savunuyormuşum gibi algılanmasın. Şu an içimden geçen şey, kim bu bombayı patlattıysa lanet olsun! Küçük çocukları öldüren bir eylemi tartışmak bile olamaz! Tekrarlıyorum binlerce kere lanet olsun. İnsanlar ölürken özellikle köşe yazarlarının, medyanın doğru haber yapması gerekmiyor mu? Maalesef durum hiç öyle değil! Bu şekilde insanların ölümünü durdurmaya yönelik hiçbir şey yapamayız. Şu an karşı karşıya olduğumuz savaş hâli kimlerin işine yarıyor acaba? Buna bakmamız gerekmiyor mu? Ya evlerinde oturup etlisine sütlüsüne karışmayan sonrada birden bire ortalara çıkıp savaş çıkırtkanlığı yapanlara ne demeli? Aklınızı başınıza alın! Çocukların ölmesi için değil yaşaması için bağıralım! Yerimizden kalkalım! Bütün bunlar olurken ya ana muhalefet partisine ne demeli? Demokratik ülkelerde olduğu gibi iktidara cidden muhalefet edecek bir refleks bekleriz böyle durumlarda! Nerede bizim ülkemizde! Bizim ana muhalefet kalkıp defalarca olan bir şeyi yeniden gündeme getiriyor. Neymiş, "Kürt milletvekillerinin dokunulmazlığını kaldıralım"mış! Buyurun buradan yakın! Yani kısaca iktidarı ve muhalefeti el birliği ile bizi bir felakete sürüklüyorlar! Sonumuz hayrola! Efendim, gündem böyle iken e bir yandan da hayat devam ediyor, e tabii benim hikâyelerim de...

Kart sesli karı...

Hani hatırlarsınız ya Heybeliada'nın naifliği adında bir yazı yazmıştım. Naif olmasına naif de herkes de naif olamıyor. Arada ufak tefek nahoş şeyler de yaşıyorum. Benim Ada'da oturduğum evin karşısında boş bir arsa var. Arsanın olduğu yere, cadde kenarına mahallelinin isteği üzerine belediye bir konteynır koydu. Aradan biraz zaman geçti. Konteynırın olduğu yerin karşısında oturan 75, 80 yaşlarında bir teyze kokudan rahatsız oluyormuş. Belediyeyi aramış, şikâyetçi olmuş. Belediye de geldi; konteynırı apar topar aldı. Mahalleli ayaklandı, benim de cama vurdular. Çık tepki göster, sen de ses çıkar diye. Ben de mütevazı bir şekilde, "Teyzeyi de anlamamız lazım, biraz empati kuralım, kokudan rahatsız oluyordur" (Ayol yetmez ama evet jargonu gibi oldu) dedim. Yani orta yolcu oldum. Şaşırdım anam, ne diyeyim şimdi! Sonuçta mahallelinin çoğunluğu çöplerimizi yine aynı yere bırakacağız diye karar aldı. Kararlıyız ya, ben de kalktım çöpleri evden çıkarken aldım, empati mempati unuttum, çöpleri malum yere attım. Bizim Teyze balkondan bağırdı. "Çöplerini al, aşağıya at" dedi. "Atmıyorum" dedim, "çöp arabası gelir buradan alır". Teyze durmuyor bağılıyor. Ben cevap vermedim yürüdüm. Teyze devam ediyor. Bu sefer de, "Kart sesli karı!!!" diye bağırmasa mı? Beni bir gülme krizi aldı. Güle güle aşağıya doğru indim.

Ertesi gün yine evden çıkarken çöpü aldım. Teyze beni bekliyor. Ben attım. Döndüm Teyze'ye dedim ki: "Herkes atıyor, belediye buradan alıyor! Sizin gücünüz bana mı yetiyor, bana bağıırıyorsunuz? Herkes atıyor!" "Hayır" dedi, "götürüp aşağıya atacaksın!" "Almıyorum" dedim ve yürüdüm. Yine bağılıyor: "Ben bilirim sana ne yapacağımı! DÖNME!" (Herhalde biri bu Teyze'ye kimliğimi açıklamış, çünkü bir gün önce "kart sesli karı" diye bağırmıştı.) Birden durdum. Biraz yaklaştım. "Evet, dönmeyim!" dedim. Hani olur ya birisi beklemediği bir şey duyar ve yutkunamaz bile! Teyze de öyle, sus pus oldu. Çıtı çıkmadı; ben de yoluma devam ettim. Birden aklıma *Gurguriye* filminden bir sahne geldi. Oradaki Sabayat karakteri kızı Güllü'yü Bayram'a vermiyor. Filmde o sahnedeki ağız dalaşında Sabayat, Bayram'a "Pis ayıcı, kızım sana mı kaldı?" diyor. Bayram da dönüp diyor ki, "Aycı senin babandır!" Sabayat ise gayet sakin bir şekilde "E doğru!" diyor. Son günlerde Teyze ben çöp atarken balkondan içeri giriyor, saklanıyor. E dönme olduğumu da kabul etmişim, Teyze'nin söyleyeceği ne kaldı ki?

Not: Son zamanlarda bana sürekli Esmeray, bu yazıyı mutlaka oku diye mailler geliyordu. En sonunda merak ettim ve açtım. Malumunuz **Esra Elönü**'nün BDP'li kadınlara küfürlü yazısı. Yani, kendimi zorlayarak okudum. Yazıyı okuduğum anlarda gözümün önüne *Yatık Emine* hikâyesindeki ve o hikâyelere benzer hikâyelerde olan

imamlar geldi. Bu imamlar dini ön plana çıkarıp, halkı kışkırtıp linç girişimlerinin önünü açarlar; oysaki kendileri kabahatlidir! Sahtekâr imamlar! Bu kadına ne demeli bilmem ki!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nefret: 14 kurşun!

Esmeray 05.09.2012

On yedi yaşında gencecik bir çocuk, **“eşcinsel namus cinayeti”** diye düştü üçüncü sayfa haberlerine. Kimisi **“Kürt, sen eşcinsel olamazsın!”** diye başlık attı; kimisi de tıpkı kadın cinayetlerinde olduğu gibi, **“eşcinsel, töre cinayeti”** ya da **“eşcinsel namus cinayeti”** diye... Sanki İstanbul’da olsa öldürülmezdi bu insan. Sanki Kürtlerin dışında Türkiye’de yaşayan diğer kimlikler eşcinsel çocuklarına sahip çıkıyorlarmış, el bebek gül bebek yetiştiriyorlarmış gibi. **Kardeşim, bu ne namus cinayetidir ne de töre cinayetidir. Bu tamamen bir nefret söyleminin ürünü olan bir cinayettir.**

Ben olay hakkında daha detaylı bilgi almak için Diyarbakır’daki LBTT örgütlerinden arkadaşlarımla konuştum. **Keskesor** (Kürtçe, gökkuşağı anlamına geliyor) LBTT sivil toplum örgütünden bir arkadaşım ile konuştum, çünkü bu konu ile ilgili düşen haberlerde çelişkili ifadeler vardı. Kimi bu cinayetin bir ay önce olduğunu, kimisi de bir yıl önce olduğunu söylüyordu. Keskesor’daki arkadaş, olayın bu yılın temmuz ayının başlarında meydana geldiğini söyledi. Cinayetin olduğu tarihi ve cinayetin gerçek nedenini anlatan kişinin kimliğini can güvenliği nedeniyle açıklayamayacağını da ekledi.

Yukarıda da belirttiğim gibi, efendiler bu bir nefret cinayetidir. Evet, **bu çocuğu 14 kurşunla öldüren kendi babası ve amcası**. Acaba nasıl bir nefretle psikolojisi bu hâle gelmiş ki, kendi çocuğunu gözünü kırpmadan 14 kurşunla öldürebiliyor. Oysaki bir kurşunla ölür, ama bir kurşunla doymadı kin ve nefreti. 14 kurşunla kusmuş namusunu, içindeki nefreti gencecik bir bedenin üstünde.

Belki de anası bir fiske bile vurmaya kıyamamıştı oğluna. Hayalleri vardı. Çünkü henüz 17 yaşındaydı. Gencecikti. Belki okumak istiyordu. Belki birine çok âşık olmak istiyordu. Tabi ki bilemeyiz neler hayal ediyordu. Ama mutlaka hayatının başında olduğu için sınırsız hayalleri vardı. Ama yaşatmadılar. O babayı ve amcağı bu hâle getiren topyekûn hepinizsiniz. **Eşcinsel haklarını bir türlü tanımayan devletin ta kendisidir. Bu konuda fetvalar veren Diyanet’in ta kendisidir. Eşcinsellik hastalıktır deyip çürük rapor veren TSK’nın ta kendisidir.**

Daha önceki yazılarımda defalarca belirttiğim gibi akıl hastalıklarının sınıflandırıldığı *DSM4* kitabında bile eşcinselliğin hastalık olduğu maddesinin çıkarılmasına rağmen hâlâ eşcinsel hastalıktır diyen gözünü para hırsı bürümüş tüccar psikolog ve psikiyatristlerin ta kendisidir. Neymiş efendim, namusmuş. 17 yaşında bir çocuğun neresinde namus aradınız? Hangi namus? Hangi ahlak? Hangi kitapta yazıyor, 17 yaşındaki çocuğunuzu öldürün diye. Hangi kitap diyor ki, çocuğunuz eşcinseldir diye sokağa atın ve bir bilinmezliğe terk edin? İş vermeyin!

Şimdi düşünün, o yaşta bir çocuğu hiçbir günahı olmadan sokağa atıyorsunuz! Ne yapabilir o çocuk, nasıl ayakta duracak? Ya uyuşturucuya bulaşacak, ya da seks işçiliği yapmak zorunda kalacak. Sizin ahlakınız sokağa atıyor! Sizin ahlakınızda olan zihniyetler bu çocuklara iş vermedikleri için büyük bir oranla seks işçiliği YAPMAK ZORUNDA kalıyorlar. Bu mudur sizin ahlakınız? Bu mudur sizin namusunuz?

Başka bir şey daha, bu cinayetlere sessiz kalan ama özgürlükten, eşitlikten sürekli dem vuran sivil toplum örgütleri sizler de sessiz kaldığınız müddetçe bu cinayetlere ortak oluyorsunuz. İşin başka bir boyutu bölgede etkin olan siyasi parti, program tüzüğünde çarşaf çarşaf yer vermiş eşcinsel haklarına ama 17 yaşında bir çocuğun öldürülmesine hâlâ sessiz kalmaları tuhaf değil mi? Bu münferit bir olay değil! **Evet, şu an ülke yangın yeri gibi. Belki üç yıl sonra belki elli yıl sonra bu savaş bitecek, mutlaka bitecek. Barış da olacak ama bu eşcinsel cinayetlerine sessiz kaldığınız müddetçe, kendinize dert etmediğiniz müddetçe bu cinayetler belki de bin yıl devam edecek.** Yazıma son verirken tekrar söylemek istiyorum, **o 17 yaşındaki gencecik çocuğun katili babası değil hatta babasının ve amcasının da katili sizlersiniz!**

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Altın günü

Esmeray 12.09.2012

Efendim, belki de çoğunuz şimdi yazacaklarımı biliyorsunuzdur. Bütün siyasi örgütler, özellikle sivil toplum örgütleri, dernekler hepsi Beyoğlu'ndadır. Hani daha radikal gruplar bile, sözüm ona anarşist gruplar da Beyoğlu merkezdedir. Ben bunu hep eleştirmişim ve sürekli dile getirmişim. Dünyaya Beyoğlu merkezli bakıyoruz. Şimdi sizlere yaşadığım bir hikâyeyi anlatarak tam olarak ne demek istediğimi açıklamaya çalışayım.

Ben Almanya'ya turneye gittiğimde oradan Türkiyeli bir kadınla tanışmış ve arkadaş olmuşum. Birkaç hafta önce o kadın beni aradı. **Almanya'dan bir grup belgeselci Türkiye'den başlayarak bütün Orta Doğu'yu gezerek bir belgesel hazırlayacaklarmış.** Türkiye'de (neden öyle anlamadım ama) **bir fal baktırma sahnesiyle belgesele başlamak istemişler.** Arkadaş da bu sahne için beni önermiş. Anam bacım sanki çok iyi bir falcıymışım gibi... (Ama arada bakıyorum fala, nedense tutuyor ben de anlamadım.)

Aradılar beni; buluşma yeri olarak Bostancı vapur iskelesinin yanındaki bir restoranda buluşacağız. Efendim fazla uzatmayalım belirlenen yerde buluştuk. **Ben fala baktım, çekim bitti.** Belgeselin yönetmeni hemen gitmemi istemedi. Birlikte çay, kahve içelim; yemek yiyelim dedi. Tam o sırada **iki tane transseksüel kadın geldi.** Bir masaya doğru yaklaştılar. **Masada içinde türbanlı kadınların da olduğu bir grup kadın vardı.** Trans kadınlar masaya yaklaşırlarken, masadakilerin hepsi ayağa kalktı. **"Aa Şenay Hanım hoşgeldiniz!"** Sarıldılar, öpüştüler. Benim kulağım halen orada. İstemedim kulak misafiri oldum; konuştuklarından anladım ki **mahalle kadınlarının altın günüymüş bu buluşma. Ve bu buluşmada trans kadınlar da vardı.** Çok hoşuma gitti. O masaya gitmek istedim. Sonra birden durdum; Beyoğlu aklıma geldi. Hani özgürlüklerin mekânı ya! **Böyle bir sahneyi Beyoğlu'nun herhangi bir kafesinde bulmak çok zor!**

Bundan önceki bir yazımda yazmıştım **Beyoğlu'nda translara servis yok** diye... Bir buradaki ortama bakın, bir de geçen yazımda yazdığım kafeye bakın. Sözkonusu Taksim'deki kafe Ağa Cami Sokağı'nda, hemen çaprazında transların kurduğu bir dernek var. Biraz ileride eşcinsel bar var. Ağa Cami Sokağı'ndan biraz aşağıya inince Küçük Bayram Sokak ve o sokakta da translar yoğun olarak oturuyor. Şimdi böyle bir yere kafe açıyorsunuz ve servis yok diyorsunuz. Ne diyeyim ben şimdi? Ha, bazen de şunu düşünmüyor değilim, nerde çokluk orada! Şimdi biz hayata Beyoğlu merkezli baktığımız için Beyoğlu'nun dışındaki yerlerde öyle güzel şeyler yaşandığını görünce şaşırıyoruz.

İşin başka bir boyutunu, benim **Beyoğlu'ndaki bazı sivil toplum örgütleri** ile yaşadığım süreçten birkaç deneyim aktarmak istiyorum. Bu sivil toplum örgütlerine gittiğim zaman bana ilk söylenen şey, **“Biz kadrolar tamam da, acaba halkımız hazır mı?”** Hatta bazıları da **“Biz hazırız, halk hazır değil!”** diyor. Şimdi ben anlamadım! Kadro da neymiş? Halkın adına siz nasıl karar veriyorsunuz? Bir de biz halkın içinden gelmiyor muyuz? Benim ev sahibim de halk, benim alışveriş yaptığım manav da halk! “Genelde toplum olarak hazır değiliz!” dese anlarım. Ama aslında kendi önyargılarını halka mal ettikleri için böyle konuşuyorlar! Diyorum ki, **acaba şu kadrolar aradan çekilse, biz bize olursak, önyargıları birlikte aşmaya çalışırsak daha kolay olmaz mı?**

Başka bir örnek de kendimden yola çıkarak söyleyeyim: **yaklaşık altı aydır Heybeliada'da oturuyorum. Trans kimliğimle ilgili ne en ufak bir dedikodu duydum, ne de servis yapılmadığı oldu.** Bostancı olayına benzer birkaç örnek de ben başka yerlerde gördüm, şahit oldum. Tabii ki sorun kökünden hallolmuş gibi anlaşılmasın. Fakat öyle kadroların dediği gibi de değil olay! **Ayol baksana, altın günü bile yapıyoruz! Acaba siz de mi o altın günlerine katılsanız?**

Bir düzeltme

Geçen haftaki yazımda, on yedi yaşında öldürülen gay bir gencin cinayetine değinmiştim. Bu yazı ile ilgili bir düzeltme yapmak istiyorum. Yazıda şöyle bir cümle geçmişti: “Bölgede etkin olan siyasi parti” demiştim. Sanırım tamamen duygusal bir ânımda yazmıştım. Çünkü hani olur ya insan eşe dosta ayrı kırgın olur ama ailesine derin ve köklü sitem eder. Sanırım ben de (tabii ki sözkonusu parti BDP'dir.) böyle bir duyguya kapılıp, “nasıl bu konu ile ilgili açıklama yapmaz!” diyerek ismini vermeye dilim varmamıştır. Yoksa herhangi bir kasıt yoktur. Ayrıca sonradan bu konuda aslında BDP'nin başından beri açıklama yaptığını öğrendim. Ben yazıyı gazeteğe yolladıktan sonra haber geldi bana, dolayısıyla düzeltme konusunda geciktim. Açıklamayı da başından beri hep yanımızda olan BDP Milletvekili **Sırrı Süreyya Önder** yapmıştır. Efendim bilgilerinize arz ederim.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Kamusal alan' kimin alanı

Esmeray 19.09.2012

Efendim, bundan birkaç yıl önce konusu eşcinsellik olan bir paneldeydim. Panelde izleyici olarak bulunuyordum. Panelin içeriğine fazla girmeyeceğim. O güne dair neler olup bittiğini tam olarak hatırlamıyorum ama unutamadığım bir olayı sizinle paylaşmak istiyorum.

Panele katılan, aslında biraz da tanınan (ismi hiç önemli değil) kadının şöyle bir tezi vardı. Bu kadın muhafazakâr ve başörtülü bir kadındı. Kadın panel bittikten sonra ayaküstü bir tartışmada **“Ya, bence aslında eşcinsellik kamusal alanda olmamalı!”** dedi. Bunu diyen kadın da aynı zamanda yıllardır kamusal alanda

başörtüsü yasağı ile ilgili mücadele veriyor! Şaşırdım doğrusu! **“Şu an sizin söylediğinizle, yıllardır size başörtüsü takın ama kamusal alanda takmayın diyenlerle aynı şeyi yapmıyor musunuz?”** dedim. **“Ama Kur’an!”** dedi hemen.

Kur’an’da bir sürü haram ve yasak kılınan ayetler var ama bazen işinize geleni tefsirlerle kendinize göre yoğurabiliyorsunuz. Neden eşcinsellik deyince hemen yorumun, tefsirin önünü tıkiyorsunuz? İlahiyat benim alanıma hiç girmez. Hiç anlamadığım bir alan. Ama olaya insani boyutta baktığım zaman **bir insan hem eşcinsel hem de Müslüman olabilir. Bu hiç kimsenin tekelinde olamaz!**

Efendim şimdi bu kadın ve buna benzer düşüncede olan insanlar, eşcinsellerin kamusal alanda olmamasını söylüyor. Ayol ben anlamadım bunu söylerken ne demek istiyorlar. **Eşcinseller kamusal alanda ne yapıyorlar ki? Varlığı mı rahatsız ediyor?** Bir de anlamadığım başka bir konu: **Kamusal alan sadece Müslümanlara mı açık olacak?** Anlamadığım ikinci konu, **kamusal alanda yaşama, başka bir yerde yaşayın diyorsunuz!** Eee Allah’ın bildiğini niye kuldan saklayalım? Şimdi burada Tanrı’nın bilmesi mi kulun bilmemesi mi önemli?

Allah düşmanımın başına vermesin!

Ve gelelim gündeme: **Sırrı Sakık**’ın yaşadığı acı...

Bugün gazetelerde fotoğrafını gördüm; içim burkuldu. Ne haberi okuyabildim, ne de bir daha resme bakabildim. Herhalde bir baba için hele göz önünde olan bir baba için, ne kadar zordur acısını içine gömmeye, insanların önünde dik durabilmeye çalışmak... Ama beceremedi, çünkü gözünün önünde ciğeri elinden kayıp gitmişti.

O ara internet sayfalarında dolaşıyordum; twitter sayfama bakıyordum. Bu konu ile ilgili ne denir bilmiyorum linç ötesi bir kampanya başlatmışlar. Bunlar nasıl yorumlar? Bu nasıl bir insanlıktır? Yazılanları burada söylemeye dilim varmıyor, zaten çoğunuz görmüşsünüzdür. Ama şuna eminim ki, bu yorumları yazan o insanların hepsinin tuzu kuru! Acaba hangisinin oğlu askerde ölmüş? Acaba hangisinin oğlu, akrabası dağda ölmüş veya hangisinin oğlu intihar etmiş? Bu acıyı biliyorlar mı? Empati kurun diyeceğim ama ne mümkün! Hani insanın şuuru vardır; empati kurma yetisi vardır, duygusu vardır, vicdanı vardır! Bu kadar mı körelmiş insanlık! Emin olun ki, çocuğunu askerde kaybeden hiçbir ana-baba bu sizin yaptığınızı onaylamaz! Bu tipler görüyoruz, şahit oluyoruz, duyuyoruz askere gitmemek için her şeyi yapıyorlar!

Sizin derdiniz nedir? Burada lanetlemek istediğiniz terör müdür (sizin tabirinizle)? Terör kötüdür mü diyorsunuz? Terör, insanın canına malına kastetmek midir diyorsunuz? Bunları söylerken, bir babanın gözünün önünde oğlu elinden kayıp gidiyor, siz arkasından keşke baba da atlasaydı diyorsunuz! Hani ölüm kötüydü? Ölüm sizin başınıza gelince mi kötü? Hani terör kötüydü? Şimdi sizin farkınız ne? O zaman gelin hep birlikte terörün tanımını yeniden yapalım. Ölümü böyle mi durduracaksınız? Acaba oturup düşündünüz mü, bu saldırganlığı yaparken ne için yapıyorsunuz? Neye üzüldünüz bu kadar, canınızı ne yaktı bu kadar? Oturup da bilgisayarın başında klavyede artistlik yapıyorsunuz! Çözüm katkıda bulunmadığınız gibi, her gün daha fazla insanın ölümüne sebep oluyorsunuz. Yani hiçbir işe yaramıyorsunuz! Ne diyeyim, **“Allah düşmanımın bile başına vermesin!”** deyimini bile unutmuşsunuz!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Garip' bir aşk hikâyesi

Esmeray 26.09.2012

Efendim, bu sefer kendi yaşadığım bir hikâyelerden değil de tanık olduğum hikâyelerden anlatmak niyetindeyim.

Hikâyeden önce birkaç şey söylemek istiyorum. Hani biraz demokrat biraz entelektüel, ee biraz da duyarlı olan insanlar vardır. Bu tipler bir Kürt arkadaşı olunca hep şunu söylerler: "Ya ben Kürtleri aslında sevmiyorum ama sen farklısın!" Ya da bir transeksüel arkadaşı olur aynı şeyleri ona da söylerler. Ben bir Kürt ve transeksüel kadın olarak bunların hepsini yaşadım.

Aynen anlattığım gibi bir erkek arkadaşım vardı. Transfobik olduğunu kendi ağzıyla söylerdi bana. Neymiş "beni insani boyutta seviyormuş!" Bu arkadaşım mimar olduğu için sürekli inşaat sektöründe ve genellikle de yurtdışında çalışıyordu. Bir gün geldi bana dedi ki, "Esmeray ben Tayland'a gidiyorum ve bir sene buralarda olmayacağım!" Aradan bayağı zaman geçti, bir telefon geldi. Çığlık çığlığa, çok güzel bir kadına âşık olduğunu söyledi bana. Zaman ilerledikçe aşkları daha da büyümüş. Bir yıl doldu, geldi. Bir haftalığına geldiğini söyledi bana. On gün sonra tekrar geleceğini ve sevgilisini de yanında getirip önce benimle tanıştıracaklarını söyledi. Anam bacım on gün de geçti, bunlar geldiler mi! Çok tatlı minyon bir kadıncağız. Ee kırk yıllık Esmeray'dan kaçır mı hiç? Görür görmez hemen anladım kadın transeksüel. Tabii ki bu konuda bir şey söylemedim. Bir ay sonra çocuk beni aradı. Şokta olduğunu ve mutlaka beni görmek istediğini söyledi. Görüştüğümüzde, evlenmeye karar verdiklerini ve konuşmalarında ilk çocuğun kız olmasını istediğini dile getirmiş arkadaşım. Kadıncağız şaşırılmış! "Tıp o kadar ilerlemedi!" demiş. Bu da ne demek istiyorsun deyince, transeksüel kadınlar ne zaman doğurmuş?" demiş. (Tayland belki de transeksüellerin en rahat ettiği yerlerden birisi, dolayısıyla gayet normal Tayland'da transeksüel kadın olmak. Bundan dolayıdır ki çocuğa transeksüel olduğunu söyleme gereği duymuyor kadın.) "Bunu söyleyince," dedi "ben şoka girdim, bıraktım geldim". Çocuk bu olaydan sonra altı ay terapiye gitti.

Günlerden bir gün çocukla tekrar buluştuk. Çok mutlu olduğunu, çok düşündüğünü ve bu kadına âşık olduğunu, birlikte olduğu süre içerisinde hiçbir şekilde nefesinden, fiziğinden, teninden rahatsız olmadığını sadece ağzı ile transeksüel olduğunu söyleyince niye bu kadar rahatsız olduğunu günlerce sorguladığını, bunun bir problem olduğunu, çok büyük bir önyargı olduğunu fark ettiğini söyledi. "Ben gidiyorum, evleneceğim, çünkü ben onu çok seviyorum!" dedi.

Bu olaydan da anlaşıldığı gibi biz daha doğar doğmaz bize öğretilen hatta genimize işlemiş kodlar ve değerlerle aslında biz kendimiz olamamışız. Ee kolay değil, bunlardan sıyrılmak! Diyorum ki acaba hepimiz böyle güzel aşklar yaşadığımızda mı anlayacağız? Oysaki aramıza konulan duvarları yıkmak o kadar kolay ki! Yeter ki önce kendimiz ne istiyoruz? Bunu durup düşünmemiz gerekiyor. Gerisi bu olayda olduğu gibi çorap söküğü gibi gelir. Dedim ya kolay değil ama bizim hikâyenin kahramanı bütün toplumun genel yargılarını değil de kendi hissine, kendi yargılarına kulak verdi. Darısı hepimizin başına!

Cadı artık Özgür Radyo'da!

Program sunucuları: Esmeray, Melek.

"Cadının Bohçası" Esmeray'ın (yani bendenizin J) aynı adlı oyunundan uyarlanmış bir radyo programı olarak kurgulandı. Esmeray'ın oyununda anlattığı gerçek hikâyelerinden çok daha fazlasının yer aldığı, trajikomik,

güldürürken aynı zamanda karmakarışık duygularla dinlenecek, dinlerken hissedilen duygularımızla kendimizin ötekine bakışını sorgulayabileceğimiz bir program. Aynı zamanda Türkiye’de yaşayan ama kendini “öteki” hisseden, kimlikleri üzerinden kimliksizleştirilen insanların programı! Bu programda, LGBT bireyler, Kürtler, Ermeniler, Aleviler, engelliler, alkolikler, sokakta yaşayanlar, gerçek Müslümanlar, gayrimüslimler, ateistler, Çingeneler, kendini anlaşılamamış ve ifade edememiş tüm insanların programı. Kısaca “öteki”leri BİZ olduran bir program. Mikrofonun sahibinin tüm ötekiler olduğu, söylenmemişlerin, içimizde ukde kalanların, incinmişliklerimizin dile geleceği bir program. Güncel olaylardan beslenen, kişisel yaşantılarımızla içten bir paylaşımın da gerçekleşeceği samimi bir program! Tüm sıfatlarımızın çok gerisinde kalmış, yok olmuş “insan”ı gün yüzüne çıkarmak isteyen bir program!

1 ekim pazartesi ve bundan böyle her pazartesi saat 20:00 ile 21:00 arası... **95.1 Özgür Radyo**’da...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir yolculuk hikâyesi

Esmeray 03.10.2012

Bundan dört sene önce İstanbul’dan, **Cadının Bohçası** oyununu sergilemek üzere Ankara’ya giderken (ben genelde kısa yolculuklarda otobüsü tercih ediyorum) otobüs esas mola yerine gelmeden önce kısacık bir mola verdi. Araba bozuldu sandım. Ben de bir lavaboya gideyim dedim. Klasik, tipik kapıya vurup taciz etmeler... Ben de “dolul” dedim. Kadın çığlık attı. **“Abooo, içerde erkek var!”** Ben panikledim. Çünkü dışarıdan sesler geliyor ve sanki çıkana bakmadan linç edeceklermiş gibi bir hisse kapıldım. Kapıyı açmaya çalıştım. Anam bacım kapıyı kilitlemişler mi? Güvenliği çağırıyorlar. Güvenlik geldi. Kapıyı açtı. Benim üzerimde de askılı bir elbise var. **“Benim, ya ne oldu ki?”** Herkeste sinirler boşaldı. Kimisi kahkaha atıyor. Kimisi başka bir şey söylüyor. Görevli de demez mi, **“Aa bu bizim kızlardan!”** Ayol nereden onun kızı oluyorum onu da anlamadım ya. Otobüse bindim tekrar. Ankara’ya gelene kadar ara ara herkes bu olayı hatırladıkça gülerek bana baktı. Gittim oyunu oynadım. Turne bitti. Dönüşte yine mola yerinde yaşı on yedi var yok, bir genç çocuk; sürekli benimle ilgileniyor, masayı siliyor, hatta bir tane de çay ikram etmişti. (Kendi kendime dedim, bu çocuğun herhalde kardeşi transeksüel) Ben de arada bir konuşuyorum. Teşekkür ediyorum. Sonra çocuk durdu, **“Herhalde üşütmüşsün!”** dedi. Yok, dedim, ben iyiyim. **“Abla olur mu? Canın sağ olsun, sesin boru gibi çıkıyor!”** “Aaa evet evet, üşütmüşüm galiba soğuk algınlığı var” dedim aceleyle. Otobüse doğru yürüdüm. Arkamdan bağırarak **“Abla dikkat et, üşütme ıhlamur iç, adaçayı iç, nane limon kaynat iç!”** Tamam, dedim, çocuğum, tamam....

Öteki fobisi

Ve gelelim gündeme...

AKP kongresinde bir ara Başbakan’ın konuşmalarını dinledim. Ötekileştirme üzerinden konuşuyor, tabii bizim başbakanımıza göre yalnızca İslam ötekileştiriliyor. Hem de nüfusunun yüzde doksanının Müslüman olduğu bir

ülkede. Neymiş İslamofobiymiş! Konuşmasının büyük bir bölümünü bunun üzerine yaptı.

Sayın Başbakan, asıl ötekileştirilenler nerede? Ha bilmiyor musunuz? Bunu buradan size ben yazayım, inşallah okursunuz.

Deyim yerindeyse ötekinin de ötekileri var. Asıl ötekileştirilenleri neden ağzınıza almıyorsunuz? Mesela başta Kürtler, saymakla bitmez.. Çingeneler, yani kısacası Türk olmayan diğer halklar! Hani ötekinin ötekisi demiştim ya, kadınlar, LGBT bireyleri, "sakatlar" ve aklınızdan bile geçirmediğiniz hayvanlar, bütün bunlar ne oluyor? Siz farkında mısınız LGBT bireyleri ötekileştirilerek en başta siz hiç ağzınıza almayarak bunu yapıyorsunuz! Gün geçmiyor ki gazetelerimizde, televizyonlarımızda, tiyatrolarımızda eşcinselleri ötekileştirmeyen bir şey olmasın! Bunları yaparken nefret söylemini meşru kılıyorsunuz. Nefret söyleminin sonu cinayettir. Bunu beklerdik sizden! Evet, İslamofobi var. Ama Müslümanların yüzde doksan olduğu bir ülkede ve aynı zamanda Müslüman dininin egemen olduğu yerde siz bu kadar korkuyorken biz ne yapalım şimdi?

Sayın Başbakan hani diyorsunuz ya bütün ötekilerin sesiyiz. Hani sürekli demokrasiden dem vuruyorsunuz ve bu kelime ağzınızdan düşmüyor ya. Şöyle bir şey de söylediniz yüzde doksan oy alsak bile bir gün bizim için önemli olan yüzde ondur. Onların hayatları da güvence altındadır. Ayda kaç LGBT bireyi ölüyor; Türkiye’de kaç kişi eşcinsel olduğu için işinden kovuluyor bundan haberiniz var mı acaba? Neden eşcinsel taleplerini dillendirilmesine bile izin vermiyorsunuz? Böyle mi koruyacaksınız? Kusura bakmayın, samimi ve inandırıcı değilsiniz. Zaten ne kadar samimi olduğunuzu kongrede gayet iyi gösterdiniz. Söyleminiz ve davranışlarınız birbirinden çok farklı. Örneğin bazı basın organlarını içeri almamanız çok büyük bir çelişki. Neden almadığınızı ben şahsen çok merak ediyorum!

NOT: Geçen yazılarımda Baby Face kuaför salonunda bir transeksüel arkadaşımın kuaföre alınmadığına dair bir yazı yazmıştım. Kuaförün sahibi ve kız kardeşi beni aradılar. Olayın bir yanlış anlaşılardan ibaret olduğunu söylediler ve bununla ilgili kısa bir yazı gönderdiler. Bu yazıyı sizlerle paylaşıyorum:

Baby FaCe güzellik salonunda yaşanan yanlış anlamadan dolayı müessese olarak özür diliyoruz. Ayrıca Esin Hanım’la tanışma fırsatım oldu ortak arkadaşlarımız vasıtasıyla ve kendisini çok sevdim. Bundan sonra görüşmek istediğim insanlardan biri. Genel olarak da insanlar kişilikleriyle vardır bence cinsel tercihleri kimseyi ilgilendirmez diye düşünüyorum...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarlabaşı’nın yeni fotoğrafı

Esmeray 10.10.2012

Eski yazılarımdan hatırlayacaksınız **Tarlabaşı** ile ilgili yazmıştım. Tarlabaşı benim için çok önemli bir mekân. Tıpkı köyümü özlediğim gibi Tarlabaşı’nı özliyorum. Köyüm çok uzakta maalesef gidemiyorum ama Tarlabaşı yanı başımda olduğu için ara ara ziyarete giderdim. Bu **“Kentsel Dönüşüm”** belası nasıl ki **Sulukule**’yi ve diğer yerlerdeki kültürleri, yaşam biçimlerini yok ettiyse Tarlabaşı’nı da yok ediyor.

Bundan iki gün önce şöyle bir Tarlabası'na gideyim dedim. Hani derler ya, "Keşke ayaklarım kırılısaydı da gitmeseydim!" Bu son zamanlarda Tarlabası'nı her gördüğümde içim yandığı için aklımdan böyle şeyler geçiyor. Hani yıktıkları o bölgede, özellikle Tarlabası Caddesi'ne bakan tarafına Tarlabası'nın Kentsel Dönüşümü ile nasıl bir değişime uğrayacağını gösteren fotoğraflarını asmışlar. Efendim isterseniz, yolunuz oralardan geçerse o fotoğraflara bir bakmanızı öneririm. Ama siz bakmadan önce ben neler gördüm sizinle paylaşmak isterim. O fotoğraflarda yepyeni binalar, balkonlardan sarkan çiçekler, her binanın girişinde mutlaka bulunan saksılar... Binaları yeniledikleri gibi insanları da yenilemişler. Çağdaş, bakımlı, bazılarının elinde süs köpekleri, sarışın, kiminin elinde çocuk arabaları, çağımıza uygun modern Cumhuriyet kadınları, tabii ki erkekler de bu standartlara uygun! Ee, tabii bu çağdaş görüntüde olmak için de bütçenizin bir hayli kabarık olması lazım.

Yani bu semt zengin semti anam bacım, tabiri caizse yeni bir Nişantaşı! Hey gidi Tarlabası dedim içimden, nerede o çıplak ayaklı çocuklar, nerede o rengârenk giyimli Kürt kadınları, nerede akşam saatleri topuklu ayakkabıları ve mini etekleri ile birdenbire görülüveren trans kadınlar, bütün bu renkler arasında görülen Afrikalı siyahîler, ya Çingeneler nam-ı diğer Romanlar! **Efendim kentsel dönüşüm sizin için dönmüyor.** Fotoğraflara bakılırsa **Tarlabası, tek tipli, tek kültürlü, hatta tek dilli, heteroseksüel, çağa ayak uyduran; çağa, sermayesi ile ayak uyduran insanların yaşadığı bir yer hâline geliyor, gelecek.** Yani diyorlar ki, "Siz buralara layık değilsiniz! Sizlere şehir dışında, dere yataklarında binalar diktik. Gidin oralara! Nasıl olsa aylık erzaklarınızı da getiririz; bir çuval makarna, belki yanında çay, şeker, e hadi yanına yağını ve ununu da koyalım, e bir de tuzu olsun, bir kamyon da kömür vereceğiz size! Daha ne istiyorsunuz? Sizin neyinize Tarlabası'nda yeni binalarda oturmak!" Evet, bu kentsel dönüşüm böyle bir şey! **"İnsanlar yaşadıkları yerlerde, kültürleri ile birlikte nasıl daha rahat yaşatılır" projesi yerine "kültürleri nasıl yok ederim" projesini pratikte uyguluyorlar.** İşte iki gün önce gördüğüm o fotoğrafların bana görünen gerçekliği budur. Tıpkı savaşlarda ağır bombardımanda yok olan bir tarih gibi! Ya da büyük bir depremin ardında kalan enkaz gibi! İşte böyle yok oldu Tarlabası! **Bir tarih yok oldu gitti; ne acı!**

Savaşa Hayır!

Ee efendim gündemle ilgili bir iki lafım olsun! Şu Suriye teskeresi! Savaş çok kötü! Geçen perşembe akşamı teskereye karşı ve savaşa hayır demek için binlerce insan sokağa döküldü. Ben de bir insan olarak her zaman savaşın kötü olduğunu her duyarlı insan gibi belirtiyorum. Ama şu da aklıma gelmedi değil! Hatta burada sormak istiyorum, birkaç yıl önce iki teskere daha geçmedi mi bu Meclis'ten? Bu kadar yoğun tepki neden yoktu? Ya da geçenlerde Uludere'de katledilen 34 kişi için neden sokağa dökülmedi kimse? Acaba diyorum ki şimdi sokaklara çıkanlar gerçekten savaş karşıtlığı için mi yoksa AKP politikalarına karşı mı yürüdüler? Zaten gözlemlediğim kadarı ile görünen tablo savaş karşıtlığından daha çok AKP politikalarına karşı bir tavır gibi geldi. Oysaki geriye dönüp baktığımızda bu şekilde savaşa karşı refleks (belki bundandır!) verip sokağa dökülseydik belki de bizim coğrafyamızda olan savaş on yıl önce biterdi. Ne diyelim bundan sonraki savaşa hayır eylemleri bizim coğrafyadaki savaş da gözardı edilmeden yapılır!

Efendiler savaşların hepsi kötüdür. Adı üstünde savaş! Gerçekten savaşa karşıysanız hadi hiç durmayalım 30 yıldır devam eden bu savaşı durduralım! Yerimizde oturup İsrail, Filistin'e saldırdığı zaman ya da sözkonusu olan Suriye teskereleri olduğunda sokağa çıkmayalım! Artık yeter, gencecik fakir fukara çocuklar ölmesin! niyelim. Yazıma son verirken içimden Kürtçe bir deyim geçti.

"Edeı bese, em fetısın!"

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Süresiz yaşam!

Esmeray 24.10.2012

Ölüm bana hep soğuk gelmiştir. Ölümün, kaçınılmaz olsa da, insana yakışmadığına inanırım. Çok ölümler yaşıyoruz bu topraklarda senelerdir. Her ölüm kanımı donduruyor. Ayrıca işin ucunda ölüm olan eylemleri de desteklemedim ve desteklemem de!

Şimdi gündemimizde “**süresiz açlık grevi**” diğer adı ile “**ölüm oruçları**” var. Onbinlerce kişi bedenlerini bir şekilde ölüme yatırmışlar şimdiye kadar. Şu “ölüm oruçları” için yapılan son eylemlere bakıyorum da şöyle bir sonuç çıkıyor: “**ölüm oruçlarına destek!**” **Bence bu kadar kolay olmamalı destek!** İnsanlar orada aç susuz, yavaşça ölüme yaklaşırken bizler evlerimizde oturup çayımızı yudumladığımız yerde birden sokaklara çıkıp **açlık grevlerini, “ölüm oruçlarını destekliyoruz!” diyemeyiz, dememeliyiz de!**

Durup düşünelim bir; acaba bu insanlar ne yaşıyor ki bedenlerini ölüme yatırıyorlar? **Kuru kuru desteklemek yerine, bu insanların taleplerini gözönünde bulundurmaliyiz. Yapacağımız şey ise bu talepleri ön plana çıkarıp bununla ilgili eylemler yapmak olmalı!**

Aldığım son duyumlarda birçok cezaevinde çok insan ya kan kusuyor ya da artık konuşmıyor. İşin başka bir acayip tarafı da devlet yetkililerinin hiçbir şekilde bu konuyu gündeme getirmemeleri! Oysaki çözüm bunların ağzından çıkacak iki sözde! Ee devlet böyle olunca, **devletçi olan medya da bu kadar can alıcı bir konuyu gündeme getirmekten aciz. Efendiler, bu insanların özetle talebi şudur: tecridin kaldırılması, cezaevi koşullarının iyileştirilmesi ve tabii ki başka talepleri de var. Bu talepleri karşılamak insan hayatına değer!** Ama değil talepleri karşılamak, **şu an böyle bir eylemin olduğu gerçeğini yok sayıyor devlet ve medya!** İşte tam bu noktada bizler sivil toplum örgütleri, aydınlar, yazarlar artık her kimsek **bu insanların taleplerini ön plana çıkaracağımız eylemler yapmalıyız.** Bu anlamda devlet yetkililerine baskı uygulamalıyız. Az buz değil yüzlerce insan her an ölümle karşı karşıya. Ölmeseler bile çoğu sakat kalacak! Böyle bir durumda devlet yetkilileri nasıl sessiz kalabiliyor ve hâlen nasıl demokrasiden bahsedebiliyorlar?

He bu da yetmiyor gibi başka ülkelere demokrasi götürebilmek için bütçeden para harcıyorlar, silah alıyorlar (silahla nasıl demokrasi gelecektse), teskereler çıkarıyorlar! İnsana demezler mi bir dönün kendinize bakın?

Parlamentoda olan ana muhalefete bakıyoruz: Ayol bizim muhalefetimiz öyle akıllara durgunluk verici şeyler yapıyorlar ki; mesela bu son zamanlarda hiç alışık olmadığımız Diyarbakır Emniyet Müdürü’nün yaptığı açıklamaya verdikleri tepki! Adamcağız, durmuş vicdanının sesini dinlemiş ve bunu dile getiriyor. Bizim muhalefet iktidarla birden aynı dili konuşuyor, hatta daha da felaket bir dil! Neymiş, bu açıklama, bölücü bir açıklamaymış! Ya adam diyor ki, ölümün, öldürmenin hepsi kötü! Kim olursa olsun, insan ölünce üzölmeliyiz, diyor! Şimdi bunun neresinde bölücölük var! Söylediğı şeyde aslında insani temelde birleştirici bir unsur var! Söylediğim gibi muhalefet ve iktidar birbirleri ile aynı, ikisinden de hayır yok! **Belli oluyor ki bu ölüm oruçlarına da ana muhalefetten fayda yok! Zaten geç kalmışız, gelin hep birlikte bu insanların taleplerine kulak verelim!** Olaya bu temelden bakalım. Aksi takdirde insanların çoğu ölecek, birçoğu da sakat kalacak! **“Ölüm oruçlarını destekliyoruz” sloganı yerine “ölümleri hep birlikte durduralım” sloganı**

geliştirelim! Birlikte yaşamı, ölümle değil; hayatla kuralım!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erkek ol(a)mama korkusu!

Esmeray 31.10.2012

Bir arkadaşımla “**toplumsal cinsiyet ve queer teorisi**”ni konu alan bir seminer sonrası sohbet ediyorduk. Tahmin edersiniz neler konuştuğumuzu... İkimiz de aynı şeyleri söylüyoruz, nasıl bir tartışmaysa!

Efendim daha biz annemizin karnındayken cinsiyetlerimiz belirleniyormuş! Hemen kıza **Barbie bebekler** alınıyor, erkeğe ise **araba, silah**... Bu durumu ikimiz de aynı şekilde açıklıyorduk; daha erkekler doğar doğmaz hayat, onlara sunuluyor, çünkü bütün yaşam alanlarında kullanacak araç gereçler, daha çocukken onların ellerine veriliyor. Ee anam bacım biz kadınlara ne veriliyor, Barbie bebek... E efendim moderniteye de ayak uydurmak için son zamanlarda artık Barbie bebeklerimiz var. Velhasıl erkekler hayatı daha doğar doğmaz öğrenmeye başlarken biz kadınlar elimize verilen Barbie bebeğe benzemek için bir ömür geçiriyoruz. Sürekli güzel olmak zorundayız. Doksan altmış doksan ölçülerinde, ay burnumuz mutlaka kalkık olacak, sarkmaya başladığımızda botokslar yaptırılacak, fazla yağlarımız alınacak, rejimlere harfiyen uyulacak, spora gidilecek, vs. Ay, sonunda keşke Barbie bebeğe benzesek! Vallaha kusura bakmayın en sonunda bir hilkat garibesine benziyoruz. Bunları ben söylüyorum. Arkadaşım da diyor ki “Olur mu canım estetik hakkı olmalı!” Nihayet bu konuda ayrı düşünüyoruz. Ayol iyi hiç aklına gelmiyor mu? Niye biz sürekli bedenimizle uğraşıyoruz? Sonra ben duruyorum tabii ki insanın her şeyi yapabilme hakkı olmalı ama...

Tam bunların üzerine bir transeksüel arkadaşımın ablası geldi yanımıza. Hamileydi. Ultrasona gitmiş baktırmış, bebeğinin cinsiyeti erkekmiş. Beş on dakika sonra kocası da geldi. Ee bu tartışmanın sonunda ultrasonu duydum ben, durur muyum? Merak ettim sordum, “Erkek oldu diye sevindiniz mi?” dedim. Arkadaşlarım solcular ya, homofobik değiller ya, “Yok canım, sağlıklı olsun da!” deyiverdiler. O zaman ne diye baktırıyorsunuz ki ultrasona? Ben döndüm çocuğun babasına dedim ki, “Doğru söyle, çocuk erkek diye sevindin değil mi?” “Yok, sen benim cinsiyetçi olmadığımı bilmiyor musun, benim homofobik olmadığımı bilmiyor musun?” E ben üsteledim, “Doğru söyle bilinçaltını yokla!” dedim. Sonra durdu; “Vallahi, Esmeray gerçekten haklısın! Genimize işliyor ya bazı şeyler, kolay kolay atamıyoruz.” (Sevinmiş.) Bu hikâyeden sonra konu kapandı. Herkes evlerine gitti. Sonra transeksüel arkadaşım beni aradı. Dedi ki, “Eniştem gece saat dörtte kalkmış; ablamı uyandırmış panik bir şekilde, ablam da korkmuş ne oldu diye? Eniştem de ona demiş ki, ya erkek çocuklar dayıya mı çekiyor?” Ablası da ona demiş ki, “Eğer demiş transeksüel kardeşimi kastediyorsan inşallah ona çeker!” Bizim homofobik olmadığını iddia eden baba, kalkmış balkonda sigara içmiş.

Bir bayram günü yalnızlığı

Efendim Cumhuriyet Bayramı... Bayram iyi hoş da. Bayram günü ben saat on ikiden sonra evden çıktım. Evimin karşısındaki yaşlı komşu kadın, iki tane kocaman bayrağı balkondan sarkıtmış. Bayraklar yere değiyor. Sokakta ben varım, o var, bir de emekli iki tane karı koca var. Şimdi anlamadım bu bayrağı bu kadın niye asmış? Neyse

dedim... Anam bacım, bir baktım ki, Aman Allah'ım her taraf kırmızı beyaz! Ayol ne oluyor? Sonra uyandım, bugün 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı! Ama şunları demeden de edemedim! Nereyi işgal ettiniz yeniden? Bayrak sembol değil mi? Bir kere sembolize edilir biter. E bu nedir şimdi? Şimdi siz bu bayrakları asıyorsunuz, arada da asmayanlar var. İnsanın aklına bin bir çeşit soru geliyor. O asmayanlar öteki mi oluyor? E kusura bakmayın, bir Kürt olarak ben Esmeray, son derece rahatsız ve tedirgin oldum. Yani kime karşı asıyorsunuz siz bunları? Aşağıya geldim. Vapur saatine daha çok var. Oturayım dedim. Bir deniz otobüsü geldi. Yazık bahriyeli liseli çocuklar... Birden bire sıraya geçtiler, bir baktım herkes kalktı yerlerinden seyre daldı. Kocaman kocaman davullar vermişler, kendilerinden büyük. Güm dedi davulun sesi... Bende hopladım! Rüzgâr'da ayağımın dibinde yatıyordu. (Adada herkesin çok sevdiği bir köpek.) Ay herkes tezahürat, alkış, çocuklar davulu çalamıyor. Zavallı Rüzgâr kuyruğunu bacaları arasına kısırdı nasıl koşuyor! Sesten kaçıyor. Ay bir ara dedim, ben de kalkıp koşayım! Yok, Esmeray dedim, kendine gel! Birden kendimi o kadar yalnız hissettim ki! Etrafımda hiç kimse yok ki ben anti-militaristim diyeyim. Militarizm kötü bir şey diyeyim. Bu kadar acı yaşanırken bu memlekette, bütün bu acıları görmezlikten gelip kocaman bayraklar asıp, neyin kutlamasını yapıyorsunuz diyebileceğim kimse yoktu etrafta. Bir baktım Rüzgâr kaybolmuş, nereye gitti kimbilir? Tam ben bunları düşünürken yürüyüşü alkışlamaya giden kadınlar masama gelip bütün bunların üstüne demezler mi; "Sen niye alkışlamadın?" "Ay vallahi benim ses fobim var. Vallahi balon sesinden bile korkuyorum" dedim. Valla ne yalan söyleyeyim vapura bindiğimde vapurdakilerin yüzde 70'i neredeyse Arap olduğu için içime bir rahatlama geldi. Tam o anda kendimi yalnız hissetmedim. Yanımda bir kadın, üç çocuğu zavallı kadıncağızın kocası nereye gittiye? Çocukların üçü uyuyor... Ben aldım birini kucağıma, kucağımda uyumaya devam etti. Annesi sıcacık gülümsedi... Çocuğun saçlarını okşaya okşaya varmışım Kadıköy'e...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Benim anadilim!..

Esmeray 07.11.2012

Ben Kars'ın merkez bir köyünde dünyaya geldim. Kürt bir ailenin çocuğuyum. Evde annem, babam, dedem, ninem herkes Kürtçe konuşuyordu. Doğal olarak bu dil benim anadilim. Büyüdükçe dışarı çıkmaya başladım ve Kürtçeden farklı olarak Azeri dilinde konuşulduğunu öğrendim. Köyümüzün yarısı Kürt yarısı Azeri olduğu için aslında iki kültürle birlikte büyüyorduk.

Okula başlarken Kürtçe tamamen yasaklanmıştı. Okulda artık hiçbir şekilde Kürtçe konuşulmuyordu. Hatta yanımdaki sıra arkadaşım Kürtçe konuştuğumda diğer sıradaki çocuklar parmak kaldırıp beni Kürtçe konuştuğum için şikâyet ediyorlardı. Sırf bu yüzden ellerime copla vurulduğunu biliyorum. Ellerimizi yumuk yaptırıp parmaklarımıza tahta ile vuruyorlardı.

Biz böyle büyüdük işte. Öyle bir hâle geldik ki anadilimizi konuşuyor olmaktan utanıyorduk. Hatta Azericenin dışına çıkıp güzel Türkçeyi konuşmak bir lüks olmuştu bizim için. Herkes bunun için yarışıyordu. Hayatımın belli bir noktasına kadar Kürtçe konuşmaktan hatta Azerice konuşmaktan utanıyordum. Oysaki eve gittiğimde dedelerimiz, ninelerimiz bize Kürtçe fıkralar ve hikâyeler anlatırdı. Kürtçe atasözleri Kürtçe deyimler, Kürtçe tekerlemeler vardı. Ama dediğim gibi Kürtçeyi bize utanılacak bir dil olduğunu öğrettikleri için bu güzelim tekerlemeler ve masallar belli bir yaştan sonra bize hoş gelmemeye başladı.

Daha da büyüüp bilinçlenince aslında anadilimizin olduğunu, bu dile sahip çıkmamız gerektiğini algıladığımız bir politik durum oluştu. Tam da şu anda Kürt sorunu diye yaşadığımız şey, çocukluğumuzdan beri farkında olduğumuz ve o günden beri mücadele ettiğimiz bir durum. Yani **Efendiler, bu bizim anadilimiz**. Sizler, **Ahmet Altan'ın** bir yazısında dediği gibi **“kim oluyorsunuz, bizim anadilimizi bize geri verme hakkına sahip oluyorsunuz?” oturun oturduğunuz yerde, bir düşünün!** Benim anadilimi nasıl bana seçmeli ders yaptırıyorsun? Seçmeli dersi bilmediğin bir dil için yaparsın.

Tam da bu noktada benim çocukluğumda yaşadığımı yaşayanlar bir sürü politik nedenlerle cezaevine girdiler ve diyorlar ki, **“ben anadilimde konuşmak istiyorum!”** ve diyorlar ki, **“benim anadilimi yasaklarsanız ben ölüyorum!”** Açlık grevlerinin temel nedenleri budur. Bu nedenler yanında tabii ki “tecridin kaldırılması, cezaevindeki koşulların iyileştirilmesi”...

Efendiler, bu insanların talepleri var. Bu talepleri için saniye saniye ölüme gitmeyi göze almışlar. Binlerce, yüzlerce kişi var. **Ben yazıyı yazdığım şu anlarda o insanlar orucun 54. günündeler ve çoğunun bilinci kaybolmuş, çoğu kan kusuyor.** Derhal bir şeyler yapmanız lazım. Biz sizden bunu bekliyoruz. Ama bir bakıyoruz ki, bizim başbakanımız çıkıyor diyor ki, “tek bir kişi ölüm orucunda, diğerleri değil!” Artık sağır sultan bile duydu. **İnsanlar ölümlerle burun buruna! Bunun vebalini nasıl taşıyacaksınız? Tıpkı Uludere’de öldürdüğünüz o insanların eli nasıl yakanızda olacaksa,** (ölüm orucunda eğer derhal bir şeyler yapılmazsa insanlar ölecek) **bu eylemlerde ölecek insanların da ellerini yakanızda olacak!** Hatta **bitirmek istemediğiniz bu savaşta ölen askerlerin de elleri yakanızda olacak!** Çünkü sizlerin çocukları ölmüyor. Allem edip kullem edip kendi çocuklarınız askerlikten muaf ediyorsunuz. Geriye kalan sermayedaşlarınız, çocuklarını da para vererek kurtarıyor askerlikten. Sizin tuzunuz kuru. **Artık yeter! Derhal bu insanların taleplerini yerine getirip tam da bu noktada eğer ki bir barış olmasını istiyorsanız , harekete geçmeniz lazım! Aksi takdirde önünü alamayacağınız bir felakete doğru gideceğiz hepimiz! Ne siz koltuğunuzda ahkâm kesebileceksiniz, ne de biz evlerimizde rahat uyuyabileceğiz!**

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir başörtüsü, üç bakış!

Esmeray 14.11.2012

Ben başörtüsü takmayı severim, tıpkı etek giymeyi sevdiğim gibi. Havalar soğuyunca özellikle takarım. Geçenlerde evden çıktım. Rüzgâr çok şiddetliydi. Dedim ya başörtüyü seviyorum, bahane bu bahane içeri tekrar girdim, dolaptan en güzel başörtümü aldım. Başıma taktım. Aşağıya inerken daha önceden de gördüğüm türbanlı bir kadın vardı. Gülümseyerek ve sempati ile baktılar bana.

Aşağıya indim. Vapur saatine daha zaman olduğu için, her zaman gittiğim kafeye uğradım. Bizim modern, sarı saçlı, çağdaş görünümlü kadınlarımız pek beğenmediler. “Acaba şöyle anneannelerimiz gibi mi taksam!” dedim, ayol zaten öyle takmışım! Gazeteyi almayı unutmuştum, gittim aldım bayiden. Bayide sürekli duran kadın, türbanlı bir kadındı. Beni gördü; dikkatli baktı. “Aa, sen misin?” dedi. “Ne kadar güzel, çok yakışmış! Dur bende bone var, vereyim altına tak!” dedi. “Yok, anam bacım ben sürekli takmayacağım!” dedim.

Vapura binerken bakışlar üçe bölündü. Bir çağdaşlar, bir türbanlılar, e bir de erkekler! Çağdaşlar inanılmaz derecede "öteki"leyerek bakıyorlar. Hani öyle bakıyorlar ki "bir sen eksiktin!" der gibi. Oysaki eteğim gibi o da bir giysi! Nedir sizi bu kadar rahatsız eden? Türbanlılar tabii ki sevimli, sempatik, neredeyse konuşmak için can atıyorlar! Yani iki şeyi birden yaşıyorum: hem aşırı ötekileme, hem de aşırı sempati! Nedir bu başörtünün kerameti anlamadım?

Gelelim erkeklere: belki şaşıracaksınız ama tabii ki fantezi nesnesi olarak bakıyorlar! Bakışlar aynen öyle! Biliyorum yazdığım ağır bir itham ama bakışlar bu kadar ağır ve taciz edici! Çünkü transeksüel bir kadın ki onlara göre bir seks objesi , başörtü takmış! Hatta iki tanesini bozdum. "Ne bakıyorsunuz?" diye... Orta yaşlı bir adam, "elimde değil çok seksi görünüyorsunuz!" dedi bana. Ne diyeyim şimdi bu adama? Hiçbir şey demedim, aşağıya indim. Tüm bu yaşananlar tabii ki benim başörtü takma sevgimi azaltmadı. Elbette ki bundan sonra da takacağım.

Kızları sokağa attılar!

Ve gelelim gündeme...

Avcılar'da sonunda olan oldu. Orada yaşayan arkadaşlarımla iddia ettiklerine göre **hiçbir gerekçe, neden, sebep gösterilmeden evleri üç ay mühürlenmiş**. Şimdi ben anlamıyorum. Buradan hukukçulara söylüyorum, lütfen bir şey söylesinler. Mahkeme olmadan polis nasıl böyle bir karar verebilir? Bunlara hakkı var mı? İşin hukuki boyutu böyle! Şimdi deniyor ki, "bu insanlar fuhuş yapıyor!". "Evler de fuhuş yapıldığı için mühürlendi!" diyorlar. Orada oturan insanlarda kesinlikle olmadığını iddia ediyor. Şimdi **belge, delil, ispat olmadan nasıl bu evlerde fuhuş yapılıyor dersiniz, nasıl mühürlersin?** Şimdi bu keyfi bir uygulama değil midir? Hem de keyfi uygulamanın daniskası! Sizler orada oturan transların evlerini mühürlediniz. Sitenin geri kalan evlerinde neler olduğunu nereden biliyorsunuz? Bu nasıl bir mantıktır? **Ne hakkınız var bu karda, kışta, kıyamette insanları sokağa atmaya?** Hele garibim Oya Sultan arkadaşım ki ben bizzat şahidim, kefilim , tanıgım ve yıllardır fuhuş yapmayan bir insan. Bu kadını niye sokağa attınız şimdi? Çok merak ediyorum. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, acaba duymuş mudur bu olayı? Duymuşsa ne düşünüyor? Kim sahip çıkacak bu insanlara?

Olayın başka bir boyutu da, başka bir felakete doğru gidiyor. Yani bu gösteriyor ki, kişi transeksüel oldu mu? Birisi herhangi bir şekilde zıt düştü mü, bahanesi hazır: travestidir, fuhuş yapıyor! Hop, polis de gelir hemen evleri mühürlersin. Nerede yaşıyoruz biz? Bundan sonrası ne olacak çok merak ediyorum.

Dikkat! Açlık grevleri 64. gününde...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uzakta bir yavru vatan var; gitmesek de!

Esmeray 21.11.2012

Bu hafta sonu **YKP-fem** ve **Kuir Kıbrıs**'ın düzenlediği "**Nefret Suçu Mağduru Trans Bireyleri Anma Etkinlikleri**"ne davetli olarak Kıbrıs'taydım. "**Transfobi-Nefret Söylemi**" başlıklı panele konuşmacı olarak

katıldım. Ayrıca yeni oyunum **“Yırtık Bohça”**’yı da oynadım... Söyleşiye **Voltrans** grubundan **Ali Gül** ve **İlksen** de davetliydi. Katılım çok güzeldi; söyleşi de çok iyi geçti. Ben geçen yıl da Lefkoşa’da **“Cadının Bohçası”**’nı oynamıştım. O zaman da ve şimdi de “Yırtık Bohça”ya ilgi mükemmeldi.

Geçen yıl ilk defa Kıbrıs’a gitmiştim ve uçaktan inerken bir hayal kırıklığı yaşamıştım. Açıkçası neden hayal kırıklığı yaşadığımı da anlamadım ama bir şeyi gözümde çok mu büyüttüm ne!.. Hele uçak inişe geçerken bomboş, ağaçsız, çorak arazileri görünce, hani ada ya, tuhaf gelmişti bana. Lefkoşa küçük bir köy kadar; arkadaşlar beni gezdirdiğinde sokak aralarındaki demir kapı ve üzerinde tel örgülerini görünce sormuştum “Bunlar ne?” diye! “Sınır” dediklerinde çok şaşırmıştım. Hem sokak bölünmüştü hem de bazı binalar... Yani binanın yarısı Türk tarafında, diğer yarısı Rum tarafında kalmıştı. Sordum, “Ayol, şimdi dairelerde oturanlar odaları mı bölmüşler? Nasıl oluyor?” Arkadaşlar, gülererek bana cevap verdiler, “Hayır, binalar boş!” Sonra aklıma Türkiye’deki durum geldi; Kürtler birtakım en olağan haklarını isteyince bölücülükle suçlanıyor. Kürtlere bölücü diyenler Kıbrıs’ta odaları bölmüşler ya!..

Bu yıl da Lefkoşa’da dikkatimi (sanırım yeni yapılmış) kocaman bir cami çekti. Sordum fem’deki arkadaşlara “Bu cami ne zaman yapıldı?” diye “AKP döneminde” dediler. “Kıbrıs’a has bir mimari tarzı vardır. Bizim camiler genelde kısa ve minareleri de tombul olur. O tarihî dokuya uymamış bu cami” dediler. Bence de hiç mi hiç uymamıştı. Arkadaşlar beni Girne’ye de götürdüler. Çok tatlı bir sahil kenti Girne... Girne’ye has binalar Bodrum mimarisine çok benzer fakat o Lefkoşa’ya cami yapanlar Girne’ye de uymayan çok sayıda bina yapmışlar ve güzelim kent kaybolmuş.

Bütün bunları düşünürken Türkiye’den haber geldi. Açlık grevleri sona erdi diye! Sanki yüzüme bir canlılık geldi. Çok iyi bir haberdi bu. Yoğun işlerim olduğu için bu konudaki gelişmeleri takip edemedim. Benim için güzel olan yanı ise eylemin bitmesi. Mutlaka amacına ulaşmıştır diye düşündüm.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kendimi ihbar ediyorum!

Esmeray 28.11.2012

Hani olur ya insanın en eni! **“En eni”**’yi ben size anlatayım en iyisi. Hani bütün sosyal olaylara, haksızlıklara tepki gösteriyoruz ve bununla ilgili politikalar üretiyoruz ya! Aktivist olduktan sonra bu oluşumlar içinde bir sürü dostumuz, arkadaşımız oluyor. İşte bu dostluklarımdan **benim en eni dostum Pınar Selek**’tir. En sevdiğim dostum. En çok sırrımı anlattığım, en çok dertleştığım, hâlleştiğim dostum. Diğer dostlarım kusura bakmasın sakın ama Pınar’ın yeri bende bambaşkadır.

Pınar Selek ile ben 95, 96 yılları arasında tanıştım. Şaşkındım, bir arayış içindeydim. Artık **bana zorla dayatılan seks işçiliğini ve bedenimi satmak istemiyordum. Böyle bir arayış içindeyken Pınar ile yolumuz bir atölyede kesişmişti.** İlk gördüğüm gün Pınar’ın bilen bilir öyle bir bakışı vardır ki , o bakışlar bana değdiğinde yeniden umut, coşkuyla dolmuştum. Sabahları erkenden kalkmayı unutmuştum ben. Ama onu gördüğümün ertesi günü erkenden kalkmıştım. **Apar topar atölyeye gitmiştim. O atölyede başka bir hayat vardı. Bütün sokağa attığınız herkesler oradaydı. Travestiler, eşcinseller, tinerci çocuklar, selpak satan çocuklar, sokakta topladıkları çöpü alıp gelmişlerdi ve o çöpleri tekrardan dönüştürüp adeta bizi**

sokağa çöpe attınız ama biz çöpleri de böyle dönüştürüp tekrar sokağa geri getiriyoruz der gibi **onlara hayat veriyordu**. Şimdi burada yazarsam çok uzun sürer. Günlerce gittim. Artık ben de sokakta bir şeyleri dönüştürüp, ortaya çıkardığım ürünü görüp, ondan sonra bir işe yaramanın sevincini yaşıyordum.

Günler geçti. **Bir de tiyatromuz olmuştu. Sokaklarda tiyatro yapıyorduk**. Bu inanılmaz bir şeydi bizim için. Travestilerle, tineri çocuklar hani size göre en öğrendiğiniz bu iki grup , bu atölyede birbirlerini ötekiliyordu. Öteki olarak bir diğer ötekini ötekiliyordu. Onun çatışmasını yaşıyorduk biz o atölyede. Sonra öyle bir gün geldi ki hepimiz birlikte ya tiyatro ya da sokakta artık maddelerden ürünler yapar olmuştuk.

Efendiler, nasıl yaptınız bilmiyorum ama en sevdiğimiz arkadaşımızı aldınız hapishaneye koydunuz. İddia ettiğiniz suçlamalar umurumuzda değildi. Çünkü biz Pınar'ımızı çok iyi tanıyorduk. Kendimiz kadar ondan emindik. Öyle bir hâl almıştık ki yediğimiz içtiğimiz ayrı gitmiyordu. Kısa süre sonra arkadaşımızı görmeye hapishaneye gittik. Özellikle hapishaneye girerken, aramalarda sıra bana gelince hiç unutmuyorum bir komutan dedi ki, **"Seni erkekler arayacak; eğer itiraz edersen içeriye alınmayacaksın". "Hiç umurumda değil! Ben arkadaşımı görmek istiyorum"** dedim. **Pınar'ı hapishanede ilk gördüğümde o bakışlardaki enerji yine aynıydı.** Günlerce gittik arkadaşımızı ziyarete! Hatta mahkemelerinde tanık olduk ve savcınız dedi ki: **"Travestilerin ve özellikle sokak çocuklarının tanıklığı kabul olamaz, bunlar mekânsızdır!"** Efendiler sokaklar, her yer bizim mekânımızdır. Sizin olan, bizim olmayan bir yer yoktur. Bu tavra rağmen, mahkeme başkanı tanıklığımızı dinledi.

Yine başa gelirse, **sizlerin polisleri, Ülker Sokak'ta hortumlarla, balyozlarla kapımızı kırarken, Pınar bizim yanımızdaydı.** Ve hiç unutmuyorum Pınar cezaevindeyken artık takatim kalmamıştı iş aramaktan. Kimse bana iş vermiyordu. Belki burada ilk defa dile getireceğim. Bir tür eve kapanıp nasıl olsa bana iş vermiyorsunuz, evimde oturup aç aç ölmeyi tercih ederim demiştim kendi kendime. O noktaya gelmiştim. Pınar'ın yanına cezaevine gittiğimde ve bu kararımı açıkladığımda yine Pınar'ın o bakışı, o enerjisi bana güç ve hayat vermişti. **Çok şey vermişti Pınar bize, çok şey. Eminim ki, Pınar da bizden çok şey öğrenmişti.**

İşte böyle efendiler! **Ben Pınar'la tanıştığımda ilkokul mezunuydum, evet, ama kitap okumayı unutmuştum. Bakın şu an bir köşem var! Bilmem anlatabildim mi? Cümle kurmayı unutturken, şu an tiyatro yapıyorum!** Yüzlerce bazen binlerce insanın karşısına çıkıp rahat bir şekilde kendimi anlatıyorum. İşte bütün bunlarda Pınar'ın bakışı, enerjisi, bana verdiği gücün çok büyük etkisi var. O dönem atölyede olan kime sorarsanız sorun, benim hikâyeme benzer hikâyeler anlatacaklardır size. O dönem tiner çeken çocukların bazıları evlendi. Şimdi çocukları var. Beni ne zaman görseler, ilk sordukları soru "Pınar ablamız nasıl?" oluyor. Tiner içmeye devam eden bazı çocukların da, bazen kafalarının en yerinde olmadığı zamanlarda bile sordukları soru "Pınar Abla'yı görüyor musun?" oluyor. **Pınar hakkında iddia ettiğiniz suçlamalarda, ta başından beri bütün o zaman içerisinde saniye saniye Pınar'ın yanıdaydım. Birinci derece tanışım!** Şimdi kalkmış sizin mahkemeleriniz Pınar'a müebbet cezası vermek istiyor bunu da üç kere beraat kararı verdikten sonra yapıyor. Avukatlar da zaten yaptıkları açıklamada yerel mahkemenin kendi verdiği nihai kararı yeniden değerlendirme yetkisinin olmadığını söylediler. Sizler neye ceza vereceksiniz? İşte siz bu suçlamaları iddia ederken biz atölyede bunları yaşadık. Oysaki hepimiz o atölyedeydik neden sadece Pınarı çekip aldınız aramızdan? Kendimiz kadar Pınar'dan eminiz! **Ben Esmeray olarak diyorum ki: "Eğer bunlar suçtur, müebbetliktir diyorsanız, efendiler o zaman beni de yargılayın. Çünkü birinci derecede tanışım ben!"**

esmerayozadikti@gmail.com

Seda Sultan aymazlığı

Esmeray 05.12.2012

Geçtiğimiz günlerde **Seda Sayan**'ın televizyon programına konuk olarak **Fatma Şen**'in şu anda hastanede tedavi altında olmasına sebep olan **Çetin Şen** çağırılmış. Fatma Şen 29 yaşında, 12 yıldır Çetin Şen ile evli. Evliliği boyunca şiddete maruz kaldıktan sonra iş dönüşü, eşinin zorlamasıyla kendisini doğalgaz borusuna asıyor fakat fular kopuyor ve kurtulduğunu sanan Fatma Şen, bıçak zoruyla balkondan atlamaya zorlanıyor ve dile kolay dokuz ameliyat geçiriyor. İki bacağında sekiz kırık oluşuyor. Beli ve omurgaları kırılıyor. Sağ topuğu patlıyor. Fatma Şen'in ömür boyu sakat kalma ihtimali var ve onu bu hâle getiren insan da beraat ediyor.

Ne yazık ki genel olarak hâkimler ve mahkemeler böyle davalarda erkeği korumaya yönelik kararlar veriyor. Mahkemenin bu kararı yetmiyormuş gibi Seda Sayan Hanım böyle bir adamı programına çağırıyor. İnsanın olayı duyduğu zaman tüyleri diken diken oluyor. Böyle bir adamı nasıl çağırırsın programa?

Tabii ki doğal olarak feminist kadın hareketi bu olaya tepki gösteriyor. Seda Hanım kadın örgütlerinden iki kadın arkadaşımızı çağırıyor. Efendim neymiş de, Seda Hanım Türkiye'nin en sevilen kadınıymış da! Türkiye'nin en sevilen kadını feminist kadınlar üzmüş de! Çok üzölmüşmüş!!! Vah vah! Ayol sen o psikopatı çıkarmışsın kanala ya! Bir de Seda Hanım donanımlı olduğunu, kadına yönelik şiddetten haberinin olduğunu iddia ediyor. Eğer donanımlı olsaydın; zerre kadar bunu kendine dert etseydin, o adamı asla programa çağırmazdın! Hatta ve hatta böyle bir program yapmazdın! Kime ne diyorsun sen? Efendim neymiş de cevap hakkı varmış! Ayol neyin cevap hakkı! Şimdi bütün bunları yapan bir adamı sen programa çağırıldığında "evet ben yaptım" mı diyecek adam. Kendini, hafifletici gördüğü! sebepleri sunarak savunacak ve böylece aklanacak! Nihayetinde de aklandı, Seda Hanım!

Bütün bunlar olurken hobaa bizim **Cemil İpekçi**, kadın hakları savunucusu olduğunu iddia eden, Cemil İpekçi Beyefendi (kadın hakları sanki ona kalmış gibi) Seda Hanım'ın imdadına koşuyor. İnsanın tüylerini diken diken edecek şeyler söylüyor. Erkek ve fütursuzca maço hareketlerle oradaki kadınlara "siz beş dakika susun!" deme cüretini göstererek susturuyor. Kadına yönelik şiddeti kadınlar ürettiyormuş gibi cahil analıktan bahsediyor. Cahil analardan kurtulalım. (Öldürelim mi demek istiyor acaba?)

Cemil İpekçi Beyefendi şunu mu demek istiyorsun: "erkekler hazırdır bekliyor, ellerinde silahları, siz sakın yanlış yapmayın! Yaparsanız hemen vururuz, öldürürüz, asarız, keseriz!" Yani tüm bu olanlar meşru mu demek istiyorsunuz? Şiddet uygulayanlara herhangi bir lafın var mı? Onu niye söylemiyorsun da mağdur üzerinden yorumluyorsun olanları!

Cemil İpekçi haddini aşarak tecavüze kadar vardırıyor işi. Kadınlar bara gidiyormuş, açılıyormuş, saçılıyormuş, bunun adı sonra da tecavüz oluyormuş! Bu ne şimdi! Bunu nasıl dile getirebiliyorsun? Yani tecavüz bu koşullarda meşru mu diyorsun? Aynı şekilde yine soruyorum, tecavüz eden adamlara lafın ne senin? İstersen kendine gel Cemil İpekçi! Senin kadınların bedeni üzerinde söz söyleme hakkın yok! Bu hakkı hiçbir kadın sana vermiyor! Elini çek ve sen yerinde otur! Sus ve bir daha konuşma!

Dönelim yine Seda Sayan'a... Seda Hanım doğru bir laf söylüyor aslında. Ne yazık ki doğru, evet, Türkiye'de sevilen bir kadın... **İbrahim Tatlıses** de en sevilen sanatçı! O kadar seviyorlar ki, evlendiği kadınlardan birisinin gözünü morarttı, hayatında olan bir kadının topuğuna sıktı. Adam habire kadın dövüyor, ama seviyor. İşte Seda Hanım, Türkiye'de ne zaman insanlar sizin yaptığınız programları izlemekten vazgeçerse, ne zaman İbrahim Tatlıses hayranlığından vazgeçerse belki de kadına yönelik şiddette ciddi bir adım atılmış olur. Şikâyet ediyorsunuz ya "ben kötü program yapmıyorum, ben kadın programı yapıyorum" diye. Hayır Seda Hanım çok

kötü bir program yapıyorsun. Şiddete uğrayıp çare arayan kadınları oraya çıkarıyorsunuz ve sizin seyircileriniz birer birer hepsi yargıç, hâkim oluyor. Siz program sunucuları da mahkeme başkanı oluyorsunuz! Olmadık sorular soruyorsunuz ve şiddeti magazinleştiriyorsunuz! Zaten şiddete maruz kalmış o kadınlar bir kere daha sizin şiddetinize maruz kalıyor, bunun farkında mısınız acaba? Eğer gerçekten kadına yönelen şiddetten canınız acıyorsa, bunu gündeme getiriyorsanız, şiddete maruz kalmış kadını çağırdığınızda kesinlikle kadın hakları alanında deneyimli olan bir kadın da orada olmalı! Onun deneyiminden yararlanmalısınız! Yoksa Cemil İpekçi'ye söylediklerim sizin içinde geçerli olur. **Artık yeter, elinizi bedenimizden çekin, oturun oturduğunuz yerde, magazinimize devam edin!**

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çift, tek... Baş aynı baş!

Esmeray 26.12.2012

Anam bacım, iki haftadır yazamıyordum. Çok yoğun bir turne dönemi geçirdim. Nihayet bu hafta yazabiliyorum. Her zamanki gibi gündem çok yoğun! Gündemle de bağlantılı bir anımla başlamak istiyorum...

Hortum Süleyman Beyoğlu'nda görevliyken hortumsuz gün geçmiyordu. Beyoğlu'nda bir felaket komiser vardı başımızda. Ama çalıştığımız semtlerdeki polisler bizi aldıklarında örneğin Merkezefendi Karakolu'ndaki komiser gözüaltına alındığımızda odasına alırdı bizi. Çay, kahve söylerdi; sohbet ederdi akşama kadar. Aslında böyle ağırılanmak bir yandan da işimize geliyordu. Sabah olunca da bizi bırakırdı. Bir yanda Hortum Süleyman gibiler bir yanda da böyle komiserler vardı. Yani biri iyiyi oynuyordu biri kötüyü. Burada sorun kişiler değildi, sorun polis teşkilatının sorunu. Bir kurum olarak polis teşkilatının sorunu. Bu durumu gündeme bağlarsak şu an iktidarda olan en güçlü siyasi otoritede aynı durumlar yaşanıyor.

Nasıl mı diyeceksiniz?

Efendim anlatayım: son zamanlarda AKP'de çok az da olsa farklı sesler çıkmaya başlıyor. Örneğin **Bülent Arınç**'ın **Gültan Kışanak** için söylediği sözler ve arkasından Başbakan'ın çıkıp bu konuşmayı eleştirmesi. Ya da aynı zihniyette olan Cumhurbaşkanı'nın farklı söylemleri, hükümete ters düşen açıklamaları... Sonuca bakıyoruz Cumhurbaşkanı hükümetin çıkardığı bütün yasaları onaylıyor. Ya da Bülent Arınç gibi açıklama yapanlara Erdoğan tek bir kelimeyle "katılmıyorum" diyor ve konu kapanıyor. Olay böyleyken birden bakıyoruz ki, bizim memleketin aydınları bu farklı seslere alkış tutuyor, destekliyor. Sanki çok ciddi bir muhalefet oluşmuş gibi, ayol neyi övüyorsunuz? Olay AKP'nin içinde dönüyor farkında değil misiniz? Onun dışına çıkılmıyor. Anam ne diyeyim, iyiyi kötüyü, akı karayı birbirinden ayırt edebilelim. Aydınlar da tavsiiem budur!

Yazıma son verirken **Ahmet Altan** ile **Yasemin Çongar**'ın bu gazeteden ayrılımlarının verdiği buruklukla yazdığımı belirtmeden geçmek istemedim... İkisine de gönülden sevgiler, saygılar...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mutlu yıllar!

Esmeray 02.01.2013

Her yeni yıla girerken, “acı ve tatlı ile bir yılı geride bıraktık!” derler ya... Geriye dönüp baktığımızda pek tatlı bir şey yok. Bu yıl acı çok daha fazla yer etti belleklerimizde. 2012 yılında **kadın cinayetleri** katmerleşerek devam etti. Her zaman olduğu gibi **mahkemeler genel olarak katilleri korudu. Hafifletici tüm sebepler uygulandı; ceza indirimine gidildi.** Hâl böyle olunca da cinayetler tam gaz hızla devam etti. Kadınlar bu yıl da hayatlarında bir hafiflik hissedemedi; tersine erkekler tarafından katledildi. **Nefret söylemi sokaktan Meclis’e her yerde yankılandı. Nefret cinayetleri devam etti. Trans kadınlar hunharca katledildi.** 2012 yılının arifesinde **Uludere’de 34 kişinin üzerine bombalar yağdı.** Sonrasındaki gelişmeler bombanın etkisinden daha da beterdi! Yetkililer çıkıp “hataydı” dediler, mahkeme olmadan tazminatlar verdiler. Yetkililer 34 savunmasız insanın ölümünü meşru gösterecek konuşmalar yapmaktan çekinmedi. İnsanlar göz göre göre katledildi; katillere dokunan olmadı halen de kimse gerçeğe dokunmaya ve bu işin sorumlularını ortaya çıkarmaya yanaşmıyor.

2012 yılında **“erkek Meclis” kadın bedenini masaya yatırdı.** “Kadının kürtaj olup olamayacağına sizler değil, bizler karar veririz” dediler. Hızlarını almadılar ve “tecavüze uğrarsanız doğurun, biz bakarız o çocuklara!” dediler. Her zaman olduğu gibi tecavüzcüye kimse bir şey demedi.

Başbakanımız 2012 yılında ve daha önceki senelerde üç çocuk doğurun söylemini beşe çıkardı. Savaş hız kesmeden devam etti. **Her gün ölüm haberleri ile sarsıldık.** Çoğunluk ölüm haberlerine alıştı ve bunu olağan, günlük istatistiksel bilgi olarak dinledi. Çok az insan ölümlere, savaşa gerçekten tepki gösterdi. **Asker anaları ve dağda ölen insanların anaları bu yıl hep ağladı.** Yıllardır ağladığı gibi... Kısaca bu konuda hiçbir şey değişmedi. Olan yine bu ülkede yaşayan kardeş halklara oldu. **Açlık grevleri yüreğimizi ağzımıza getirdi...** Açlık grevine verilen tepkiler insanlığımızdan utanmamıza neden oldu.

Anam bacım ne diyeyim? Saymakla bitmez! Nefes alamaz hâle geldik. **Tarlabaşı yıkıldı.** Orada yaşayan insanlar için asla bir politika üretilmedi. Orada yaşayan insanlar görmezden gelindi. Parsel parsel iki şirkete peşkeş çekildi. Bunun adına da “Kentsel Dönüşüm” dediler. **Taksim yağmalandı.** Ne oluyor ne yapılıyor kimse doğru dürüst bilmiyor; yağmalama halen devam ediyor. **Tarihî binalar, tiyatrolar, sinemalar, teker teker yok oluyor. Bir kültür yok edilmeye çalışılıyor.** Ait hissettiğimiz tüm mekânlar dönüştürülüyor.

“Bu olumsuzluklar olurken iyi şeyler de olmadı mı” diye sorabilirsiniz! Belki olmuştur; fakat bu saydığım felaketlerin yanında hiç birini görececek hâlimiz yok! **Hoş geldin yeni yıl! Hoş gitmen için bu yıl geçmiş yılda yeterince ses çıkarmadığımız ve somut tavırlar almadığımız her konu için daha fazla mücadele etmemiz gerekiyor. Bu yılı geçmiş yıl gibi hatırlamamak için hepimize çok ciddi görevler düşüyor.**

“Yırtık Bohça” Esmeray’dan kendiliğinden hikâyeler...

Gökkuşağına neden koşulur?

Uğur böceği uçar, ne uçmaz?

Trans kadın partneri gay değilmiş, eşcinsel değilmiş, heteroseksüel değilmiş, anam bacım ya neymiş?

Bir amca aynı zamanda nasıl “çok güzel bir kadın” olabilir?

Subay, ahali, garson, bulaşıkçı, patron, taksici nasıl aynı hikâyede buluşur?

Kimin bacağı daha güzeldir?

Esmeray'a verilen çiçek Mehmet'ten nasıl geri alınır?

Namusu oturttular başköşeye, ahlak kaçtı dip köşeye! Aman Esmeray'ı dinlerken kaçmayın bir yere!

3 ocak perşembe.

Bilet: 15 TL

İletişim için, telefon: 0212 243 44 30

Adres: İstiklal Cad. No: 36 Vakıf Gökçek Han Kat: 3, Beyoğlu/ İstanbul

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İnsanlıktan kaçmayan imam!

Esmeray 09.01.2013

En son nefret söylemi kurbanı olan Beylikdüzü'nde kafasının arkasından tek kurşunla öldürülen trans arkadaşımızı duyduğumda şöyle bir geriye gittim... Seks işçiliği yaptığım 90'lı yıllarda bir trans cinayeti serisi başlamıştı. Travestiler bazen tornavida ile öldürülüyordu, bazen kurşunla, bazen de polisten kaçarken araba çarpıyordu. Arabalar yardım etmek için duruyordu, trans olduğunu görünce tekrar üstünden geçiyorlardı. Tabii ki aileleri tarafından reddedilen transeksüel bireylerin cenazelerinde de kimse sahiplenmiyor ve almaya gelmiyorlardı. Biz morga gidiyorduk. Bazen yalvarıyorduk, bazen durumumuzu anlatıyorduk. **"Ailesi reddetmiş, kimse gelip cenazesini almayacak. Aynı soyadından kimse gelip imza atmayacak bu çok net"** diyorduk. Bazı morg görevlileri pozitif ayrımcılık yapıyordu. Cenazeyi biz alıyorduk. Bazen ailelerin de sahip çıktığı oluyordu. Cenazelere hep katılıyorduk. Kimi zaman da belediye gömüyordu.

Yine Kulaksız Mezarlığı'nda belediyenin gömeceği bir cenazeye katılmıştık. Anam bacım cenazeyi aldık. Cenaze arabası geldi. Tabii ki belediye, bir imamı görevlendirmiş. Yazık, imama söylemişler imam da kalkmış gelmiş. Cenazeyi indirdiler arabadan, imam indi. Adam cemaatin hemen hemen hepsinin transeksüel olduğunu görünce cübbesini toparlayıp arkasına bakmadan bir koştu ki... Şimdi efendim cenazelerde insanlar genellikle ağlar. Ama imamın koşması ile birlikte ağlamamız, sonrasında gülme krizine döndü. Hepimiz birden sinirle karışık bir gülme krizine girdik mi? Ne yapacağımızı şaşırdık. Sakinleştikten sonra Kulaksız Mahallesi'nde bir camiye gittik. Bize imam gerekiyordu sonuçta. Caminin imamına durumu anlattık. Rica ettik. **"Sonuçta bir insan ölmüştür. Onun kimliğine bakmayın, gömülmesi gerekiyor"** dedik. İmam **"Tabii, ne demek görevimizdir, geliyorum"** dedi. İmam geldi. Cenaze namazına duruldu. İmam dedi ki; **"Hanımlar da saf tutabilir!"** Anam bizim kızlar önce bir etrafına baktı sonra namazına durdu. Yalnız, trans kadınların yarısı göğsünün üstüne ellerini koyarak tekbir aldı yarısı da göbeğine ellerini koyarak!

Neyse cenaze gömüldü. Bir baktık, Roman kadınlar Kulaksız Mahallesi'ne gelmiş. **"Na biz burada dönme cenazesi istemeyiz!"** Neredeyse mezarı kazacaklar! Aralarında yaşlıca bir kadın vardı. Teyzeye **"Aman ne yapıyorsunuz? Düşün, sen öldüğünde götürdüler Etiler'de, Bebek'te gömdüler. Oradaki zenginler de**

diyecek ki, bu Çingene'yi neden buraya gömdünüz?" Kadın biraz durdu. **"Na doğru söylersin kızım!"** ve ahaliyi sakinleştirdi. Sonra benim yanıma geldi. **"Na kızın helvasını yaptınız mı? Yapmadıysanız ben yapayım!"**

Bizim hayatımızda imam hikâyeleri çoktur. Bu sefer farklı bir imamı anlatmak istiyorum. Yine bir arkadaşımızın cenazesindeyiz. (Bizde cenazeler de çok olur!) Genç bir imam vardı bu sefer ve başından beri hassas davranıyordu. Mesela gelip bana dedi ki, **"Ben şimdi cenazeyi gömerken er kişi niyetine mi diyeyim er dışı niyetine mi diyeyim?"** Ben de **"İmam efendi, kişi kendini er dışı olarak tanımlıyordu"** dedim. **"Tamam"** dedi. Cenaze gömüldükten sonra imam bizimle geri geldi. **"Evde de bir Yasin okuyayım öyle gideyim!"** dedi. **"Tabii memnun oluruz!"** dedik. İmam, dualar ilahiler okuduktan sonra biz de çay ikramında bulunduk. Anam bizim kızların hepsi başörtü taktı. İmam bağdaşını kurdu oturdu. Kızlar imamın etrafında toplandılar. Bu imamı daha demokrat gördüler ya başladılar soru sormaya. Biri dedi, **"İmam efendi namaz kılarken nasıl tekbir getireyim? Ellerim göğsümde mi göbeğimde mi dursun?"** İmam da dedi ki, **"Şu an neden o elbiseyi giydiniz?"** **"Kendimi böyle hissediyorum."** İmam da: **"O zaman namaza dururken nasıl hissediyorsan öyle elini bağla hiç önemli değil."** Başka bir soru daha geldi kızlardan. **"İmam efendi malumunuz biliyorsunuz bizim ne iş yaptığımızı, bunun günah olduğunu biliyoruz. Biz cennete mi gideceğiz cehenneme mi?"** (Ayol imam nereden bilsin?) İmamdan şöyle bir cevap geldi. **"Sonuca değil nedene bakmanız gerekiyor! Hiç kimsenin cennete veya cehenneme gideceğini ben bilemem, onu Allah bilir. Ama bana sorarsanız siz rahat olun; size gelene kadar cehenneme gitmesi gereken çok insan var!"** E kızlara dedim ki **"Artık bayağı saat geç oldu. Buldunuz demokrat imamı bırakmıyorsunuz; bırakın adam gitsin!"** İmam giderken tek tek hepimizle tokalaşarak vedalaştı...

İşte böyle iki ayrı imam iki ayrı insanlık! Allah her mahalleye, her köye böyle imam versin!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Elektriğiniz çarpsın sizi!

Esmeray 23.01.2013

Hepimizin bildiği **evlilik programları** zannediyorum yalnızca tek bir kanalda yayınlanmaktaydı. Şimdi ise hangi kanalı açarsanız açın bu tarz programlara rastlayabiliyorsunuz. Ben genelde böyle programları izlemem ama tesadüf bir gün bir arkadaşım beni yemeğe çağırmıştı; televizyon açtı ve ekranda bir evlilik programı yayınlanıyordu. O gün oturdum izledim. **Esra Erol** sunuyor malum programı. Bir kadın telefonla bağlandı programa ve evlenmek istediğini, Hollanda'dan aradığını söyledi. Kendini tanıtmaya başladı. Yaşını söyledi. Genç bir kadın, tabii Esra Erol orada hemen araya girdi. Yanlış hatırlamıyorsam, **"Evlenmek istediğiniz erkekte beklediğiniz özellikler neler"** diye bir soru sordu. Telefondaki kadın, **"Esra Hanım benim kanım size çok kaynadı ve programınıza güvendiğim için aradım. Aradığım eşi de burada bulacağımı düşünüyorum."** Hemen bunun arkasından hop direk **"Ben bir kadınla evlenmek istiyorum!"** dedi.

Televizyonda bir evlilik programında **bir kadın bir kadınla evlenmek istediğini** söyledi. Esra Erol'un ağzı açık kaldı. O programa katılan herkeste bir şok etkisi, kimseden ses çıkmıyor. Esra Hanım ayağa kalktı, arkasını dönerek **"Yanlış programı aradınız, burada öyle bir şey yok. Bu söyledikleriniz başka sitelerde, başka**

yerlerde var, internette bulabilirsiniz” gibi sözler sarf etti. Esra Hanım aslında farkında olmadan pot da kıldı. Ayol o siteleri nereden biliyorsun? Bu nasıl bir televizyonculuk, bu nasıl tavır ve üsluptur. Öyle kalkıp, yüzünü çevirip laflar etmek, karşınızdaki insanın suratına telefonu kapamak yerine, şunu deseydiniz daha iyi olmaz mıydı Esra Hanım: **“Henüz bizim ülkemizde bu anlamda medeni kanunlar yasalaşmadı. Aynı cinsten insanlar bizim ülkemizde evlenemiyorlar henüz. Yasal olarak size yardımcı olamayacağım”** deseniz daha makbul olmaz mıydı acaba? Seks siteleri önereceğinize, ki eşcinsel insanların âşık olamayacaklarını da ima ederek , bunları söyleseydiniz! Burada Esra Hanım’a sormak istediğim başka bir soru var: **Acaba neden eşcinsel denince aklınıza hemen cinsellik geliyor?** Bunu kendinize hiç sordunuz mu, çok merak ediyorum?

Tabii ki bu olaydan sonra hemen araya reklam girdi. Biz kanalı değiştirmedik, izlemeye devam ediyoruz. Anam bacım bir komedi oynanıyor sanki karşımızda. Örneğin bir kadın çıkıyor, paravan araya giriyor. Paravanın diğer tarafında bir erkek var. Konuşmalar oluyor. Adam diyor ki; *“Ben emekliyim, sadece maaşım var, kirada oturuyorum. Allaha şükür geçinip gidiyoruz.”* İnanılmaz bir şekilde daha adamı görmeden kadının yüzü düşüyor. Kadın kendini tanıtıyor bu sefer. Evlenip boşandığını, çocuğun babasında kaldığını, vs. anlatıyor. Paravan açılıyor. İzleyenler ve Esra Erol bekliyor, acaba ne olacak diye. Esra Erol soruyor kadına, **“Nasıl buldunuz beyefendiyi?”** Kadın, **“Esra Hanım, çok beyefendi bir insan ama elektrik alamadım.”** İzleyenlerden yorumlar geliyor. Yakıştıran, yakıştırmayan oluyor. İkinci bir paravan açılıyor. Yeni bir çift... Adam konuşuyor yine, her zaman olduğu gibi: **“Ben emekliyim ama şu an bir iş yerim var. Oturduğum ev kendime ait, onun dışında iki tane dairem var.”** Kadının yüzünde güller açıyor. Çok mutlu, seviniyor. Kadın kendini tanıtıyor: **“Benim de Allah’a şükür bir dairem var ama yeni boşandığım için emeklilik maaşım yok.”** Paravan açılıyor. Kadın adamdan **müthiş bir elektrik alıyor.** *“Esra Hanım biz görüşme odasına geçip bir çay içelim”* diyor. Anam bacım anlamadım ben şimdi. **Burada evlilik programı mı gerçekleştiriliyor yoksa bir pazarlama mı oluyor? Bu nedir?**

Efendim evlilik programlarında bunlar olurken, yetkililer de Türkiye’deki **genelevleri kapatma** kararı vermişler. **Orada çalışan seks işçisi kadınların bundan sonraki geçimlerinin nasıl olacağına** dair bir zemin oluşturmadan bunu yapmak istiyorlar. Hangisi Türk aile yapısına örf, adet ve geleneklerine uygun? **Bir yandan eşcinselliği ve aşklarını tanımayacaksınız; sonra işin içine daire, para girince elektrik alınacak ve siz buna aşk diyeceksiniz, sonra da genelevleri kapatıp garibim seks işçilerini sokağa atacaksınız! Bu ne yaman çelişki!**

Pınar Selek için!

“Türkiye ve dünyadan pek çok **insan hakları, sivil toplum kuruluşu temsilcileri, öğretim üyeleri, öğrenciler, sanatçı, gazeteci ve yazarların desteklerini açıkladığı** davanın yeni duruşması tarihinde, **24 Ocak 2012 Perşembe 09:30’da Çağlayan Adliyesi C Kapısı önünde basın açıklaması yapılacaktır.** Ardından **10:30’da duruşmaya geçilecek.** Hepinizi bu sembolik önemdeki davaya el vermeye çağırıyoruz. Yasaların zulüm değil adalet getirmesi için, üç kez beraat etmiş Pınar Selek’e beraat kararının geri verilmesi için oradayız. Ta ki Pınar özgürce Türkiye’de yaşar ve yaratır oluncaya kadar...” (Hâlâ Tanıdız Platformu.)

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Katrina Teyze

Esmeray 30.01.2013

Bazen oyunlarımda da anlatırım, **bizim köy aslında bir Ermeni köyüdür**. Hemen hemen bütün eski evlerin ve ahırların giriş kapısında mutlaka bir Ermeni figürü vardır. Ya bir haç ya da buna benzer figürler... Benim çocukluğumda hep birbirimize **"Ermeni oğlu Ermeni"** ya da **"Ermeni kızı Ermeni"** diye küfür ederdik. Çocuk aklımızla işin içinden çıkamıyorduk bazen. Çünkü o kadar kötü anlatıyorlar ve bize algılatıyorlardı ki; Ermenilerin insan olduğunu bile düşünemiyorduk, sanki başka dünyadan yaratıklarmış zannediyorduk.

Hiç unutmuyorum köye ilk televizyon gelmişti. Bizim köy (Kars'ın bir köyü) Ermeni sınırına yakın olduğu için o dönem Sovyetler Birliği'ndeki bütün kanalları çekiyordu. Bir gün büyüklerimiz konuşmalardan anladılar galiba **"bu Ermeni kanalı"** demişlerdi ve şoka girerek izlemiştim ben. Ve galiba benim gibi bütün çocuklar da öyle izlemişti. Çünkü televizyonda gördük ki, aynı bizim gibiler, insandır bunlar da... Şimdi hani soykırım yok diyorlar ya, soykırım var mıdır yok mudur ona girmeyeceğim ama benim merak ettiğim **dağında taşında Ermeni olan köyümüzdeki Ermeniler nerede?**

Evet, buradan **Katrina Teyze**'nin hikâyesine gelmek istiyorum. Ben Tarlabası'nda otururken Katrina Teyze diye bir ablamız vardı. Katrina Teyze'yi tanıdığımızda kocası ölmüş ve yalnız başına Tarlabası'nın eski Rum evlerinden birisinde yaşıyordu. Katrina Teyze'nin şöyle bir özelliği vardı. Yaşlıydı ve bizi ne zaman görürse ya da ilk önce kimi görürse eski gençlik resimlerini gösterir ve anlatırdı ne kadar güzel olduğunu... tabii ki sürgünleri de, vergileri de... Bir sürü hikâye dinledik ondan. Sonra da mutlaka şunu da eklerdi: **"Olsun ben Türkleri yine de severim, yıllardır komşuluk yaptık."**

Sonra bir gün komşulardan bir kadın geldi ve **"Esmeray farkında mısın Katrina Teyze üç gündür ortada yok, hatta bir hafta oldu yok!"** dedi. Herkesin en son gördüğü güne dayanarak fark ettik ki sekiz gündür Katrina Teyze ortalarda yok. Kapısına gittik, kapı açılmıyor, iyice korktuk ve o korkunç kokuları almaya başladık. Polisi çağırdık, kapı kırıldı. Çok felaket bir şekilde **Katrina Teyze'yi koltuğunda yanmış olarak bulduk**. Acayip bir durumdu yalnızca Katrina Teyze yanmıştı; ne koltuğu ne de başka bir şey yanmıştı. Sonra "Adli Tıp raporunda belli olacak" dendi. Sonunda öğrendik ki, **elektrik çarpması sonucu ölmüş**. İşte böyle...

Samatya'daki saldırılar

Samatya'da son günlerde yaşlı Ermeni kadınlara yönelik saldırılar gündeme gelince birden Katrina Teyze'm aklıma geldi. **Saldırıya uğrayan teyzeler Katrina Teyze'min yaşında idi**. Katrina Teyze çok sevgi dolu bir teyze idi. Aynı yaşlarda idiler. Düşünüyorum da bu nasıl bir ruh hâlidir? **Bu teyzelere saldıranlar kimlerdir?** Neden hâlâ yakalanmıyorlar? Neden bu konuda yetkililer bize bilgi vermiyor? **Hrant Dink'i öldürenler gibi, bu saldırıyı yapanları da ödüllendirecek misiniz yoksa?** Peki ya bizler; hepimiz köşelerimize çekilip, bir Ermeni daha öldü mü diyeceğiz? Hrant Dink dememiş miydi: **"Evet biz Ermenilerin bu topraklarda gözü var çünkü kökümüz burada ama merak etmeyin bu toprakları alıp gitmek için değil bu toprakların gelip dibine girmek için..."** Ne zaman rahat bırakacağız! Bu insanlar kendi topraklarının en köküne rahat girsinler...

esmerayozadikti@gmail.com

Kadın kılığında erkek!

Esmeray 13.02.2013

Efendim daha önceki yazılarımda da belirtmiştim. Hatta gittiğim sempozyumlarda ve katıldığım söyleşilerde de hep söylüyorum. **Türk Dil Kurumu'nun travesti ve transeksüel kavramlarını nasıl tanımadığını** anlatmıştım. Olay başlı başına rezillik! Fakat olayın ne kadar korkunç olduğunu iki gün önce kız kardeşim bana misafirliğe geldiğinde fark ettim.

Anam bacım, kız kardeşimin iki tane kızı var. Biri on altı, diğeri on yaşında. On altı yaşındaki tabii ki bazı şeyleri biliyor. On yaşındaki ise annesine beni sormuş. Sonra arkasından **"Transeksüel, ne demek anne"** diye sormuş. Kardeşim de daha bilimsel bir açıklama olsun diye kütüphanede hani vardır ya klasik Türk Dil Kurumu'nun büyük sözlüğü, onu almış ve malum yeri açmış. Ne diyormuş orada peki? **"Akşamları kadın kılığına girip para karşılığı fuhuş yapan erkeklere denir"** İşte Türk Dil Kurumu'nun tanımı bu. Kardeşim "tüylerim diken diken oldu; sözlük elimden düştü ve ne yapacağımı şaşırdım!" dedi. "Nasıl böyle tanımlarlar?" demiş kendi kendine. Kitabı eline almış bakmış tekrar, bu gerçekten sözlük mü diye! Evet! Çocuğuna söyleyememiş ve sonra açıklayacağını belirtmiş.

Şimdi acaba **siz kim oluyorsunuz da, bizim kimliğimizi bu kadar aşağılayarak bilimle, insanlıkla alakası olmayan bir tanımla tanımlıyorsunuz**. Artık bağırarak mı yazayım, nasıl sesimi duyuracağım bilmiyorum. **TRAVESTİ** kelimesi TÜRKÇE DEĞİL! KÖKENİ FRANSA'DAN GELİYOR! **KARŞI CİNSİN KIYAFETLERİNİ GİYİNMEKTEN HOŞLANANLARA DENİYOR**. ÜSTÜNE BASARAK SÖYLÜYORUM, **BU, CİNSİYET KİMLİĞİ YA DA CİNSEL YÖNELİM TANIMI DEĞİL! BU, TAM BİR NEFRET SÖYLEMİDİR**. BUNUN FARKINDA MISINIZ?

Türk Dil Kurumu'nda bir nefret söylemi var. Kim ilgileniyorsa hemen bu tanımı kaldırmalı! Yoksa **bu nefret söylemi transeksüel bireylerin öldürülmesine kadar gidiyor**. Yani Türk Dil Kurumu bu tanımı ile cinayetlere suç ortaklığı yapıyor.

Gelelim transeksüaliteye... Transeksüel tanımı budur ve tıbbi bir tanımdır. Tıp diyor ki; **"biyolojik olarak" kadın olarak doğmuş ya da "biyolojik erkek" olarak doğmuş fakat hiçbir şekilde kendini doğduğu bedene ait hissetmeyen bireylerdir. Yani geçiştir. Kadınlıktan erkekliğe, erkeklikten kadınlığa geçiş. Bu Türkiye'de de yasaldır**. Psikologların terapilerinden geçtikten sonra dava açılıyor. İsteyen kadın, erkek olabiliyor; isteyen erkek, kadın olabiliyor. Şimdi tüm bunları bilmiyorsunuz ama kalkıp çarşaf çarşaf sözlükler yazıyorsunuz. Kimbilir başka milletler için, başka kavramlar için ne korkunç tanımlar yapıyorsunuzdur.

Erkekleri de kurtarın!

Gelelim gündeme...

Artık bütün dünya duydu. Sağır sultan bile duydu derler ya, **Türkiye'de her gün ortalama üç kadın öldürülüyor**. Hele taciz ve tecavüzde dünya sıralamasında birinci sıradayız maşallah! Türkiye Kadın Feminist Hareketi azımsanmayacak işler yaptı. Yasaları değiştirmeye katkıda bulundu. Ama ne yazık ki, bu, cinayetlerin önünü kesmedi. Çünkü zihniyet değişmiyor efendiler! Çünkü **erkeği korumaya yönelik refleks hiçbir şekilde kırılmıyor**. Durum böyle iken birden sosyal medyada gözüme bir haber ilişti. Aile ve Sosyal Politikalar

Bakanımız **Fatma Şahin, erkek sığınma evi açılacağını müjdesini veriyor.** Neymiş efendim bu konuda çok şikâyet alıyorlarmış. Bütün çalışmaları kadına yönelikmiş. Şiddete uğrayan erkekleri de düşünmek lazımmiş. Bu şikâyetler Emniyet görevlilerine geliyormuş. Sayın Bakan da bunu dikkate almış. Erkek sığınma evi çalışmalarına başlamışlarmış. Önce bir nutkum tutuldu. Sonra bu ülkede halen nasıl yaşadığımıza şaşırdım. Her şeye rağmen yaşıyoruz. Sonra bir gülme krizi tuttu. Komedi, trajikomik bir durum çünkü. Ayol **kadına yönelik somut hangi çalışmanız var? Kadına yönelik şiddet tersine her gün artıyor.** Tek bir kadın sığınma evi var mı doğru dürüst? Gösterin! Eee... Erkeklerden gelen şikâyeti nasıl dikkate alırsın Sayın Bakan? **Daha bir hafta önce Emniyet'inize sığınan ve kocasından kaçan bir kadının koluna bilmem ne taktınız buna rağmen koruyamadınız; kadın öldürüldü.** Sayın Bakan ancak ne zaman sığınma evi açarsınız biliyor musunuz? Günde ortalama üç kadının öldürüldüğü bir ülkede her mahallede bir kadın sığınma evi açarsınız, ha o zaman hepimiz size destek oluruz. "Şiddete uğrayan erkekler için sığınma evi açılması" konusunda, Anam ne diyeyim, burası Türkiye işte!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Polis vesayeti!

Esmeray 20.02.2013

HDK'nın Karadeniz toplantıları başlamıştı kamuoyunca bilindiği üzere. **Sinop toplantısı çok ciddi bir faşist saldırıya uğradı.** İnsanlar bütün gün tehdit altında, ablukadaydı ve **polis kılını kıpırdatmıyordu.** Hatta HDK heyetinin arabaları faşistler tarafından tahrip edilince **polis olaya bakıp güldüğü** iddia edildi. Başka bir önemli iddia ise **içeri giren saldırganların polis yardımı ile girdiği ve bu ânın fotoğraflarının çekildiği**ydi. Dün tüm Türkiye gördü ve tanıklık etti polisin tutumuna ve vurdumduymazlığına.

İnsanlar çok ciddi tehdit altındalar ve siz emniyeti sağlayamıyorsunuz. İsteddiğiniz zaman, savunmasız, hak aramaktan başka bir durumu olmayan öğrencilerin üzerine gaz bombası yağıdırıyorsunuz; kendi araçlarınıza aldığınız tamamen savunmasız insanları da defalarca gazlıyorsunuz; bunu çok kereler gördük de **peki neden çünkü olaylara müdahale etmediniz?** Neden görevinizi yapmadınız, tüm gözler üzerinizde iken? Güvendiğiniz birileri mi var arkanızda? Bu ne pişkinliktir? Hani diyorlar ya **askerî vesayeti bitirdik; iyide yerine polis vesayetini mi koydunuz?**

Dünkü Sinop olayı değil sadece, polisin bu keyfiyetini çok sık görür olduk. Ha, öyle değil diyorsanız o zaman gereğini yerine getirin. Her demokratik ülkede olduğu gibi o valiyi de ve Emniyet müdürünü de hemen görevden almalısınız; aksi takdirde polis vesayeti başımıza daha çok işler açacak anam bacım...

7-8 Mart sanatın eylem günü olsun...

Pınar için, adalet için 5 martta Diyarbakır'da **Cadının Bohçası**'nı oynuyorum. 7 martta **Yurtık Bohça**'yı Bigudi Clup'te, 8 martta **Cadının Bohçası** ve **Yurtık Bohça**'yı Nilüfer Belediye Salonu'nda oynuyorum. Bu oyunlarımı adalet için **PINAR SELEK'E ADIYORUM...**

Düzeltilme

Daha önce yazdığım “**İnsanlıktan kaçmayan imam**” yazımda şöyle bir paragraf vardı:

“Bizim hayatımızda imam hikâyeleri çoktur. Bu sefer farklı bir imamı anlatmak istiyorum. Yine bir arkadaşımızın cenazesindeyiz. (Bizde cenazeler de çok olur!) Genç bir imam vardı bu sefer ve başından beri hassas davranıyordu. Mesela gelip bana dedi ki, ‘Ben şimdi cenazeyi gömerken er kişi niyetine mi diyeyim er dişi niyetine mi diyeyim?’ Ben de ‘İmam efendi, kişi kendini er dişi olarak tanımlıyordu’ dedim.” (Hani Allah söyletir derler ya erdişi de fena olmamıştı hani.)

Fakat işin aslı şu: İmam bana “Er kişi mi hatun kişi mi niyetine?..” diye sormuştu.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bizim ailenin filmi

Esmeray 27.02.2013

Anam bacım çok kötü iki hafta geçirdim. Önce bir lodos çarptı; yataktan kalkamadım. Lodos bitti iyileştim derken; bu sefer grip, hem de çok fena bir gribal enfeksiyon geçirdim. Üç gün hiç yerimden kalkamadım. Tam da o hafta içinde **Benim Çocuğum** belgeselinin galası olacaktı. Bu durumda galaya gidemedim ve çok üzüldüm. (“Benim Çocuğum” da neyin nesi? diyeceksiniz şimdi... Yönetmen **Can Candan**’ın **LİSTAG Lambda İstanbul Bilen Aile Grubu** aileleri ile yaptığı bir belgesel. Bu belgesel çocuklarının eşcinsel olduğunu kabul eden, bilen ailelerin deneyimlerini, yaşadıklarını aktaran bir belgesel...)

Biraz iyileştim, İzmir’de oyunum vardı; apar topar oraya gittim. 24 şubat pazar günü **12. İstanbul Bağımsız Film Festivali** kapsamında **Benim Çocuğum**’un ilk gösterimi Fitaş’ta olacaktı. Ben de hemen pılımı pırtımı toplayıp İzmir’den İstanbul’a filmi izlemek için geldim. Filmin gösterileceği salona girdik. Biletler zaten yok satmıştı. 900 kişilik salon hemen hemen doluydu. Efendim, filmin sanatsal değerlendirmesine girmeyeceğim, zaten benim de işim değil. İçeriği önemli benim için. Zaten biliyordum LİSTAG ailelerinin deneyimlerini ama belgeselde izlemek daha farklıydı be... Çok duru ve doğal bir anlatım vardı. Çocuklarının eşcinsel olduğunu öğrenip, ondan sonra sahip çıkıp ve her şekilde çocuklarının yanında duran ailelerin olması ve bu ailelerin bütün o yaşadığı süreci anlatan bir belgeselin olması çok etkileyici ve önemli. Ayol zaten biliyordum hikâyeleri gene de ara ara ağlamaklı oldum. Zaman zaman da güldüm ama.

Film bitti; tabi ki her zaman olduğu gibi yönetmene sorular sorulmaya başlandı. Arkasından yorumlar... Sonra bir kadın söz aldı. **“Ben bir transeksüel annesiyim. Adana’dan geldim ve çocuğumu kabul edemiyordum...”** dedi, **“Yavrum, o kadar kötü şeyler yaşamış ki, çok hassas bir çocuk olduğu için yaşadığı şeyleri bize aksettirmede. Sizin bu yaptığınız belgesel bana umut verdi; cesaret verdi ve beni çocuğuma biraz daha yaklaştırdı.”** Tabii orada ben doldum ve ağlamaya başladım. Bu filmin aslında bu annenin feryadıyla birlikte ne kadar gerekli bir film olduğunu bir daha hatırladım. Sosyal medyada bir iki, filmi

eleştiren yazı okudum. İsmi lazım değil, kadının biri yazmış: Hem filmi izlememiş hem de izlemeyecekmiş ya zaten. Yazacakları filmle ilgili değilmiş de filmin adı ve sloganı ile ilgiliymiş. **“Benim Çocuğum”, “Bir Aile Filmi”** söylemlerine takılmış kalmış. Yazıyı bir okuyorsunuz. Filmı yerden yere vurmuş. Bu ne tuhaf bir durum şimdi! Hem izlemeyeceğın bir filmmiş ve hem de izlemeyecekmişsin hiçbir zaman! Ee senin derdin ne, filmle ilgili eleştiri yapıyorsun? Neymiş de, aile kurumunu meşru kılan bir söylemmiş! **“Çocuğum”** kavramının problemli olduğuna dair bir şeyler yazmış.

Evet, aile kurumunun sorumlu olduğunu ben de düşünüyorum. O çok ayrı bir şey. Ancak bu filmde klasik aile kavramını cidden kökünden sarsacak şeyler var. Yani şimdi biz çocukların eşcinsel olduğunu öğrenip yanında duran ailelere, önce aile kavramını yıkın, aileyi yıkın ondan sonra gelin yanınızda oluruz mu diyeceğiz? Yoksa birlikte dönüşecek miyiz? Sizin bu şekilde eleştirileriniz dönüştürmeye yönelik olmalı diye düşünüyor ve tavsiye ediyorum.

Sayın Fatma Şahin’i filmi izlemeye davet ediyorum

Filmi izledikten sonra bu filmin Ankara’da bu hafta içinde gösterimi olacağını öğrendim. Buradan Sosyal Politikalar ve Aile Bakanı Sayın **Fatma Şahin**’i ısrarla filmi izlemeye davet ediyorum. Çünkü Sayın Şahin eşcinselliğın Türk aile kurumuna zarar vermediğı müddetçe yanında olacağına dair söz vermişti. Evet, Sayın Şahin işte çocuklarına sahip çıkan, eşcinsel LGBT çocuklarına sahip çıkan ailelerin filmi bu film... Mutlaka izlemeniz lazım! Ayrıca şunu da belirtmek isterim: bu kadar önemli bir filmin çok fazla insana ulaşması gerektiğini düşünüyorum. Bununla ilgili kampanyalar başlatmamız gerektiğini düşünüyorum. Çünkü *Benim Çocuğum*’un sesi her yere ulaşmalı. Bu film sayesinde ben inanıyorum ki LGBT bireylerin ailelerinin çocuklarına olan tutumunda anlamlı değişimler olacak. Ayrıca bu ailelerin diğer insanlarla kurdukları diyaloglarda LGBT konusunda bilgi eksikliklerinden doğan önyargılarla mücadele etmede çok daha aktif olacaklar. Kendilerine güvenleri gelişecek. En önemlisi LGBT bireylerinin ailelerinin çocuklarına varsa, ki her zaman haberlerde okuyoruz, bizzat tanık oluyoruz şiddeti bunun önüne geçilecek. Nefret cinayetlerinin özellikle aile içinden kaynaklı nefret cinayetlerinin önüne geçilmesine vesile olacak. *Benim Çocuğum* bize bu çocukların hepimizin çocukları olduğunu, bir bütün olduğumuzu ve aslında farkımız olmadığını anlatıyor.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’a açık mektup

Esmeray 06.03.2013

Sayın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın dikkatine;

Sizin iktidara geldiğınızden beri hep söylediğınız bir şey vardı; *“Biz yüzde doksan oy alsak da, geri kalan yüzde onun taleplerini, azınlık oldukları için çok daha fazla dikkate alacağız”*. Şimdi geldiğimiz süreçte bunu ne kadar yaptınız bu çok ayrı bir tartışma, buna girmeyeceğim; lakin ilk önce bir **“Kürt Açılımı”** başlattınız, **“ileri demokrasi”** dediniz. Sonra bu açılımlar devam etti: **“Alevi Açılımı”, “Roman Açılımı”, “Gayrı Müslim Açılımı”** yaptınız. Bunların yanı sıra Sivil Toplum Örgütü temsilcileri ile çeşitli görüşmeler gerçekleştirdiniz.

“Sanatçı Açılımı” yaptınız, birçok sanatçıyı da davet ettiniz, görüştünüz. Aydın ve gazetecilerle aynı şekilde görüşmeler yaptınız. Yaptığınız **“Roman Açılımı”** daha geniş kapsamlı oldu. Kürtlerle görüşmeleriniz hâlâ devam ediyor. Barış süreci başlattınız...

Yani Sayın Başbakan, Türkiye’de yaşayan bütün ötekilerin temsilcileri ile bir şekilde görüştünüz. Ama **LGBT örgütlerini, taleplerini sürekli kulak ardı ettiniz**. Oysa bu ülkede biz LGBT bireyleri varız! Hatta tüzel kişiliklerimiz de var. Derneklerimiz de var. **Ankara Kaos GL Derneği**, yine Ankara’da **Pembe Hayat LGBT Derneği**, **İzmir Pembe Üçgen Derneği**, **Lambda İstanbul LGBT Derneği**, **LGBT İstanbul Derneği**, **Diyarbakır Hebün LGBT Derneği** bütün bu saydıklarım sivil toplum örgütleri aynı zamanda, tüzel kişiliği tanımlanmış LGBT dernekleridir. Bunların yanı sıra **LİSTAG Aileleri** İstanbul’da, **Gökkuşluğu Aileleri** Ankara’da... Bunlar da çocuklarının LGBT bireyleri olduklarını bilip onlara sahip çıkan ailelerin kurduğu sivil toplum girişimleridir.

Yeni anayasadan taleplerimiz var

Gördüğünüz gibi az buz değiliz ve bu ülkenin her vatandaşı gibi eşit haklarla yaşamak istiyoruz. Bütün bu sivil toplum örgütlerinin yeni çıkaracağınız anayasadan talepleri var. Defalarca Meclis’e gelindi. Sizin hükümetiniz, bakanlarınız ve Meclis’te kurulan Anayasa Komisyonu, İnsan Hakları Komisyonu bazen hiç dinlemedi, bazen sadece dinlemekle yetindi. Geriye dönüş olmadı. Bu ülkede insanlar transeksüel oldukları için seks işçiliği yapmak zorunda kalıyor ve nefret cinayetlerine kurban gidiyor. İnsanlar eşcinsel oldukları için sorgusuz sualsiz işlerinden atılıyorlar. Eşcinsellik Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulduğu tarihten beri hiçbir dönemde anayasada suç sayılmadı. Dolayısıyla suç olmadığı hâlde insanlar keyfi bir şekilde işlerinden göz göre göre atılabiliyorlar.

Evet, Sayın Başbakan biz bu sorunları yaşıyoruz. Sizin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı yaptığınız dönemdeki konuşmalarınızı biliyoruz ve bunların da belgeleri var. Siz *“Eşcinseller de bizim ülkenin vatandaşıdır; tabii ki diğer haksızlığa uğrayan vatandaşlarımız gibi onların haklarına da sahip çıkmalıyız”* demiştiniz o dönemler. Hani derler ya gönül isterdi ki, Başbakanlık döneminizde de bunu söyleseydiniz. Ama hiçbir şekilde söylemediniz. Yukarıda da belirttiğim gibi hep kulak ardı ettiniz taleplerimizi. Şimdi **biz LGBT kurumları bize yönelik açılımınızı ne zaman yapacaksınız çok merak ediyoruz**. Bizler de Türkiye Cumhuriyeti’nin her vatandaşı gibi yaşama hakkı istiyoruz. Anayasa’nın 10. maddesinde cinsel yönelim, cinsiyet kimliğinin tanımlanmasını istiyoruz. Seks işçiliği yapmak zorunda olan transeksüel kadınların talepleri de var. Bütün yasal ve sosyal haklarının güvence altına alınmasını istiyorlar. Seks işçiliği yapmak istemeyen transeksüel kadınlar kendilerine iş alanı açılmasını istiyor. Yani cinsiyet kimliğinden dolayı devlet memurluğundan, özelden kısacası iş yerlerinden atılmak istemiyorlar. Yani Sayın Başbakan bu anayasa sürecinde bir grubu dışarıda bırakırsanız o ülkeye hiçbir zaman demokrasi gelmez. Ben Esmeray olarak ve saydığım bütün LGBT örgütleri, LGBT bireyleri sizin bu konudaki politikalarınızı çok merak ediyoruz ve elimizden alınan bütün yaşam haklarımızı geri istiyoruz. Daha da önemlisi LGBT sivil toplum örgütlerine yönelik açılımınız ne zaman olacak? Bunu açıklamanızı istiyoruz.

Saygılarımla...

esmerayozadikti@gmail.com

Bir 8 Mart geride kaldı...

Esmeray 13.03.2013

Acısıyla tatlısıyla bir 8 Mart haftasını geride bıraktık ve tabii ki kadınlar yine alanlardaydı. Talepleri ile ürettikleri ile kadına yönelik şiddetin durdurulması için her yıl olduğu gibi bu yıl da haykırdılar. Fakat tam 8 Mart arifesinde **7 mart günü birden duyduk ki, Bayram Sokağı abluka altına alınmış, polisler sokağa girişleri durdurmuş.** İnsanlar ne olduğunu anlamaya çalışırken polis hiç kimseyi sokağa sokmuyor. Aradan zaman geçtikten sonra duyuyoruz ki, **polis orada oturan trans kadınların hepsini gözaltına almış.**

Yine bildik hikâye. Doksanlı yıllarda **Hortum Süleyman** döneminde olduğu gibi balyozlarla kapılar kırılarak gözaltılar gerçekleşiyor. Bu haberi alan sivil toplum örgütleri, insanlar karakolu arıyor ve bilgi almaya çalışıyor. Karakoldakiler şöyle cevap veriyor: **“Sokakta fuhuş yapıyormuş ve esnaftan şikâyet varmış. O yüzden gözaltılar gerçekleşti. Esnaftan şikâyet gelmese de zaten biz Beyoğlu’nda İstiklal Caddesi’nin arkasında fuhuş yapılmasına izin vermeyiz.”** İyi de otuz beş yıldır o sokakta trans kadınlar yaşıyor. Birden bire ne oldu size? **Acaba fuhuş durdurmaya mı çalışıyorsunuz yoksa İnci Pastanesi’ni, Emek Sineması’nı boşalttığınız ve yıktığınız gibi oraları da mı sattınız? Bir temizlik mi yapıyorsunuz?** Bunun adına da **Kentsel Dönüşüm** diyorsunuz ve her şeyi kılıfına uyduruyorsunuz!

Ertesi sabah bir duyuyoruz ki, (daha önce Avcılar Meis Sitesi’nde trans kadınların da evleri buna benzer şekilde basılmış ve mühürlenmişti) **orada oturan bir trans kadın Eda, mahallelinin saldırısına uğruyor. Dört kişi tarafından öldüresiye dövülüyor. Şu an Eda’nın cansız bedeni halen morgda!** Ailesi sahip çıkmıyor ve cenazeyi almıyor maalesef. Zannedersenem Bayram Sokağı’ndaki evler de mühürlenecek. Sizler ne yapıyorsunuz biliyor musunuz? **Bu evleri mühürleyerek, seks işçiliği yapmak zorunda olan kadınları olmaması gereken insanlar olarak meşrulaştırıyorsunuz.** İnsanlar da çok rahatlıkla böyle cinayetler işleyebiliyor. Hani nefret söylemi diyoruz ya, **sizler nefret söylemini pratikte gerçekleştiriyorsunuz.** Evleri basarak, evleri mühürleyerek... Yani suç ortağısınız. 10 martta bir 8 Mart mitingi oldu. Miting dağıldığında kadınlara saldırılar gerçekleşti. Bursasporlu taraftarlar kadınlara otobüslerine binerken taşlarla sopalarla saldırdı. Her zaman olduğu gibi Emniyet olaya seyirci kaldı. İşte böyle bir 8 Mart haftasını geride bıraktık.

Caddenin ortasında tecavüz girişimi!

Gelelim daha vahim bir olaya. 10 Mart 2013 sabahı isimleri hiç önemli değil ama benim de çok iyi tanıdığım iki arkadaşım saat dört buçukta Beyoğlu’nda bir bardan çıkıyorlar. Taksim’den Bakırköy dolmuşlarına binmek için yürürlerken durağa varmadan bir kadın çığlığı duyuyorlar. Arkadaşlardan birisi bana telefonda anlattı. *“Bir baktım üç dört tane adam dizilmiş, tek bir adam da bir kadını köşeye sıkıştırmış, bir eliyle ağzını kapamış diğer eli de mahrem yerlerinde! Önce bayağı bir durdum, ne olduğunu anlamaya çalıştım. Kadınlara göz göze geldik, kadın çığlık atacak, atamıyor. Bir yandan korktum bir yandan duramıyorum. En son dayanamadım. Gidip adamlara ‘Siz ne yapıyorsunuz’ diye sordum. Adamlardan birisi ‘Sen git karışma!’ dedi. Ben ‘Polisi arayacağım!’ dedim. Aradım ve koşarak uzaklaştım oradan. İki tanesi beni yakaladı koşarken, önce bir dövdüler sonra gözlüklerimi kurdular. Ve arabaların önüne attım kendimi. Geçen arabalardan yardım istedim, kimse inmedi. Bütün herkes bizi izliyor. Açık olan dükkânlar var; esnaf seyrediyor. Bir yandan kadına bakıyorum. Ne yapıyorlar kadına diye... Kadını altı kişi, saçlarını yerlerde sürükleyerek, arabaya atarak uzaklaştılar. Giderken birisi bağırdı ‘Polisi arasan ne olur, polis zaten bizden!’ diye. Yarım saat sonra olay yerine gelen polis, arkadaşına ‘Zaten biz de o adamları arıyoruz. Siz karakola gidin!’ demiş. Arkadaşlar karakola gidip şikâyetle bulunmuş. Taksim İlkyardım*

Acil Servis'e yollamışlar rapor almak için. Doktor muayene etmeden geçici bir rapor vermiş. Karakolda da bu arkadaşlara demişler ki, 'Biz bir hafta sonra size geri döneceğiz'."

Şimdi burada savcılara yetkililere sesleniyorum. **Beyoğlu'nun göbeğinde bu insanlar kimden cesaret alıyorlar? Arka sokakta da değil, caddenin ortasında bir kadına tecavüze yelteniyorlar; oradaki esnaf, geçen arabalar hiçbir şekilde olaya müdahale etmiyorlar. Ben bu kadının akıbetini çok merak ediyorum ve buradan yetkilileri göreve çağırıyorum!**

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kimin zafiyeti

Esmeray 20.03.2013

Anam bacım, geçen haftaki yazımı hatırlarsınız; kısaca 8 Mart Haftası'nda gerçekleşen kadına yönelik şiddetten bahsetmiştim.

Olay Beyoğlu'nun göbeğinde bir kadının altı erkek tarafından tecavüz girişimi ve sonunda saçlarından yerlerde sürüklenerek uzaklaştırılması ile gerçekleşmişti. Bu olayın canlı tanıkları da vardı ve olaya müdahale ettikleri için darp edilmişlerdi. Yazımda bunu kamuoyu ile paylaştım ve yetkilileri göreve çağırdım.

Yazının yayımlanmasından hemen sonraki gün Beyoğlu Emniyet Müdürü beni aradı. Bu konu ile ilgili bilgi vermek için aradığını söyledi. Konu ile yakından ilgilendiklerini, olaya tanıklık edip mağdur olanları tekrardan karakola çağırdıklarını ve onlara da bilgi verdiklerini söyledi. Beyoğlu'nun güvenilir bir yer olduğunu, herkesin her saatte sevgilisi ile dolaşabileceği bir mekân olduğunu belirtti. Olayın yaşandığı caddede ve etrafındaki bütün mobese kameralarının incelendiğini ve henüz bir bulguya rastlanmadığını ifade etti. Herhangi bir gelişme olduğunda tekrardan arayıp bilgilendireceğini ve ayrıca kamuoyu ile paylaşacağını da ekledi. Sanki azıcık da sitem ederek benim yazımdan bir polis zafiyetinin anlaşılabileceğini söyledi. Ben de yazımda direk böyle bir şey yazmadığımı sadece olayın tanıklarının bana aktardığı gibi yazdığımı söyledim ve bunun vahim bir durum olduğunu yazımda da belirttiğim gibi "Beyoğlu'nda caddenin ortasında bu adamların kimden cesaret aldığını ve hemen yakalanmalarının gerekli olduğunu" düşündüğümü ekledim. Sizden de bunu bekliyoruz dedim. Bunun üzerine Emniyet Müdürü böyle olaylarda aradan bir ay da geçse ve eğer olay doğruysa mutlaka faillerin yakalanacağını söyledi.

Madem hiçbir zafiyet yok, bu rakamlar neyi ifade ediyor?

Evet, hâlen merak ediyoruz ortada çok ciddi bir iddia var ve bu olayın faillerinin yakalanmasını benim gibi duyarlı olan herkes istiyor. Sayın Emniyet Müdürü polis zafiyeti yok dedi; zaten böyle olaylarda genelde yetkililer hiçbir zafiyetin olmadığından bahsederler. İyi de polisin zafiyeti yok, mahkeme heyetinin zafiyeti yok, hiç kimsenin zafiyeti yok! Peki, neden kadına yönelik şiddetin önü bir türlü kesilemiyor. Hatta polis koruması altında bulunan kadınların birden öldürüldüğünü bile duyabiliyoruz. Bu kimin zafiyeti?

Kadına yönelik şiddetin resmîyete dökülen rakamlarına baktığımızda 2012 yılında 165 kadın cinayete kurban gitmiş ve bunların 24'ü hukuki süreci başlatmalarına rağmen ölmüş. Öldürülen dokuz kadın defalarca şikâyetle bulunmalarına rağmen şikâyetleri kayda alınmamış. İki kadın koruma talebine cevap alamamış. Yedisi saldırganlarının hakkında uzaklaştırma kararı çıkmasına rağmen öldürülmüş. Bir kadının katili ceza almış ancak denetimli serbestlik kapsamında dışarı çıkmıştı, birinin ise cezasının açıklanmasının ertelenmesine karar verilmişti, birinin aldığı hapis cezası ise paraya çevrilmişti. Bir kadın adliye önünde boşanma dilekçesi yazarken, birisi koruma kararını uzatmak için evden çıktığı sırada öldürülmüş. Bir kadın ise koruma kararına ve sığınmaevine yerleştirilmesine rağmen öldürülmüş. Cinayetlerin yüzde 45'i ateşli silahlarla, yüzde 38'i bıçakla işlendi. 11 erkek boğarak, yedi erkek döverek, üçü baltayla, biri işkence yaparak, biri ise arabayla ezerek öldürmüş. Kadınların yarısından çoğunu kocaları öldürdü. 85 kadını kocaları, 12'sini eski kocaları, beşini boşanma davası süren kocaları, 16 kadını sevgilileri, üçünü eski sevgilileri, beşini babaları, dördünü damatları, sekizini diğer akrabaları (ağabey, oğul, kayınbirader...), yedisini ilişki teklifini reddettiği erkekler, iki seks işçisini ise müşterileri öldürmüş. Diğer cinayetlerin ise faili meçhul. Erkekler 2012'de 150 kadına tecavüz etmiş. Kadınların yüzde 42'si kendi evinde tecavüze uğramış. 63 kadın evde, 37'si sokakta, 29'u zorla alıkonuldukları mekânlarda, altısı işyerinde, yedisi otel, bar, restoran gibi mekânlarda tecavüze uğramış. Sekiz kadına zorla seks işçiliği yaptırılmış. (*)

Bu rakamların iki üç katı kadar da şiddet, yaralama ve taciz olayları mevcut. Bunlar kayıt altına alınmış resmî rakamlar, kayıt altına alınmayanları artık düşünemiyorum. Ayol onun zafiyeti yok, bunun zafiyeti yok, Emniyet'in zafiyeti hiç yok; peki bu vahim tablo ne şimdi?

(*)Bianet'ten **Çiçek Tahaoğlu**'nun haberi.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahlakınızı seveyim!

Esmeray 27.03.2013

Kamuoyunca bilinen **Umut Göktaş Söyler** eşcinsel olduğu için ailesi tarafından sürekli ölümle tehdit ediliyor. Çok ciddi bir baskı ve tehdit altında olduğu için mahkemeye başvuruyor. Mahkeme de bunu dikkate alarak polis koruması kararı çıkarıyor. **Polis koruması altında olmasına rağmen asker olan babası ve polis olan amcası tarafından reşit olma yaşını geçtiği hâlde kaçırılıyor.** En son geçtiğimiz hafta ankesörlü telefonda avukatını arayıp **"beni kurtarın!"** diye yardım istiyor. Kaçıranlar belli, nerede olduğu belli, polis korumasında olmasına rağmen çok ciddi bir şekilde alıkonulmakta. **Halen İçişleri Bakanlığı kaçırılan kişiler için yakalama kararı çıkarmıyor. Bütün kamuoyu tepkilerine rağmen Emniyet ve İçişleri sessizliğini koruyor.**

Başbakan nefret suçu işliyor

Bu, kamuoyunca bilinen bir durum ve bilmediğimiz daha nice benzer olay var bizim ülkemizde! Bunlar yaşanırken öte taraftan Hollanda'da **Yunus** adlı küçük bir çocuk ailesi tarafından şiddete maruz kalıyor. Şu anda dokuz yaşında olan Yunus'un beş aylıkken Hollandalı makamlarca ailesinin elinden alınmasının nedeni,

kolundaki kırık ve başındaki şişlikler yüzünden hastanelik olmasıymış. Yunus'un annesi, oğlunu yanlışlıkla yere düşürdüğünü öne sürmüştü, Gençlik Dairesi ise bu olayı çocuğa kötü muamele edildiğinin açık bir kanıtı olarak değerlendirmişti. *NRC Handelsblad* gazetesinin haberine göre, ailenin diğer iki çocuğu da benzer sebeplerle Sosyal Hizmetler'ce alınmak istenmişti ancak aile çocuklarını Türkiye'ye getirerek buna engel olmuştu. Düşünün çocuk beş aylıkken böyle bir şiddete maruz kalıyor... Bizim başbakanımız geçen haftalarda Hollanda'da klasik bir dizi görüşmelere gitmişti. Bu görüşmelerin ardından Hollanda Başbakanı ile yaptığı basın açıklamasında, Yunus'un bu aileden alınıp her ne olursa olsun biyolojik ailesine iade edilmesini istiyormuştu. Anam bacım nedeni neymiş? Müslüman kültürüne sahip bir ailenin çocuğunun eşcinsel bir ailede yetişmesi o toplumun ahlak kurallarına ve inanç değerlerine terstir; diyor. Yani başbakanımız diyor ki, **"eşcinsellik bizim kültürümüzde ahlaksızlıktır"**. Bunu anlıyoruz. Yani efendim, **başbakanımız açık açık nefret söylemini icra ediyor**.

Şimdi yukarı da yazdığım **Umut Göktuğ Söyler** olayı ve buna benzer binlerce olay Türkiye'yi kara listeye koyuyor. Kadına yönelik şiddete hiç girmeyelim, o zaten alenen görülüyor. Yani adama demezler mi **"sen dön kendi ülkeneye bak!"** Hollanda Başbakanı da zaten buna benzer bir açıklama yaptı. **"Müslüman kültüründe ve aile kurumunda koruyucu aile bulamadığımız için çocuğu iade etmeyi düşünmüyoruz"** dedi. Şimdi burada kastettiğiniz ahlak ne acaba? Çocuğun kolunun kırılmasına, beş aylık bir çocuğun darbe almasına hiç tepki göstermeyen başbakanımız, ne olursa olsun çocuğun ailesine geri teslim edilmesini istiyor! Bu mudur ahlak anlayışınız? 18 yaşını geçmemiş bir çocuğu alıkoymak, kaçırmak.. **bu mudur ahlakınız?** Allahınızın aşkına bu ahlak nedir? Bize anlatın, biz de bilelim! 13 yaşında bir kız çocuğuna, mahkemelerimiz kendi iradesi vardır diye toplu tecavüzcüleri affetti. Bu mudur ahlakınız?

O sevgi bu çocuğu size vermeyecek

Saymakla bitmez... Ahlak dediğiniz, kültür dediğiniz kavramlar maalesef bizler üzerinde şiddet yaratıyor. Hatta ölümlere neden oluyor? Bu ahlak, kültür adı altında yaptığınız söylemler kimlerin işine geliyor ve kimleri daha da mağdur ediyor? Bunun farkında mısınız? diyeceğim ama farkındasınız bence, o ahlak bizi öldürerek sizleri var ediyor! Bu, budur! İşin başka bir tarafı neden cinsellikten dem vurarak olaya yaklaşıyorsunuz. Hiç aklınızın ucundan geçmedi mi, o çocuk şiddetsiz bir kültürle büyüyor, sevgi ile büyüyor. Cinsiyetleri hiç önemli değil, o insanlar bu çocuğu seviyor ve o sevgi bu çocuğu size vermeyecek, bunu bilin!

Bütün bu olaylara baktığımızda şöyle bir şey daha anlaşılıyor. Neden kadına yönelik şiddetin önü kesilmiyor çünkü bu zihniyet kadınlar, şiddete uğradığında da aynı şekilde **"ne olursa olsun kocanın yanına, babanın yanına, ailenin yanına dön, yani erkeğin yanına dön"** diyor. Bu şekilde ahlak korunmuş oluyor. Ayol ne diyeyim şimdi sizin ahlakınıza!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çingeneler Günü

Esmeray 10.04.2013

8 Nisan 1971 tarihinde Londra’da toplanan Birinci Uluslararası Roman Kongresi, bu tarihin **Dünya Romanlar Günü** olarak kutlanmasına karar verdi. 8 Nisan bütün dünyada, 2. Dünya Savaşı’nda Naziler tarafından soykırıma uğratılarak katledilen ve sayısı tam olarak bilinmeyen yüzbinlerce Çingene’nin anısını yaşatmak adına Dünya Romanlar Günü olarak kabul edilmiştir.

Tam da 8 nisan günü Beyoğlu’ndaydım. Hani ne diyeyim günün etkisi altındaydım. Acaba Türkiye’de kutlanıyor mu? Kutlanılıyor olsa mutlaka duyardım! Tam bunları düşünürken aklıma geldi. Şöyle bir Tarlabası’na doğru gideyim dedim. Anam bacım Tarlabası yok ki yerinde! Zaten Tarlabası Caddesi’ni görünce yıkık binalar, yeni inşaatlar... Hiç içine girmeyeyim daha kötü olurum dedim.

Daha önceki yazılarımdan da hatırlarsınız Tarlabası’nda **Sabayat** (Sebahat) **Abla** aklıma geldi. Anam bacım, Sabayat Abla ile komşuyken ev arkadaşım da ben de tavuk kanadını çok severdik. Bir gün bir kilo kanat aldık. Güzel patates yahnimizi yaptık. Yemeğimizi mutfağımıza koyduk. İşe çıktık, dönüşte yiyeceğiz. Bir geldik ki, tencerenin içinde sadece patatesler var, tek bir tane kanat yok. Allah Allah bu nasıl bir kedidir dedik kendi kendimize. Sadece patatesleri bırakmış, kanatları yemiş ve tencerenin de kapağını geri kapamış. Ne yapalım artık geri kalan patatesleri yemek zorundaydık, yedik. Tam yemekten kalkacaktık. Birden Sabayat Abla aşağıdan bağırdı: **“Na Esmeray, Nurdan gelesiniz aşağıya, kanat kızarttum yiyelim!”** Bir gittik, bizim kanatlar, çok belli salçalı salçalı kızartmış. Bozuntuya vermedik, yedik. **“Aman ne bakarsınız öyle bana, baktım güzel pişmemişti ben de kızarttum!”** Ayol şimdi buna hırsızlık mı diyelim? Hadi diyelim hırsızlık, ama buna rağmen yine bizimle paylaşıyor. Hem güldük, hem şaşırdık.

İşte şimdi bilmiyorum, Sabayat Abla nerede? Kentsel Dönüşüm onu nerelere savurdu bilemiyorum. İşte Kentsel Dönüşüm’ün böyle insanları birbirinden, kültürlerinden, yerlerinden, yurtlarından koparma gibi bir işlevi var.

Neymiş, ifade özgürlüğüymüş!

Gelelim gündeme:

Avcılar’da transeksüel kadınlara yönelik linç girişimi ve saldırılara karşı LGBT örgütleri suç duyurusunda bulunmuştu ve bu suç duyurusuna karşılık savcılık ifade özgürlüğü kapsamında takipsizlik kararı verdi.

Ayol linç girişimi, şiddet, fiziki saldırı ne zamandan beri ifade özgürlüğü kapsamına girmiş. Bu nasıl bir ifade biçimidir. Buna takipsizlik kararı veren savcı nasıl biridir? Ey Sayın Savcı, üniversite bitirmişsin, bir sürü tez vermiş ve yüksek lisans da yapmışsındır ve o makama gelmişsindir. Nasıl, ifade özgürlüğünün ne anlama geldiğini bilmezsin. Benim bildiğim ifade özgürlüğü, kişi kendi fikrini, beyanını ortaya koyar. Hiçbir grubu, kişiyi, hatta hiçbir canlıyı hedef göstermez. Ona linç girişiminde, şiddet eyleminde bulunmaz. Bunları nasıl birbirinden ayıramıyorsunuz. Hangi vicdanınızın sesine kulak verip, böyle bir takipsizlik kararı veriyorsunuz. Benim gibi bu yazıyı okuyanlar da merak ediyoruz!

Öte yandan televizyonlara çıkıp, hiçbir kaynak olmadan hatta ve hatta hekim, doktor olmadan şuursuzca eşcinsellik hastalığıdır diyen ve hiç çekinmeden nefret söyleminde bulunan kendini bilmezlerle karşı da suç duyurusunda bulundu LGBT örgütleri! Aynı zihniyette başka bir savcı bunu da basın ve ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirmiş ve takipsizlik kararı vermiş. Ne diyeyim şimdi? Bu savcıları havale edebileceğimiz bir merci var mı acaba? Şunu çok merak ediyorum gündemden hiç düşmeyen **“Ermeni Soykırımı”** diyelim birisi çıktı televizyona ve dedi ki, Ermenilere soykırım yapılmıştır. Aynı savcı basın özgürlüğü ve ifade kapsamında mı düşünecek yoksa ceza mı kesecek?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özür

Esmeray 17.04.2013

Yazarımız seyahatte olduğundan bugünkü yazısı gazetede yayımlanmamıştır.

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Koruyamıyorsunuz!

Esmeray 01.05.2013

Anam bacım, iki haftadır oyunumun turnesi nedeniyle yazılarımı yazamadım. Geçtiğimiz cuma günü Bilkent Üniversitesi Kadın Çalışmaları Grubu'nun organize ettiği "**Toplumsal Cinsiyet ve Kadına Yönelik Şiddet**" sempozyumuna benim oyunumu da davet etmişlerdi. Oyun bittikten sonra Ankara'da yaşayan bir akrabamın evine gittik. Kendisi aynı zamanda BDP milletvekili **Mülkiye Birtane**'nin de danışmanıdır. Dedim ya akraba, tabii ki çocukluğumuza, köydeki yaşantımıza döndük sohbet sırasında... Bir baktık köyden çıkmışız, kadına yönelik şiddet ve nefret suçlarını konuşuyoruz. Son zamanlarda şiddete maruz kalıp, kocası tarafından işkence gören bir kadının hikâyesini anlatınca inanamadım. Neler anlattığını sizlerle paylaşmak istiyorum. Olay medyada da duyuldu.

1991 doğumlu **Ebru Caymaz**, altı yıl önce evlenerek Urfa Suruç'a yerleşmiş ama kaçarak evlendiği eşinden sürekli şiddet görmüştür. Bu koşullar, ne ailesine bildirmeye ne de ilgili bir makama şikâyetle bulunmaya olanak tanımıştır. Ancak son olarak eşinden gördüğü şiddet sebebiyle ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmıştır. Bu şiddet sonucunda beyin travması geçirdiği, kolunda kırıklar olduğu, kafasının yarıldığı ve vücudunda birçok darp izi olduğu tesbit edilmiştir.

Ebru Caymaz'ın Ankara'da bulunan ailesi maddi zorluklar içinde ve şiddet gördüğü eşi ile birlikte yaşamak istememekte, aynı zamanda Urfa'da kalan çocuklarının yanına getirilmesini ve kendi ayakları üzerinde durabilmesini sağlayacak iş talep ediyor. Ailesinin ekonomik şartları çok kısıtlı ve bu sebepten Ebru Caymaz'a destek olamayacakları çok açık. Ama en önemli konu şu an Ebru'nun can güvenliği çünkü Ebru Caymaz ölüm tehdidi altında olduğunu söylüyor.

Bu olay neticesinde BDP milletvekili Mülkiye Birtane Meclis'te Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı **Fatma Şahin**'e soru önergesi veriyor. Burada bu olay hakkındaki soruşturmanın hangi aşamada olduğu, Ebru Caymaz'ın koruma talebi hakkında ne yapıldığı, şu âna kadar neden koruma talebine karşılık verilmediği, hastanede yattığı süre içerisinde orada güvenlik önlemi alınıp alınmadığı ve Türkiye'de her gün kaç kadının eşinden

şiddet gördüğü gerekçesi ile hastaneye başvurduğu gibi sorular yöneltmiştir. (Bu soruya cevap olarak böyle bir araştırmanın olmadığı söylenmektedir. Bu da başlıca bir yazı konusudur!) Bakanlıktan buna cevap olarak ise, yasalar gereği evden uzaklaştırılmasına, korunan kişinin bulunduğu konuta, okula ve işyerine yaklaşmamasına, şahsi eşyaları ile ev eşyalarına zarar vermemesine karar verilmiştir gibi birtakım önlemlerin alındığının yanında hâlâ şüphelinin yakalanmamış olduğu da ifade edilmiştir.

Tam Bakanlıktan bu cevap geldiği gün Ebru Caymaz'ın babası Mülkiye Hanım'ın danışmanı **Şehriban Özadikti**'yi Ebru Caymaz'ın babası arıyor ve "Kızım kocasının yanına döndü!" diyor. Çaresiz olduğunu, çocuklarının yanında olacağını ve tabii ki çok ciddi tehditler aldığını bundan dolayı da kocasının yanına gittiğini anlattığını söylüyor. Yani burada benim aklıma şu soru geliyor: Sayın Bakan; koruma altına aldığınız kadın neden sizin gözetiminizde değil ve sizden habersiz nasıl gidebilir. Ayrıca bu kadın nasıl bir güvensizlik yaşıyor ki, yasalar kapsamında çocuklarını geri alması gerekirken kendisi kocasının yanına çocukları için gidebiliyor. Şunu da belirtmek isterim, ikinci bir soru önergesi veriyor Mülkiye Birtane... Bakanlıktan görevliler Urfa'ya kadının yaşadığı köydeki eve gidiyor. Kocasının anne ve babası "Evet, Ebru Caymaz buradaydı, kocası aldı Urfa'ya yerleştiler" diyor. Bakanlıktan yetkililer verilen adrese gittiklerinde Ebru'yu bulamıyorlar. Anlayacağınız Ebru'nun akıbeti belli değil! Hani rakamlar veriyorsunuz ya devlet koruması altında olan kadınlar var diye, acaba Ebru Caymaz da bu rakamlar arasında mı? Eğer hâlen bu rakamlar arasında ise vay hâlimize! Hayır, bu rakamlar arasında yok diyorsanız, o zaman Ebru Caymaz nerede? Aynı şekilde kamuoyunca bilinen eşcinsel olduğu için albay babası ve polis amcası tarafından kaçırılan U.G.S. de korumanız altındaydı! İkisinden de yeri biliniyor, kaçırılanlar biliniyor, ama nedense hâlen ikisinden de haber alamıyoruz.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bize ne olmuş böyle

Esmeray 15.05.2013

Ben **Hatay**'da **Reyhanlı** diye bir ilçe olduğunu maalesef malumunuz bombalı saldırılarla öğrendim. Daha hiçbir haber sitesine bakmamıştım; bir sohbet esnasında bir arkadaşım söyledi: "**40 kişi öldürüldü!**" diye... Nasıl yani? Nerede? Kim öldürdü? Neden bahsediyorsunuz? Sonra arkadaşım olayı tam olarak anlattı bana.

Hemen eve koştum ve internette haber sitelerine baktım. O arada Twitter'a da baktım. İnanılmaz yorumlar... Şöyle bir yorum dikkatimi çekti: "**Ne olmuş 40 kişi ölmüşse! AKP'yi yıpratmayın!**" Acaba ne olmalı ki AKP yıpransın? Daha ne olsun? Ayrıca o kadar insan ölmüşken (bu arada açıklanan resmî rakam 50!) AKP yıpransın umurumuzda mı?

Görsel medyaya bakayım dedim; yetkililerin açıklamaları... Bu ne pişkinlik? Nasıl bir duygusuzluk yüzlere yansıyor? Ölü sayısını veriyorlar, neymiş efendim? "**Provokasyona gelmeyelim, sağduyulu olalım!**" Ayol, sağduyulu ola ola sağ tarafımız felç oldu. Sonra ekliyor yetkili beyefendi: "**Bu patlayıcı maddeler, ülke içine yasadışı yollarla girmiş!**" Bu nedir şimdi allahaşkına? Ya nasıl girecekti? Ha, haberimiz olmadan yasal olarak giren bombalar da mı var?

Efendiler ne yiyoruz, ne içiyoruz, dakika dakika neredeyiz hatta nasıl sevişiyoruz hepsini biliyorsunuz! İşinize gelince bu kadar dibimizdesiniz. Nasıl olur da iki bomba yüklü araba yasadışı dediğiniz yollardan içeri giriyor,

masum insanların, canlıların üzerinde patlıyor? Şimdi bu olay demokratik bir ülkede olsaydı ya da azıcık insani duygularını kaybetmemiş bir ülkede olsaydı, o ülkenin emniyetten sorumlu olan tüm yetkilileri utanırlardı ve hemen istifa ederlerdi. Ama sizde nerede bu yürek? Bırak istifa etmeyi, açığınız, rezaletiniz ortaya çıkmasın diye avucunuzun içine aldığınız medyaya hemen yasak koydunuz!

Şimdi bu olayın hesabı kime sorulacak? Kimler bize doğruyu söyleyecek? Eskiden böyle bir olay olduğunda herhangi bir örgüt üstlenir ve onun yaptığı da belli olurdu. Şimdi öyle bir hâl aldı ki durum, üstlenen örgüt olsa bile bunun gerçekliği hakkında tam bir güvensizlik sözkonusu. Medyanın verdiği bilgiler diyeceğim ama medya bilgi vermiyor ki sağlıklı bir görüşümüz olsun!

Ayrıca başka bir konuya daha değinmek istiyorum. Tabii ki sözüm Suriye’de mağdur olan mültecilere değil ama o bölgeye konuşlandırılan mülteci sığınma kampları ya da mülteci olup olmadıkları bildiğim kadarıyla Birleşmiş Milletler’in kabul ettiği bir durum değil, ayrıca gözetiminde de değil! Burada da ayrı bir muğlâklık var ve eğer durum böyle ise bu durumun uluslararası meşrutiyeti de yok. Gördüğümüz kadarıyla bizim hükümet de denetleyemiyor. Orada acıyı, hem Suriye’de mağdur olan halk hem de Hatay’da yaşayan halk çekiyor.

Türkiye’de tuhafliklar sadece bu kadar mı? Orada bomba patlamış, ne kadar insan, canlı, öldüğü belli değil! Reyhanlı yerle bir olmuş! Televizyonu bir açıyorsunuz, ya Esra insanları evlendiriyor, ya da diğer kanallarda Türkiye’nin en şık kadını seçiliyor. Lanet olsun diyerek televizyonu kapatıyorsun, durumu yakınındaki insanlarla paylaşmak istiyorsun. Ya işte bombalar patladı, bu kadar insan öldü! Aldığın cevap şu: **“ha evet, dün olmuştu değil mi o olay?”** Hemen ardından ya akşama ne pişireceğini anlatıyor sana, ya da dün gece neler yaptığını... Aa bu nasıl bir ruh hâli! Hatta ve hatta bu konuyu konuşmak istediğinde bundan ciddi rahatsız olup ânında konuyu başka bir yöne çekip sana yaratık muamelesi yapıyorlar. **“Ya, geç bunları”** der gibi! Ne oluyor bize? Ne oldu duygumuza, nasıl bu kadar zalim olabildik? Nasıl bu kadar bencilleştik ve başka insanların hayatlarına tüm duyu organlarımızı ve düşüncemizi kapattık. Bu düşünceler içinde bir kafeye uğrayayım dedim, uğramaz olaydım. Reyhanlı’da 40’ın üstünde ölü; insanların çığılı, sevinci, öfkesi, çığılıkları, küfürleri, hırsları sadece ve sadece Galatasaray 1- Fenerbahçe 2 üzerine...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başımıza kurşun yağıyor!

Esmeray 22.05.2013

Anam bacım aslında son birkaç yazımda dile getirmiştım; **Avclar Meis Sitesi**’nde trans bireylere olan saldırılar. Bu olaylar medyada da çıktı gündem oldu, az çok kamuoyunca da biliniyor.

İlk önce orada oturan insanların evlerine fuhuş yapılıyor gerekçesiyle mühürleme geldi. Tabii ki saldırılar hiç hız kesmedi; o günden beri hemen hemen her gün saldırılar yapılıyor. Orada oturan trans kadınların iddiasına göre hiçbir şekilde fuhuş yapıldığına dair bir kanıt olmadan bu karar çıktı. Efendiler şimdi siz böyle saldırı altında iken insanlar, hiçbir kanıt olmadan o insanların fuhuş yapılıyor diye evlerini mühürlerseniz, o saldırıganlara destek niteliğinde olur verdiğiniz karar.

Nihayetinde de oldu. 19 Mayıs 2013'te yani birkaç gün önce orada oturan bir transın evine kurşun sıkıldı. Tahmin edeceğiniz gibi akla hemen polisi aramak gelir. Polisi arıyorlar, olay yeri inceleme ekipleri geliyor. Kurşun sıkıldığını tesbit ediyorlar. Orada oturan insanlar, tanıklar kurşunu kimin sıktığını biliyor ve söylüyorlar. Bütün bunlara rağmen polis hiçbir şekilde kurşunu sıktığı iddia edilen şahısları almıyor. Polis böyle yapınca ertesi gün aynı şahıs ya da şahıslar aynı eve tekrardan kurşun sıkıyor. Polisler yine olay yerine gidiyor yine, inceleme, tespit.. aynen tahmin edeceğiniz gibi hiç kimse alınmıyor. Ayol insanların başına kurşun yağıyor. Siz nasıl, insanların, kimin sıktığını biliyoruz dediği ve adlarını size söylediği hâlde halen kimseyi gözaltına almıyorsunuz. Şimdi ne olacak! Cinayet olunca mı müdahale edeceksiniz; gerçi olunca da etmiyorsunuz ya. Şimdi bu insanlar nereye gitsin başlarını alıp? Burada hiç vicdanlı polis, savcı ya da yetkili yok mu? Olaya ne zaman müdahale edilecek. Her şeye rağmen ben Esmeray olarak halen umudumu kaybetmedim, yetkilileri göreve çağırıyorum. **Efendiler cinayet işlenecek!**

Tam da bu bağlamda bir şey daha belirtmek isterim. Benim yazılarımı bazı insanlar eleştiriyor. Neymiş efendim neden gündemle ilgili yazmıyordum. Şimdi acaba size göre gündem nedir? Kadına yönelik şiddeti gündeme getirmek, nefret suçlarını yazmak gündem olmuyor mu? Şimdi tuhaflık bende mi yoksa bunu gündemine almayan sizlerde mi? Sizler bunu dert edip gündeminize almadığınız için ben yazmak zorundayım bunları. Ne diyeyim şimdi, sizin gündeminizde ne var bilmiyorum, bilmem, farkında mısınız? **Bizim başımıza kurşun yağıyor.**

Galaya davet

Bizim Atölye 24 mayıs cuma, saat 20:00'de, DEPO'da...

Tiyatro oyuncusu Esmeray (yani bendeniz), **Pınar Selek**'e yeni oyunum ***Bizim Atölye***'yle destek veriyorum. ***Cadının Bohçası, Yurtık Bohça*** oyunları ile tanıştığınız Esmeray, bu kez sizi Selek'in her biri farklı dışlama mekanizmasından etkilenen insanlarla ortaklaşa yürüttüğü **Sokak Sanatçıları Atölyesi** zamanlarına götürüyor:

Pınar Selek: "Sevgimiz kirlenmedi ama atölyemiz dağıldı."

Lüleci Hendek Caddesi, No. 12- Tophane- İstanbul

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gezi hâlleri

Esmeray 26.06.2013

Anam bacım nihayet iyileştim ve yazmaya başlıyorum. Artık şanssızlığımdan mıdır, bahtsızlığımdan mıdır? Bilmiyorum. Gezi eylemleri başlarken vallahi ben de masaya yattım. Akşama doğru kendime geldiğimde hemen hemşireye "**internet var mı**" diye sordum. İnternete girdim; *Twitter, Facebook* derken "**hani deniyor ya baş belası sosyal medya**" ayol kıyamet kopmuş. Taksim komple gaz bombardımanına uğramış. Ay bir ablalığım tuttu mu, hatta anne gibi oldum. Ay arıyorum çocukları tek tek cevap veren oluyor, vermeyen oluyor; birden kendimi çok çaresiz hissettim. Bir arkadaşşıma dedim ki yataktayım hiçbir şey yapamıyorum. "**Aman Esmeray boş ver sen zaten yatağında devrimi yaptın!**" demez mi? Aman ne yapayım kendimle de

ilgilenmem gerekiyor. Artık çarem yok anladım. Olayları yattığım yerden, baş belası(!) sosyal medyadan takip etmek zorundayım...

Gezi Direnişi ve takip ettiğim kadarıyla Gezi'deki gruplar arasındaki diyaloglar ve sonrasında neler değişti hayatımızda, bize neler öğretti? Bunları önümüzdeki haftalardaki yazılarımda yazacağım. Gelelim sosyal medyadaki takiplerime.

Bir arkadaşım bana bir link gönderdi: **"Beyoğlu Belediye Başkanı konuşuyor bir izlesene!"** dedi. Açtım izlemeye başladım. Sanki karşımda babası tarafından tacize, şiddete uğramış bir çocuk yüzü başkanın suratı. Yerinde duramıyor. Sunucu kız soru soruyor. Kıza demez mi? **"Eğer gerilecekseniz röportajı bitirelim."** Şaşkınlık içindeyim. Gerim gerim gerilen sizsiniz Sayın Başkan! Vallahi ne diyeyim o an içimden şöyle bir şey geçti; kafasını okşayarak, **"korkma çocuğum baban sana kızmaz, korkma"** demek. Beleşine beleyip yatağa yatırmak geldi içimden. Bu nasıl bir korku, bu nasıl bir ruh hâli, bu nasıl bir belediye başkanı? Artık bilemeyeceğim! Beyoğlu'nu önümüzdeki seçimlerde yine bu adama mı emanet edeceğiz?

Sadece Beyoğlu Belediye Başkanı mı? Büyükşehir Belediye Başkanı'na gazeteciler soru soruyor. Mesela diyor ki, **"Topçu Kışlası'nı yapmaktan vazgeçecek misiniz?"** İnanılmaz bir şekilde dolaylı olarak **"Sayın Başbakanımız öyle istiyor öyle olacak"** dedi. İyi de anam sen ne işe yararsın? Milyonlarca insan ayaklanmış! İnsanların talepleri var ortada! Belediye Başkanı yok, İçişleri Bakanı yok, Vali zaten hepten kayıp ya da arada çıkıyor kibar konuşmaya çalışıyor. Beyefendi birbirinden inanılmaz çelişkili sözler sarf ediyor. Bazen özür diliyor, hatta bazen diyor ki, **"o gençler parkta uyurken ben yatağında uyuyamıyorum"**. Bu sözlerin arkasından hoppa bir bakıyoruz gaz bombası, tomalar insanların üzerine eşi benzeri görülmemiş bir şekilde bombardımana tutarak saldırılıyor. Sonra Vali tekrar bir görünüyor. Şiddet uygulayan marjinal gruplara yapıyoruz müdahaleyi diyor. Sayın Vali, marjinal ne demek, bir tanımını yapar mısınız? Sizin pratiğinize ve tanımınıza göre sanki kendinizi tanımlıyorsunuz. Marjinal sizsiniz!

E bu durumda geriye muhatap alacağımız bir tek Başbakan kalıyor. Malumunuz Başbakan'ın tek yaptığı şey emir vermek. Emir verdim temizleyecekler; emir verdim gazlayacaklar, daha da olmadı mı İstanbul'a takviye polisler göndereceğiz. Bu da yetmezse jandarma devreye girecek. Ve nihayetinde hepsini de yaptı...

Yani efendim, bu Gezi sürecinde İçişleri Bakanlığı'nın hiçbir işe yaramadığını, Belediye Başkanları'nın hiçbir olmadığını, tek bir liderin olduğunu ve bu liderin de *Guinness Rekorlar Kitabı*'na girecek kadar yalan söylediğini gördük.

Anam bacım vallahi hasta hâlimle bu haftalık bu kadar yazabildim önümüzdeki yazılarda daha detaylı yazacağım.

*

Not: 21. Eşcinsel Haftası 24 haziranda başladı. Her gün saat 14:00 ile 21:00 arası çeşitli paneller, etkinlikler, tiyatro gösterileri ile Gezi Direnişi temasıyla devam ediyor. **30 haziran pazar günü saat 17:00'de Taksim'den başlayıp Tünel'de bitecek olan büyük LGBT Onur Yürüyüşü olacak.** Tabii ki Gezi Direnişi teması ile bütün dostlarımızı bekliyoruz. Haydin yürüyüşe ayol.

esmerayozadikti@gmail.com

Gezi hâlleri (2)

Esmeray 03.07.2013

Anam, bacım yıllardır insanların gözaltına alınıp sonra yok edildiği, bazen torbalar içerisinden, bazen de herhangi bir toprağın altından kemiklerin çıktığı karakolları neden istesin ki bölge ve Kürt halkı? Hele böyle barış sürecinin olduğu bir dönemde... Bu kadar geniş kapsamlı tünelleri olan üst düzey karakollar neden yapılıyor ki? Doğal olarak yukarıda belirttiğim gibi yıllardır acıdan başka bir şeye yaramayan bu karakolları insanların asla istememesi doğal değil midir sizce efendiler?

En son malumunuz, bildiğiniz, Lice'deki olay tamamen çocukların ve kadınların öncülüğünde yapıldı. Aslında herkesin olduğu renkli pankartlarında da gördük: **"Biz karakol değil barış istiyoruz."** Sizler ne yaptınız? Bu insanların üzerine ateş açtınız? Ne oldu verdiğiniz sözler? Ne olursa olsun bütün riskleri göze alarak çözüm sürecinden dönmeyeceğiz diyordunuz ya. Sahi bu karakolları neden yapıyorsunuz? İnsanlar bu sorunun cevabını bekliyor, başlarına kurşun değil. Çünkü artık tek bir kandamlası dahi görmeye insanların tahammülü yok. Ne Kürt halkı ne de diğer halklar çocukların cenazesini görmek istiyor. Halen bunu anlamıyor musunuz? Hani insan şunu beklerdi yetkililerden; çıkıp özür dilemelerini. Ne bileyim hani, bir kazadır oldu, gereken yapılacaktır demelerini beklerken bir bakıyoruz ilk önce kaymakam çıkıyor; **"asker ateş sıkmamıştır eğer ölen varsa onlar birbirlerini vurmuşlardır"**. Eee pes doğrusu. Ayol bu yetmiyormuş gibi Bakan Çelik çıkıyor yine çelik gibi karşımıza. Burada yazmama gerek yok aynı klasik şeyler, yok efendim Gezi'nin Kürt versiyonu yaratılıyormuş da, yok kan akmamasından rahatsız olunuyormuş da... Efendi senin iktidarın bünyesine bağlı olan TSK'ya ait askerler ateş ediyor, buna ne diyorsun? Asıl buna cevap bulman gerekmiyor mu? Yok, bizim Çelik böyle yapmıyor. BDP'ye sesleniyor: **"Halkı sokağa çıkarmayın çözüm sürecine zarar gelir."** Çelik saçmalıklarına devam ediyor: **"Havaya uyarı kurşunu sıkılmıştır."** Bu çok söylendi, çok yazıldı ama ben de aynısını söylüyorum: Bu insanlar havada mı uçuyordu da kurşun onlara denk geldi? Bakan Çelik bunları söylededursun gelelim Gezi direnişine.

Efendiler işte Gezi direnişi de **"ağacıma, parkıma dokunma"** söylemiyle ortaya çıkmıştır. Bedenime dokunma, ne içeceğime karar verme, nasıl yaşayacağıma şekil verme, kaç çocuk yapacağıma da sen karar verme, sanatıma, sinemama dokunma... Kısacası Gezi direnişiyle sokağa dökülen yüzbinlerce insan **"elini çek üzerimden, özgürlüğüme dokunma"** diyor. Sizler ne yaptınız? Lice'de benzer barışçıl taleplerde bulunan insanların üzerine kurşun yağdırdınız, tıpkı Gezi direnişinde yer alan silahsız insanların üzerine gaz bombaları ve plastik mermiler yağdırdığınız gibi.

Bundan sonra ne olacak biliyor musunuz? Tamamen barışçıl olan silah ve şiddetin olmadığı sokak eylemleri artarak devam edecek. Ve oluyor da nihayetinde. Bunun en güzel örneği geçen cumartesi Gezi direnişi ve Lice'de olan olaylara tepki gösteren insanların biraraya gelmesiydi. Diğer şahane olan ise **11. İstanbul LGBT Onur Yürüyüşü**'ne katılan aslında her gruptan, her millettten, bütün farklılıkların birarada omuz omuza durabilmesiydi. Artık anlayın, bütün renkler, bütün farklılıklar yan yana birlikte yaşamak istiyor. Sizin dayattığınız otoriter yöntemle değil, bundan sonra sokağa dökülen insanlar bütün bireylerin katılımını sağlayan ortaklaşa yöntemlerle yaşamayı deneyecek. Ee bunu anladığınız için panikliyor ve daha fazla saldırıyorsunuz. Vallahi ne diyeyim siz ne kadar paniklerseniz panikleyin bundan sonrası böyle.

Gezi hâlleri (3)

Esmeray 10.07.2013

Anam bacım şimdi yazacaklarımın hepsi bu ülkede gerçekleşmiştir. Okuduğunuzda hoşunuza gitmeyecek gerçek olaylardan bahsedeceğim sizlere. Görmezden gelip susma hatta yalanlarınızla gerçeklere yeniden şekil verme hakkına sahipsiniz. Ama eğer bir vicdanınız varsa (ki ben artık olduğuna inanmıyorum) silkelenin ve kendinize gelin artık!

8 Temmuz 2013'te birçok insan yaralanıp, gözaltına alındı. Bu insanların elinde ne taş ne sopa, ne satır ne pala, ne flama ne döviz (ki flama ve dövizlerle eylem ve gösteri yapma hakkımız anayasal olarak güvence altına alınmıştır!) vardı. İnsanlar, mutlu Valimizin Gezi Parkı'nı bizzat halka açacağını duymuş ve onun üzerine Taksim'e gelmişlerdi. Mutlu Valimiz kendi parkı zannettiği Gezi Parkı'nı, yetmiş yıldır zaten halka açık olan Gezi Parkı'nı yeniden halka açtı ironik bir şekilde. Yalnız bu hareketinden, yaklaşık iki saat sonra pişman oldu ve kendi parktan çıktıktan sonra parka gelen halkı polislerin zoru ile dışarı attırdı. Parkta insanlar ne mi yapıyordu? Yaşlı teyzeler ellerinde örgüleri banklarda oturmaktaydılar, çocuklar özgürce koşup oynamaktaydılar, günlerdir Gezi Parkı'nın park olarak kalması adına mücadele edenler Gezi Parkı'na gelmişti... Mahkeme bile Gezi Parkı için mücadele edenler tarafındaydı. Mahkeme kararı ile önceki gün yürümek isteyen ve Gezi Parkı'na girmek isteyen insanlara da polis saldırmıştı. Artık bu kadar hukuksuzluk mide bulandırıyor.

Vali bir bataklığın içinden konuşuyor artık, konuştuğu batıyor, konuştuğu çamur her yerine bulaşıyor. Bu kadar pislik içinde, bugünlerde oruç da tutacak, kardeşlikten, sevgiden de bahsedecek! Yiyenler olur elbet ama aynaya, kendine, inandığı Allah'a bakmaya cesaret edebilecek mi? Kendini kandıramaz insan! Ne diye çıkarıyorsun açtığın parktan insanları? Amacın ne? Günler önce Gezi'den vahşice ve polis şiddeti ile çıkarılan insanlar dağıldıkları 40 parkta neredeyse her akşam gerçekleştirdikleri forumları belki de burada yapacaklardı. Forum'un ne demek olduğundan da bihaber Valimizin gönlü elvermedi parkına kendinden başkasının girmesine. Parka halkın girmesinden bu kadar korkan bir vali başka hiçbir ülkede olmasa gerek! Korku Vali'ye, Vali'ye emir verenlere, hükümete çok korkunç şeyler yaptırmakta.

Efendiler, bizi gördünüz, bizi halka yalanlarınızla gösterdiğiniz imajın bizi yansıtmadığını sizler de bal gibi biliyorsunuz? Zaten bildiğinizden bu korkunuz! Sizin polisleriniz, MOBESE kameralarınız, sivil polisleriniz, topunuz bizi biliyorsunuz. Bizim halk olduğumuzu biliyorsunuz. Bize şiddeti bilerek ve isteyerek uyguladığınızın farkındasınız! Bu nereye kadar sürecek diye de oturup düşünmüşlüğünüz de yok anladığım kadarı ile! Ne sanıyorsunuz?

Bu insanlar bu kadar yaralı ve ölümler yaşamışken, şiddeti bu kadar açık ve net yaşamışken, evlerinde oturup bekleyeceklerini ve siz adım atmadıkça bir şey yapmayacaklarını mı sanıyorsunuz? Sizler özür dilemedikçe, sorumlularınız istifa etmedikçe, veya sorumlularınızı görevden almadıkça bu halk öyle sus pus oturacak mı sanıyorsunuz?

Gezi Parkı'nın açılacağını düşünerek Taksim'e gelen ve polis saldırısında gaz fişeğiyle başından yaralanan 17 yaşındaki çocuğun beyni ağır hasar görmüş durumda, halen yoğun bakımda ve bilinci kapalı. Şimdi bu çocuğun yakınları neden sussun? Şimdi bu çocuk yaşındakiler bu ülkede olanları görünce neden sussun? Şimdi bu çocuk gibi kadını, yaşlısı, genci birçok insanı, halkı yaralanmış ve ölmüşken neden sussun? Susması için

insanların sakinleşmesi için ne yaptın ki sussun? Parkı güzelleştirmişsin! Ee, bu insanlar buna karşı çıkmasa idi, oraya AVM yapacaktın. Senin halka teşekkür etmen lazım, gaz sıkman, canlara kastetmen değil!

Bir tekliktir gidiyor. İradeye saygı, milletin iradesine saygı... Ne milleti ayol, tek bir iradeye saygı, o da Başbakan'ın fermanlarına saygı! Millet kimlerden oluşur? Biz kimiz? Biz ve siz ayrımını oluşturmaktan gayeniz nedir? Polislerinizin yetmediği yerlerde böyle konuşmalarla ve provokasyonlarla eli satırlı, palalı, bıçaklı insanlara ceza bile vermeyerek çoğalmalarını sağlamak ne? Sevin ya da sevmeyin, bu ülkede hukuku işletmek zorundasınız! Bu ülkede oyunu aldığınız ve kandırdığınız insanlar için de, herkes için de eşit hukuksal düzeni sağlamak ve buna uymak zorundasınız! Vicdanlarınızdan vazgeçtim artık!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tecavüz serbestliği

Esmeray 24.07.2013

Ve tecavüz... Kamuoyunca bilinen Bingöl'deki tecavüz olayı... Beş uzman çavuş 15 yaşındaki bir kıza tecavüz ediyor; mahkeme bir kişiyi tutukluyor ve diğerlerini serbest bırakıyor. Tecavüz dur durak bilmiyor...

Sonra Bursa'dan bir haber geliyor. *Vatan* gazetesinin internet sitesinde karşılaştığım haberde şöyle deniyor: **"60 kişi 15 yaşındaki bir kıza tecavüz etti."** Saymakla bitmez...

Gelelim işin hukuki boyutuna. Mahkemelerin kararı adeta tecavüzcüyü korumaya yönelik! Hâkim ya da yargı ya da her kimse karar vericiler, iyi hâli gözönünde bulundurarak cezada indirim yapıyorlar. Ayol şimdi tecavüz eden, bu kadar ağır bir suç işleyen, hâkimin karşısında **"evet hâkim bey, ben yaptım"** der mi? Tabii ki el pençe divan duracak! Neye göre iyi hâl diyorsunuz Hâkim Bey? Mahkemeler daha da ileri giderek ya beraat kararı veriyor ya da tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıyorlar. Hem de çocuk tecavüzcülerini serbest bırakıyorlar! Peki, bu hâkimler, savcılar, bu karar vericiler bu adamların başka çocuklara tecavüz etmeyeceğinin garantisini veriyorlar mı? Neye göre serbest kalıyor bu insanlar? Geçenlerde avukat bir arkadaşımın konuştuğumuzda; tecavüze uğrayıp iki ay üç ay sonra ya da beş ay sonra mahkemeye başvuranlara şöyle bir şey diyorlarmış: **"Geç başvurulduğu, geç bildirildiği için Hâkim bu durumu 'rızası var' diye değerlendirmiş."** Bu ne şimdi ayol? Kolay mı bir kadının hemen tecavüze uğradığında, söylemesi! Karakola gitse polisin tavrı belli, annesine babasına korkudan anlatamıyor. Ne ile karşılaşacağını bilmiyor. Ayrıca toplumumuzun yapısı ve bu konulardaki tutum ve davranışları gözönüne alındığında, artık böyle zulme uğrayan kadınlar bunu anlattıklarında kendilerinin sorgulanacağını ve hiçbir sonuç almayacaklarını bile düşünüyorlar ve korkuyorlar. Yüzde yüz haklı ve mağdur iken, tecavüzcüye yapılmayan muamele mağdura yapılıyor. Bütün bunları neden düşünmüyorsunuz? Demek ki efendiler siz 13 yaşında, 15 yaşında çocuklara, daha reşit olmamış N.Ç. davası örneğinde olduğu gibi, rızası vardır diyebiliyor ya da tecavüzcüleri iyi hâlden cezadan indirim yaparak hukuk yolu ile hatta ve hatta devlet yolu ile koruyorsunuz! Burada söylemeden edemeyeceğim, tecavüzcülerle suç ortağsınız.

Yukarıda da belirttiğim gibi devlet de genel olarak kurum ve kuruluşları ile tecavüze suç ortaklığı yapıyor. Bir kadın **"vajina"** diyor diye, bir bakanın yüzü kızarıyor. Kadınlar Türkiye'de tecavüze uğruyor, kimsenin yüzü kızarmıyor. Dünya sıralamasında birinciliği zorluyoruz; bunun vahim bir durum olduğunu dert etmeyip pişkin

bir şekilde çıkıp tecavüze uğrayan kadınların çocuklarına da biz bakarız diyebiliyorsunuz. Gezi olaylarında başörtülü bir kadının eylemcilerin saldırısına uğradığını dilinden düşürmeyen Başbakan, (tabii ki bu olayda kadının beyanı esastır; o kadın çıkıp böyle bir beyanda bulunduğu kesinlikle kadının beyanını esas almamız gerekiyor) ülkesinde bu kadar tecavüz vakaları oluyorken, günde ortalama üç kadının tecavüze uğradığı bir ülkenin başbakanı olarak neden konuşmaz? Neden konuşamaz? Hem de bu vakalarda suç, ortada kanıtları ile dururken! Sahi bu konuda Başbakan ne düşünüyor çok merak ediyorum. Buradan bütün kadınlara bu konuyu sürekli gündemlerine almalarının gerekli olduğunu söylemek istiyorum. Herhangi bir tecavüz olayı münferit değildir, tekil değildir! 15 yaşındaki bir kız çocuğuna dokuz gün boyunca tecavüz edecek kelli felli herifler dolu etrafımızda! Artık kadınlar ne duruyorsunuz? Sokağa dökülün ayol!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir kadın daha!

Esmeray 31.07.2013

Bir kadın (**transeksüel**) daha evinde ölü bulundu. Ben yazı yazmaya başlamadan önce bilgi edinmek için **Gaye**'nin yakın arkadaşlarını aradım. Bana aktarılan bilgi şöyle:

"İki gün Gaye'yi görmemişler; merak etmişler evine gitmeye karar vermişler. Komşularına sormuşlar; onlar da aynı şekilde merak ettiklerini söylemişler. Sonra yetkililere haber verip içeri girmişler, cansız bedenini görmüşler. Herhangi bir bıçaklama ya da darp yokmuş ilk bakışta; cinayet olup olmadığı henüz teyit edilmemiş..."

Darplı, bıçaklı cinayet olmaması ne fark eder! Gaye seks işçiliği yapmaktan bıkmış belki de...

Arkadaşının bana söylediğine göre Kadıköy'de çiçekçilik yapıyormuş. Yıllardır bedeni yorulmuş, sistemin bütün dayatmalarını, dertlerini çekmekten takati kalmamıştı kimbilir!

Yukarı da belirttiğim gibi cinayet olmasa bile, sistematik bir cinayette kurban gitti Gaye. Peki, eğer cinayet olduğu kesinleşirse ne olur biliyor musunuz? Anlatayım size ne olacağını...

Katili ya da katilleri yakalandığı zaman avukatlarının katillere söyleyeceği ilk şey; "**Kadın sandım, erkek çıktı de!**" olacak. Ya da "**Benden ters ilişki istedi, erkekliğime yediremedim!**" Hele hâkim de transfobik ise bütün bunları gözönünde bulundurarak tabii ki vazgeçilmeyen '**iyi hâl**'i de ekleyerek cezada büyük indirimlere gidecek. İşin hukuki boyutu bütün nefret cinayetlerinde olduğu gibi maalesef böyle sonuçlanacak... Tabii ki her nefret cinayetinde olduğu gibi LGBT hareketi bu olayda da sesiz kalmayacak, duyarlı diğer STK'lar da... Devlet ne yapacak dersiniz? Sessiz kalarak suça ortak olmaya devam edecek! Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı gündemine asla almayacak. Zaten son zamanlarda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sayın **Fatma Şahin** "*Kadın cinayetlerini medya abartıyor*" diye bir açıklama yapmıştı! Nefret söyleminde bulunanlar yine nefretlerini kusacaklar.

Yazıma son verirken kısaca içimden şunu yazmak geliyor. **Efendiler Gaye'yi topyekûn öldürdünüz; hepiniz katilsiniz...**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kız çocuğu!

Esmeray 14.08.2013

Anam bacım biraz ülkedeki yoğun gündemden uzaklaşıp iki gün önce yaşadığım bir tanıklığı, sizlere yazarak paylaşmak istiyorum.

1,5 saatlik vapur yolculuğu insanları gözlemek için iyi geliyor bazen vallahi. Evet, gene vapurla eve dönüyordum, yanıma başörtülü bir kadın iki çocuğuyla beraber oturdu. Çocukların ikisi de kız ve kıyafetleri de aynı idi. Yaşları dört-altı vardı sanırım. Yalnız büyük olan çocukta bir şey fark ettim, sanki erkek çocuğu gibiydi; yok canım dedim kendi kendime; bir hayli dikkatimi çekince annelerine dönüp **"Ne tatlı kızlarınız var"** dedim. Kadın gülümsedi, **"Aslında büyük olan erkek,"** dedi, **"erkek kıyafetlerini giydiremiyoruz... Giyince çok ciddi krizler yaşıyor ve içine kapanıyor kimse ile konuşmuyor. Babası da bu duruma dayanamıyor çok seviyor onu, 'rahat bırakalım çocuğu' diyor... Fakat ben hiç razı değilim bu duruma. Ne yapalım, inşallah düzelir."** Ben de sadece **"Çocuğunuzu sevin"** dedim. Kadın fazlaca da konuşmak istemedi...

Belki bu yazıyı okuyunca çoğunuz **"ay yazık"** diye içinizden geçirecek ya da kadının dediği gibi **"inşallah düzelir"** diyeceksiniz. Eğer çocuğu sıkboğaz etseler, zorla erkek kıyafeti giydirseler çocuk en fazla reşit yaşına kadar buna dayanabilir. Sonra aileden uzaklaşmayı tercih eder. Doğal olarak okuldan da atılır, iş de bulamaz. Sistem bütün kapılarını kapatır. Ayakta durmak ve yaşamak için tek yol olarak seks işçiliği seçeneği kalır...

Hikâyemizdeki bu çocuk kanımca şanslı, özellikle babanın sevgisi! Hep yanında olacak, o baba çocuğunu okutacak ve tüm zorluklara rağmen ilerideki süreçlerde anne de baba da çocuklarını yalnız bırakmayacaklar. Benim naçizane bir tavsiyem olacak çocukları bu durumda olan ebeveynlere. Çocuğunuzu bu durumlarda sevin, çok sevin.. yanında olun. Sakın ola ki psikologa ya da doktora götürmek aklınıza gelmesin. İyileşebilir bir durum değil. Kesinlikle hastalık değil. Eğer çocuğunuza bu hikâyedeki babanın yaptıklarının tersini yaparsanız çocuğunuzu her hâlükârda kayıp edersiniz.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Salata muamelesi

Esmeray 21.08.2013

Anam bacım **'Eşitlik'** maddesini ele alan Anayasa Komisyonu, **LGBT'lere yönelik 'ayrımcılık yapılamayacağı'** ifadesinin madde gerekçesinde yer alması ve kadın kotası uygulanmasına karar verdi. İşte Komisyon böyle dedi. Kadın kotası uygulaması çok iyi bir haber; gelelim LGBT bireylere **'ayrımcılık yapılamayacağı'** ifadesinin

madde gerekçesinde yer almasına! Bu ne ayol şimdi? **Salata muamelesi**. Yani bu iktidardan ve muhalefetten başka bir şey çıksaydı şaşardım.

Ne demek gerekçeli madde? Yarım insan gibi, üvey evlat ötesi! Şu açıdan iyi olabilir belki, varlığımızı kabul ettiler. Bu LGBT mücadelesinin minik bir kazanımıdır. Fakat ve lakin efendiler sizler ne kadar mutlak ve eşit iseniz bu memlekette bizler de o kadar eşit ve mutlağız. Sizlerin sahip olduğunuz ya da sahip olmak istediğiniz bütün hak ve özgürlüklere sahibiz ya da sahip olmak istiyoruz. Bizler okulumuzu, işimizi, evimizi, ailemizi, aşkımızı, aşımızı geri istiyoruz. Vermek zorundasınız; vereceksiniz. Şimdi komisyonda aldığınız bu karar ne ayol? Kusura bakmayın uzlaştınız ama keşke uzlaşmasaydınız! Hani özrünüz kabahatinizden beter olmuş derler ya! En temel insan hakkı olan cinsel yönelim, cinsiyet kimliği talebimizi tam hak ettiğimiz şekli ile karşılayamadınız ve vicdani bir karar veremediniz! Tamamen pazarlık konusu ve siyasi bir karar verdiniz, kusura bakmayın.

Unutmayın efendiler 25 LGBT sivil toplum örgütü var. Onbinlerce LGBT birey bu sivil toplum örgütlerinin verdiği mücadele sonucunda, görünür oldu. Görünür olmayan milyonlarca LGBT birey var!.. Her yıl milyonlar olarak bizler **Onur Yürüyüşlerimizde** en temel haklarımız için bağırıyor, haykırıyoruz. Varız ama siz var dediğiniz için değil zaten vardık, varız ve hep var olacağız. Bunu aklınızın bir yerine iyice not edin... Bizler elimizden aldığınız bütün haklarımızı tek tek alana kadar mücadele etmeye de devam edeceğiz, hiç şüphemiz olmasın! Çünkü haklıyız biz, egemen olan heteroseksist zihniyetiniz keyfi olarak aldı elimizden en temel haklarımızı... Vallahi sizi bilmem ama biz salatalık ya da salata değiliz...

İSTANBUL LGBT DERNEĞİ'NİN AÇIKLAMASI

"Cinsiyet kimliği" ve "Cinsel yönelim" ibarelerinin Anayasa'nın eşitlik maddesine eklenmemesi iktidarın ve türevi olan MHP'nin LGBT katliamlarına devam edin mesajından başka bir anlam içermiyor. Gerekçeli karara eklenmesi ise bir anlam ifade etmiyor. Sözkonusu olan pazarlık LGBT bireylerin yaşam hakkı pazarlığıdır. Ve biz bu pazarlığa hayır diyoruz. Yaşam hakkımız her insan kadar önemlidir. Ezici çoğunluğu homofobik ve transfobik olan hâkim ve savcılara kararın bırakılması ise absürd bir uygulamadır. İstanbul LGBT Dayanışma Derneği olarak yaşam hakkımızın pazarlık konusu edilmeyeceğini bir kez daha beyan ediyoruz. Bizlerden çalınan tüm haklarımızı geri almak için sokaklarda alanlarda meydanlarda olmaya devam edeceğiz.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hangi vajina daha orijinal

Esmeray 28.08.2013

Anam bacım, **nefret söylemi** tanımını çok sık kullanıyoruz ve bu, neden bu kadar önemli bugün bunu yazmak istiyorum.

Egemen olanın dışında ırk, din, dil, mezhep, cinsiyet, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği olan topluluklar ya da bireyler hakkında ötekileştirici, olmaması gereken özellikler, hatta bu insanların yaşamamasını tercih

edebilecek herhangi bir söylemde bulunulduğunda buna nefret söylemi denir. Daha da genişletilebilir aslında ama şimdilik bu yazı için bu yeterli bir tanımdır.

Ayol işin tuhaf tarafı da bu nefret söylemlerinde bulunan çoğunluk, bütün gücü elinde bulunduran, hatta iktidarı, silahı bir de toplumun çoğunluğuna hâkim olanlardır. Nedense bu hâkim ve güçlü olan ötekilerden korkuyor. Anlamadım korkunuz ne şimdi? Bizlere dayattığınız tek ırk, tek dil, tek bayrak, tek önder, doksan altmış doksan ölçüleri, akıllı olmak, mükemmel anne olmak, mükemmel eş olmak, sorumluluk sahibi baba olmak, mutlak ya kadın ya erkek olmak...

Anam aklıma geldi unutmadan, Ayşe Mehmet'i sevmeli, Mehmet de Ayşe'yi sevmeli var bir de. Evet, bütün bunları dayatıyorsunuz, şimdi bu dayattığınız kalıplar içerisinde bizden bir "**insan**" olmamızı, "**birey**" olmamızı bekliyorsunuz. Şimdi nedir derdiniz? Hem bizden korkuyorsunuz hem de şiddetli bir şekilde bizi kendinize benzetmeye çalışıyorsunuz. Kardeşim ben sana benzemeyeceğim! Çünkü siz de biliyorsunuz ki, dünyada tek bir ırk yok bir sürü ırk var; dünyada tek bir din yok birçok din var, inanış var. Kısacası hiç kimse, hiç kimseye benzemiyor.

Dolayısıyla sizin bu dayattığınız tek tip modelin bir de söylemi var. Bu söylem topluluklar arasında nefrete dönüşüp, nefret de günümüzde her gün yaşadığımız bütün ötekilerin cinayetleri ile noktalanıyor. Bu söylemi üreten çarpıtılmış bilgiler, medya, köşe yazarları, geçmişten gelen kültürel aidiyetlerimiz ve daha birçok etkenle insanların düşünüş biçimine etki ediyor. Hatta bütün bu nefret söylemine muhalefet olan çok ciddi topluluklar var ve ne yazık ki o kadar kanıksamış ki, bu topluluklar da kendi aralarında bu söylemleri kullanyor maalesef.

Benim buradan Esmeray olarak naçizane bir dileğim var. Bu nefret söylemine ve suçlarına karşı duran herkes, önce kendi dilimizi dönüştürerek gündeme getirsek acaba nasıl olur? Yoksa aksi takdirde ne kendi içimizdeki nefret söylemini yok edebiliriz; ne de bize bu nefret söylemini dayatanları dönüştürebiliriz.

Gelelim yeni fark ettiğim nefret söylemine... Aslında bunu hissediyordum ama zihninde bir yere oturtamamıştım; ta ki ameliyattan sonra... Örneğin, biyolojik kadın ne ayol? Yapay vajina? Bu söylemler o kadar çok kullanılıyor ki geçen gün sosyal medya da vajina temizliği ve bakımı hakkında yazılar ararken karşıma inanılmaz yazılar çıktı. Hatta LGBT bloglarında ve sitelerinde bile var bu yazılardan. Okuduklarımdan bir cümle kaldı aklımda... *"Ameliyatla erkekte kadına dönen transeksüel bireyler, ameliyattan sonra ne kadar vajinal ve klitoris zevk alsa bile eskisi gibi bir erkek kadar cinsel doyuma ulaşamayacak."* Bu ne demek ayol? Erkek gibi cinsel doyuma ulaşmak da ne oluyor? Zaten ben erkek değilim. Bunu reddetmek için ameliyat oluyorum ya! Anam bacım ne diyeyim bir insanın beyni bu kadar mı çalışır? Şimdi bu söylemler bir çeşit nefret söylemi olmuyor mu? Yani efendiler benim hissettiğim ya da sizin anlayacağınız dille söyleyeyim yani diyorsunuz ki, sen doğuştan kadın değilsin! E bu nefret söylemi olmuyor da ne oluyor şimdi? Hani dedim ya, ne demek yapay vajina? Norm saydığınız vajina hücrelerden oluşmuyor mu? Eee transeksüel olan kadın ya da erkek cinsel organları da bizim bedenimize ait olan hücrelerle konunun uzmanları tarafından oluşturuluyor. Sonuçta orijinal dediğiniz de yapay dediğiniz de bizim bedenimizdeki hücrelerden oluşuyor. Size de... düşünüyor!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Polis ve huzur!

Esmeray 18.09.2013

Gündem yoğun, dolu, hayli gazlı, plastik mermili, barışlı savaşı, ölümlü, şiddetli... Ama efendiler gündemde ne olursa olsun orta yere top da düşse değişmeyen tek şey var: **"Kadına yönelik şiddet ve LGBT bireylere yönelik şiddet durmuyor; hatta katlanarak çoğalıyor."**

Daha iki gün önce sosyal medyaya **"Adana'da evden kaçan 16 yaşındaki kız çocuğuna polis, polis otosunda saatlerce tecavüz etti"** haberi düşüyor. Ne diyelim bilmem ki, kaderin cilvesi mi tesadüf mü aynı dakikalarda Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Sayın **Fatma Şahin "Polis huzurun teminatıdır"** diye bir tweet atıyor. Gezi sürecinde sekiz gencecik insan öldü; onlarca insan yaralandı, gözü çıkanlar oldu. Sayın Fatma Şahin ne kadar da huzurun teminatıymış polisleriniz! Ben Fatma Hanım'ı *Twitter*'dan takip ediyorum. Özellikle kadına şiddet haberleri medyaya düştüğü zaman... Fatma Hanım'dan gelen tweetlerden anlıyoruz ki ya bir açılışa oluyor ya da nikâh ve benzeri törenlerde bulunuyor. Ha unutmadan, arada bir **Esmâ** ve **Rabia** diyor. Ayol, **ya bizim her gün tecavüze uğrayan Ayşeler, Zeynepeler, Rabialar, Esmalar ne olacak?** İktidarda olan siyasi partinin hiçbir yetkilisi tecavüzle ilgili gıkını çıkarmıyor. Sahi Sayın Fatma Şahin Hanım siz ve iktidarınız tecavüzü meşru mu görüyorsunuz? Şimdiye kadar tecavüzcülerle ilgili herhangi bir yaptırımınız oldu mu? Olduysa neden biz görmüyoruz? Neden kamuoyu ile paylaşmıyorsunuz? Allah aşkına **"tecavüz kötüdür, kesinlikle cezalandırılması gereklidir"** gibi cümleleri ağzınızdan duymak isterdim. Siz ve medyanız bunu yapmak yerine tecavüze **"cinsel istismar"** diyorsunuz. Bu söylemle olayı hafiflettiyorsunuz ve dolayısıyla mahkemeleriniz, medyanız tecavüze uğrayan kadını daha da mağdur duruma düşürerek sanki suçlu oymuş gibi muamele görmesine sebep oluyor. Hâkimleriniz, savcılarınız failler yakalandıktan yirmi dört saat sonra tecavüzcüleri serbest bırakıyorlar. 16 yaşında çocuklara tecavüz eden o adamlar ellerini kollarını sallaya sallaya aramızda geziyorlar ve bundandır ki bizim ülkemizde tecavüzün sonu kesilmiyor.

Daha da kötüsünü yaparak şunu da söylüyorsunuz **"Tecavüz ve kadına yönelik şiddet çoğalmadı medya abartıyor"** diyorsunuz. **Medya abartmıyor; medya sadece görünür kılıyor.** Neden bütün çabalarınız tecavüzcüleri korumaya yönelik algısı uyandırıyor en azından bende? Daha önceki yazılarımda belirtmiştim her gün ortalama üç kadın öldürülüyor, dakika değil saniyede bilmem kaç kadın tecavüze veya tacize uğruyor. Birden bakıyoruz ki son dakika haberi olarak İzmir'de ve İstanbul'da **erkek sığınma evleri açılıyor.** Kadına yönelik şiddetin bu kadar yoğun olduğu bir ülkede **erkek sığınma evi açmak da ne oluyor? Ayıptır!** Bu erkekler kimlerden şiddet görüyor acaba çok merak ediyorum? Bu erkekler karanlık çöktükten sonra evden çıkarsa dışarıda ne kadar tecavüze, tacize uğrama riski taşıyor? Karakola gidip sığınırsa ne kadar bir de karakoldaki polislerden taciz, hakaret, sorgulama riski taşıyor?

İşte efendiler, bir kadın evde şiddet görünce yukarıda da belirttiğim gibi karakola gidemez, karanlık çökünce sokakta kalamaz, hatta annesinin ve babasını evine bile gidemez. Şiddete uğradığını iddia ettiğiniz erkeklere bu mekânların hepsi sonuna kadar açıktır. Şimdi bütün mekânlar ve alanlar erkeklere tahsis edilmişken bir de erkek sığınma evleri açarak ödüllendiriyor musunuz? İşte bu durumda yeni açılan erkek sığınma evlerine hayırlı olsun diyemiyoruz. Hele hele, polis güvenliğimizi sağlayarak bize huzur veriyor, hiç diyemiyoruz. **Huzurlu değiliz, şiddete uğruyoruz, tecavüze uğruyoruz ve öldürülüyoruz!**

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Paket...

Esmeray 02.10.2013

Anam bacım, günlerdir bekledik demokratikleşme paketini... Hele son saatleri, ayol valla ne yalan söyleyeyim ben de çok merak ettim. Az çok tahmin ediyordum genel çerçeveyi ve yanılmamışım da... Ama bazı insanların, paketi, devrimden sonra açıklanacak bir manifesto beklentisine çevirmelerine ne demeli!

Saat 11:00 oldu.. nihayet açıklama geldi. Bildiğimiz Sayın Başbakan aynı duruş, aynı ses tonu, anam de haydi açıkla... Rutin, genel, kulaklarımı tırmalayan yorumlarından sonra nihayet paket açıklandı. Dinledikçe "**ee, bunun için pakete ne gerek vardı**" dedim kendi kendime. **Zaten bunlar yıllardır Kürt hareketinin kazanımları...** Ama Sayın Başbakan öyle anlatıyor ki sanki her şey kendi fikriymiş, kendi iradesiymiş gibi...

Mesela **eş başkanlık!**; (daha düne kadar "**bunlar çift başlıdır**" diyordu), zaten BDP'de fiilen vardı sadece yasal hâle getirmek için pakete gerek var mıydı bilemedim valla! **Kamuda başörtüsü serbestliği**; bu çok güzel! **Nefret suçlarını işleyenlerin suçu ağırlaşacaktı**; bu da güzel... Ama merak ediyoruz nefret söylemi ile sürekli karşı karşıya olan **LGBT bireyleri de kapsıyor mu acaba?** Bu konuda bir söyleminiz yok. Tıpkı **kamuda, başörtülü olduğu için yasaklı olan insanlar gibi, LGBT bireyler de yasaklı**. Tabii ki bu da pakette yok! Şimdi bizler bu paketin demokratikliğine ne kadar güveneceğiz, inanacağız?

Ya anadilde eğitime ne demeli! Önce anadilimize seçmeli dediniz, anam dilimi neden seçeyim? Paketten de özel okullar çıktı; **anadilimiz içim para ile eğitim mi göreceğiz şimdi?** Bu reva mı? Milyonlarca yoksul Kürt çocuğu nasıl özel okula gitsin? Yok anam yok, üvey evlat muamelesi...

Ha unutmadan **Romanlar'**ı unutmamış Başbakan, **Roman Dil Enstitüsü** demiş! Önce evlerini yıkın, yerlerinden edin, birbirlerinden ayırın, Romanlar'ı şehrin dışına atın, sonra da dil enstitüsü...

Valla ne diyeyim bu paket boş bir paket... Çünkü hiç ağzınıza almadığınız **LGBT bireyler var, sizler kadar bu ülkenin asli unsurları!** Mesela **Ruhban Okulu ne olacak?** Ülkede yaşayan Müslüman olmayan halkların hakları, talepleri.. bunlara değinmediniz! Ya, vesselam efendiler, bu paket eşitlikçi olmamış... Tabii ki bizler, en temel hak olan yaşama hakkımız, elimizden alınan tüm haklarımız için mücadeleye, direnmeye devam edeceğiz. Yani sizler vermeyeceksiniz, zaten hakkımız olanı biz alacağız!

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ele vermek

Esmeray 09.10.2013

Anam bacım Fransa'da yapılacak olan bir uluslararası tiyatro festivaline çağrıldım. Pasaportumun zamanı geçtiği için yenilemem gerekiyordu. Bu arada ameliyattan sonra kimliğimin değişmesi için mahkemeye

başvurmuş, yeni kimlik gelsin diye bekliyordum. Baktım mahkemeden ses seda çıkmıyor, e zaman da yaklaşıyor; hadi kalk Esmeray dedim kendi kendime **"bu seferde eski kimliğinle çık"**.

Adalar Polis Karakolu'ndaki pasaport dairesinden randevu aldım. Randevuma saatinde gittim. Ada küçük bir yer olduğu için herkes birbirini tanıyor malum. Karakolun önüne vardığımda kapıda duran polisler kibar bir şekilde bana ne için geldiğimi sordular. Pasaport için dediğimde işlem yapılan odayı gösterdiler. Tabii ki hepsi birbirinden kibar ve hassas davrandı. Pasaport dairesindeki işlemi yapacak polisler keza öyle.

Kimlik bilgilerimi verdiğim polis hayli gençti. Bana dedi ki: **"Hanımefendi kimliğiniz bayağı bir yıpranmış, bu şekilde gönderirsem Bakanlık'tan geri gelir ve işlemlerimiz uzar. Eğer yanınızda vesikalık fotoğraf varsa hemen kimliğinizi değiştirebilirsiniz."** Nüfus Müdürlüğü'nün yerini tarif etti. Anam vesikalık fotoğrafım yok. Neyse fotoğrafta çekirdim. Nüfus Müdürlüğü'ne vardım. Dört görevli memur vardı. Üç kadın, bir erkek. Kadınlardan birinin hemen masasına gidip derdimi anlattım; kimliği de verdim. Kadın kimliği görünce bana baktı, kimliğe baktı bir daha bana baktı. **"Cinsiyet mi değiştirdiniz"** diye sordu. Bende gayriihtiyari bir şekilde **"evet"** dedim. Kadın durumu anlamaya çalışıyor ve aynı soruyu bir daha soruyor. Ben de **"Evet hanımefendi cinsiyet değiştirdim, henüz yeni kimlik çıkaramadım, mahkemede. Şu an değiştireceğiniz kimlik bu, bunu değiştireceksiniz"** dedim. Kadın gözümün içine tekrardan baktı. **"Bakın şu an resmî olarak geçen kimliğim bu"** diye tekrarlardım. **"Tamam"** dedi. İçimden şükürler anladı diye geçirdim. Oturdum. Sanırım dalmışım. İşlemleri yapacak olan kadın, şef olan kadına diyor ki: **"Abla yeni bir kimlik kartı ver, erkek."** Kadın da cevap veriyor: **"Hayır, kadın."** İki üç kere tekrarladılar aynı şekilde. Biri kadın diyor biri erkek...

Ben sonra durumu fark edince, **"Pardon benden mi bahsediyorsunuz"** dedim. Kadın mahcup bir şekilde **"evet"** dedi. **"Yani ben çok kimlik değiştirdim hayatımda, hiç böyle bir şeyle karşılaşmadım. Hiçbir memur bu kadar aleni bir şekilde 'erkek' dememişti"** dedim. Şef olan kadın geldi. Önce bana baktı, sonra kimliğe, en son fotoğrafa baktı. **"Pasaportunuz yanınızda mı?"** dedi. **"Evet"** dedim ve pasaporttaki resme de baktı. Sonra dedi ki: **"Bütün resimler birbirine benziyor; resimler size de benziyor."** Bütün bunların üzerine ayol demez mi, **"Pembe kimlik alacaksanız, bizim internetten bakmamız lazım"**. **"Niye,"** dedim ben de. Artık dayanamadım **"Bakın, şu an önünüzde duran kimliğin yalnızca fotoğrafını değiştireceksiniz; yenisi ile geri vereceksiniz yıprandığı için! O kadar!"** Nihayet anladılar. Yeni kimliği verdi kadın ve **"Şefime imzalatın işleminiz bitmiştir"** buyurdu. Şef hanımın masasına gittim. Üçüncü kadın bana bakıyor, yüzü kıpkırmızı, bir şey söyleyecek, söyleyemiyor. Ha söyledi söyleyecek, elleri titriyor. Ben gülümsemeye başlayınca, kadın açıldı. Kadın birden bire: **"Ay yüzünüz çok güzel, sadece sesiniz ele veriyor."** Ben önce anlamadım. **"Kim verdi?"** deyiverdim. Erkek olan kahaahayı bastı. Tabii ki hepimiz ona eşlik ettik. Sonra muhabbet tatlı bir şekilde bağlandı. Şef olan kadın bana dedi ki: **"Çok güzelsiniz, iyi ki böyle bir karar verdiniz, mahkeme kararınız çıkınca gelin yeni kimliğinizi de biz verelim."** Ardından ne iş yaptığımı sordu. Ben tiyatrocı olduğumu, aynı zamanda bir gazetede köşem bulunduğunu söyledim. **"Önümüzdeki hafta herhalde konu bu olacak"** dedim. Hepsı gülümsedi. **"Öyleyse güzel yaz bizi"** dediler. **"Merak etmeyin sizi ele vermeden yazarım"** dedim.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Umut HDP'de!

Esmeray 30.10.2013

Anam bacım, 27 Ekim'de Ahmet Taner Kışlalı Salonu'nda yapılan HDP kongresindeydim.

Divan Kurulu'ndaydım ve salonu tamamen görüyordum.

Tıklım tıklımdı...

Kimler yoktu ki; gençler, kadınlar, Kürtler, Ermeniler, Süryaniler, LGBT blok, ODTÜ'lü gençler, başörtülü kadınlar, feministler yani kısaca gökkuşağının tüm renkleri vardı.

En güzel yanı ise gençlerin çoğunlukta olmasıydı.

Tek kelimeyle muhteşemdi.

Umut veriyordu insana.

Boğazım düğümlendi, kaç kere ağlamaklı oldum.

Salonu dakikalarca sadece izledim.

Herkes kararlıydı, gözler ışıltı ışıltıydı.

Bu kararlılık, coşku ve yan yana farklılıklarla durmak yeniden can veriyordu insana.

Hepimizin istekleri vardı.

İnsanca yaşamak istiyorduk, onurluca ve birbirimizi ezmeden, birbirimizi görerek yürümek istiyorduk.

Bu istek o kadar çok yansiyordu ki salona, muazzam bir pozitif enerji vardı.

"Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "HDP kadınların partisi", "HDP ekolojist parti" .. bunlar salonu süsleyen bir kaç slogandı ve daha birçok slogan atıldı.

Divanda Hüda Hanım'la yan yana oturuyorduk, başörtüsü vardı; tabii ki bütün kameralar ve gazeteciler sürekli ikimizi çekiyor.

Hüda Hanım bana döndü, dedi ki: **"Biz en ötekileriz ya ondan bizi çekiyorlar", "Ayol hiç sorma!"** dedim, gülüştük.

Salonda sık sık Gezi ve ODTÜ'ye destek sloganları atıldı.

Çok sayıda siyasi parti temsilcileri ve sivil toplum örgütleri, konuklar vardı, tabii ki bireysel katılan sanatçı, akademisyen ve çeşitli meslek grubundan da konuklar vardı.

Gerek milletvekillerinin konuşmaları, eşbaşkanların konuşmaları çok katılımcı ve etkileyiciydi.

Konukların konuşmaları da keza öyle...

Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**'ın kutlama mesajı yollaması bana göre anlamlıydı.

Kongrede tek talihsiz olay **Ertuğrul Kürkçü**'nün geçirdiği rahatsızlıktı.

İyi olduğunu öğrendiğimizde hepimiz rahat bir nefes aldık.

LGBT bloktan **Yıldız Tar** kürsüye çıkıp konuşmaya başlayınca tabii ki "**Nerdesin aşkım?**" sesleri yükseldi salonda ve Yıldız da "**Buradayım aşkım!**" yanıtı ile salonu ayağa kaldırdı.

Yıldız Tar'ın konuşmasının son cümlesi; "**Velev ki ibneyiz, buradayız alışın!**" sözleri kongrenin tuzu biberi oldu.

HDP kongresi çok renkli, çok kişilikli...

Bütün farklılıklar yan yanaydı.

Umut doluydu bundan sonrası için...

Hadi bakalım en hayırlısı...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Azize Ayşe'

Esmeray 13.11.2013

Ayşe, bazen Tarlabası'nda bazen de daha ücra bir yerde çöpün içinde. Çöp topluyor Ayşe. Dikkatli ve bir o kadar da çalışkan Ayşe topladığı atık maddeleri satıyor sonra da kazandığı paraları kimsesiz çocuklara yardım etmek için kullanıyor.

Ayşe orta yaşı aşmış bir transseksüel. Ama Ayşe'yi hiç rahat bırakmamışlar, topyekûn Ayşe'nin üzerine gitmişler. Ayşe belki küsmüş hayata, belki de tiye alıyor hayatı!

Kutsal sembolü çok sever Ayşe bazen kafasına takar, bazen üzerine örter, bazen de sallar tüm dünyaya karşı... İnsan anlamıyor ne yaptığını sembol ile. Ayşe çok zaman da dans eder bayrakla. Evet, "**Aziz Ayşe**"de genç yönetmen **Elfe Uluç**'un Ayşe ile bir şekilde yolu kesişti. Önce Ayşe'nin belgeselini yapmaya karar verdi. Çekim sırasında neler ile karşılaşacağını tabii ki kestirememişti. Elfe yaşadıklarını Ayşe ile sinema filmine yansıtmak istedi. Yazdı, yönetti ve çok zorluklar ile filmi bitirdi.

Filmin çekimleri sırasında ben de vardım, az çok tanıklık ettim. Film Adana Altın Koza'da aday gösterildi, ben de oradaydım. Filmle birlikte filmi eleştiren yönetmenlerin, oyuncuların da homofobisi ortaya çıkmış oldu. Ayşe bayağı bir ezberleri altüst etmişti...

Yukarıda biraz yazdım Ayşe'yi. Hikâyesinin devamını, Elfe'nin Ayşe ile tanıştıktan sonraki çelişkilerini, çıkmazlarını; trans kadınlar ile tanıştıktan sonra kadınlığını fark etmesini, aşkı ve aşktan sonraki yaşamını izleyeme değer derim...

BİR MODERN ÇAĞ AZİZESİ

Topladığı çöpleri paraya değil, maneviyata dönüştüren bir modern çağ azizesini konu alan film Ayşe'nin (**Melikşah Yardımcı**) yaşamından sinemaya uyarlandı. Çöplerden kazandığını aç kalmak pahasına hayır

kurumlarına, vakıflara, camilere bağışlayan trans bir kâğıt toplayıcısının etrafında gelişen olayları konu alan film, steril hayatlar sürenlerin “**köpükleriyle**”, sistemin mağdur ettiklerinin “**çöplüklerini**” yan yana getiriyor.

SEANSLAR

Kadıköy Atlantis Sineması: 11:30, 13:30, 15:30, 17:15, 19:15, 21:00.

Cine Majestik Sineması: 11:30, 13:30, 15:30, 17:30, 19:30, 21:30.

Kızılırmak Sineması: 11:00, 12:30, 14:00, 15:30, 17:00, 20:30.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nefret!

Esmeray 20.11.2013

Bugün uluslararası nefret suçları sonucunda ölen trans bireyleri anma günü. Anam bacım nefret suçları gün geçtikçe katlanarak çoğalıyor. Nefret suçu sonucu öldürülen trans kadınların istatistiki bilgisini yeniden yazmayacağım, çok yazdık. Sadece şu an hissettiklerimi yazmak istiyorum.

Trans bir kadın olduğum için bazen kendimi masaya yatırılmış, bedeni parça parça edilmiş gibi, elim birinde, kolum birinde, her parçamı biri eline almış inceliyor gibi hissediyorum... Cinsel organım herkesin elinde sanki, bakıyorlar orijinal mi değil mi.. Ben buna karar veremezken, devlet ve toplum topyekûn üstüme geliyor, sanki onlar karar verecekler. Ne olduğuma karar da veremiyorlar bir türlü; mesela altı ay oldu ameliyat oldum, mahkemeler birbirine havale ediyor dosyayı, karar veremediler; halen bekliyorum, artık kim karar verecekse versin diye! Sadece vereceğiniz lanet olası bir pembe kâğıt parçası.

İşte böyle efendiler; çığlık atmak istiyoruz biz transeksüel kadınlar, bırakın bizi, parçalarımızı toparlamak istiyoruz... Hele mahremimizden çıkın artık ayıptır!

Gelelim nefret söylemine. Bu bazen sözde bazen pratikte, fena yakıyor canımızı.. Ölen ölüyor kalanlar da her gün bu şiddete maruz kalıyor... Hani hep deriz ya, tarih yalan söylüyor. Diziler, filmler yalan söylüyor, hep yokmuşuz gibi davranıyor. Oysa vardık tarih boyunca; ama efendiler sizler yok saydınız bizi..

Bunu da yazmadan rahat edemeyeceğim. Son zamanlarda sanki bir moda hâline geldi, özellikle tiyatrolarda trans bireyleri konu alan tekstler ve oyunlar çoğaldı bu ara; iyi hoş da bir bakıyoruz ne kadar klişe varsa sahnede.. Bu nedir şimdi demek geliyor insanın içinden. (Bu konuda çok güzel yazılmış oyunlar var onları tenzih ediyorum.) Tiyatroda bu asla olmaz, illa da kadını kadın oynayacak erkeği erkek. Bu değişebilir tabii ki, transeksüel bir kadını ‘**biyolojik**’ (biyoloji ne ise artık) bir kadın ya da erkek oynayabilir, oyunculukları da mükemmel olabilir. Fakat trans bir birey olarak içeriye bakarım ben. E bu kadar klişe olunca, allahaşkına

yapmayın şunu. Üzerimizden tiraj çıkarıp ağlatmayın insanları; emin olun ki hiçbir işe yaramıyor bu. İsteyen istediğini oynayabilir fakat ve lakin transseksüel kadınların bu kadar tek mesleğe sıkıştırılmış olması ve sanatta görünür olmaması.. Ne bileyim çok transeksüel kadın oyuncu olur, çok görünür olur amenna; ama bu durumda trans kadınların görünür olmaları için diyorum, sizler başka şeyler oynasanız hani!

Aynı şey sinema filmi ve diziler için de geçerli... Böyle projesi olan yapımcılara diyorum ki, iyi düşünün, eğer amacınız trans görünürlüğü ise, tam olsun. Ünlü birilerini oynatacağınıza yolda kaldırımda bir trans kadını oynatsanız daha samimi olursunuz ve asıl cesaret budur işte...

İşte efendiler bütün bunlar nefreti körükler ve gizli de olsa nefretin bir başka açıdan ifadesidir... Farkında olsanız da olmasanız da, trans bir bireye sen böyle olduğunu ne zaman hissettin sorusu bile nefret suçunu oluşturmaya yeterlidir. Gelin önce dilimizi değiştirmekle başlayalım, nefret suçlarına ortak olamayalım.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mersin, nam-ı diğer İçel

Esmeray 04.12.2013

Anam bacım **Mersin Kadın Emeği Kolektifi**'nin organize ettiği **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddeti Anma Günü** kapsamındaki etkinliğe beni de davet ettiler. 26 Kasım'da bir söyleşi gerçekleştirildi **Sokak Kitabevi**'nde ("**Şiddet ve Transfobi**"). Katılım çok iyiydi. Genel olarak transeksüel kadınların yaşadığı ayrımcılık, ve nefret suçlarını konuştuk. 27 Kasım'da Mersin B.B. Kongre ve Sergi Sarayı'nda oyun oldu; **Cadının Bohçası**; tek kişilik oyun. Salona vardığımda Mersinli kadınlar salonu kadın rengi ile süslemişlerdi adeta. Bin Kişilik salon... Açıkçası ben de, organize eden kadın arkadaşlar da endişelendik. Kocaman salon, ya kimse gelmezse diye. Oyuna 15 dakika kala insanlar akın etti; salon tıklım tıklımdı... Oyun boyunca insanların enerjisi sürekli bana geldi; bu da performansı daha güzel eyledi... Oyunun sonunda **Mersin Yedi Renk LGBT** oluşumu "**Nerdesin aşkım**" sloganı ile salonu hepten coşturdu. Bin kişi ayakta ve alkışlıyor.. Muhteşemdi Mersin ahalisi...

Az da olsa gezebildim. Genel olarak gözlemlerim, Mersin'de inanılmaz bir dinamik olduğu! Kozmopolit bir kent ve herkes yan yana yaşıyor. Kutsal semboller hâkimdi kentte belki ama, insanların birlikte yaşama alışkanlığı ve realitesi, sembolleri görünür kılmıyordu açıkçası. Sohbet esnasında bir arkadaş, "**Belki de dünyada tektir; Müslüman, Hristiyan ve diğer dinlere mensup halkların tek mezarlığı Mersin'dedir**" dedi. Akdeniz Belediye çalışanları beni Belediye'ye davet ettiler, sonra yemek yedik hep beraber. Akdeniz Belediyesi BDP'li... Sordum onlara "**Kürt halkının dışındaki diğer halk ile ilişkileriniz nasıl?**" diye. Belediye çalışanı kadın arkadaşlar, "**Önce bir ön yargı vardı tabii**" dediler. Sorunları için gelen, özellikle Yörükler önce korkmuşlar, çekingen davranmışlar. Belediye çalışanlarının ilgisi ve sorunlarını dinlemesi, çözüm yaratması önyargıları kırmış büyük ölçüde. Belediye çalışanı kadın arkadaş "**Biz burada yan yana yaşamayı becerdik**" dedi...

Biz muhalif politikalar üretenler, hayata İstanbul ve Taksim merkezli bakmaktan keşke çıkabilsek; hayat Taksim'den ibaret değil. Çıkalım Taksim merkezli politikalardan. Vallaha ne diyeyim, Mersin inanılmaz dinamik, müthiş politik... Teşekkürler Mersin.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bedenin ötekileştirilmesi

Esmeray 11.12.2013

Anam bacım sürekli kendime dert edindiğim bir konu var; bugün sizlerle onu paylaşmak istiyorum. Neden cinsel dürtülerimizle hareket ettiğimizde özellikle anlık birlikteliklerde bir daha o kişiyi görmek istemeyiz? Ya da aynı şekilde işin içine aşk ve uzun bir ilişki girince de bunu da benzer şekilde elimizin tersi ile alaşağı ediyoruz? Neden ilişkilerde karşımızdakini bir tüketim nesnesine dönüştürüyor ve değersizleştiriyoruz?

Yani az önce de belirttiğim gibi, çok ciddi bir şekilde insanlar birbirlerini kelimenin tam anlamıyla harcayarak bir kenara atıyor ve hem ilişkiyi hem insan olarak karşısındaki ile bir daha insani bir ilişki kurmanın yollarını kapatıyor. Dolayısıyla bu erk hayat tıpkı hayatımızdaki diğer sömürü ve tüketim ilişkilerimizde olduğu gibi bunu da bize öğretiyor.

Aslında bu söylediklerim genel olarak cinsiyet farklılığı olmadan herkesin yaşadığı ve yaşattığı bir durum. Fakat LGBT bireyler bunu çok daha ağır yaşıyor. Özellikle transeksüel kadınlar bunu en ağır şekilde yaşayanlar. Deneyimlerimden yola çıkarak ve tanıklıklarımın yola çıkarak yazmaya çalışacağım.

Diyelim ki, transeksüel bir kadın bir erkekten hoşlanıyor ve kur başlıyor. Genelde erkeklerin yaklaşımı direk cinsellik üzerine odaklanıyor. Çünkü transeksüel kadınlar âşık olamazlar, hissiyatları olamaz, evlenemez. İşin belki de en ağırı, transeksüel kadınlar çocuk doğuramazlar. Aşk ve sevgili ilişkisi bütün bu saydığım önceliklerden kurulduğu için böyle oluyor. Başka bir nokta da, transeksüel bir kadınla uzun süreli ilişkilerde erkekler de genelde birlikte örneğin sinemaya gitmezler, tiyatroya gitmezler ama sorduğumuzda transeksüel bir kadına sırlıklam âşık olduğu cevabını alırsınız. Hele transfobiye kendilerine hiç yakıştıramazlar. Ama dediğim gibi bütün sosyal alanlarda da transeksüel bir kadınla görünür olmazlar.

Haydi oradan be! Bu ne riyakârlıktır şimdi? Riyakârlıklarına örnekler bitmez ki! İlk tanıştığınız bir transeksüel kadına hiç olmayacak laflar edersiniz. Örneğin adamın birisi o kadar abartır ki iltifatları esmer bir transeksüeli Sibel Can'a benzetecek kadar işi ileri götürür. Bütün bunları yaparken, cep telefonunu verirken temkinli olur ya da vermez. Yani iletişim mekanizmalarını mümkün olduğu kadar sınırlı tutar. Bir bakıyoruz, bunu yapan riyakâr adamı belli bir zaman sonra kendince biyolojik diye tanımlanan bir kadının kolunda görebilirsiniz, o kadınla hayatın bütün sosyal alanlarında görebilirsiniz. Ayol şimdi bu ne? Bu şimdi korkunç bir, ilişki biçimlerini tüketen bir durum değil midir? Bu şimdi transfobinin daniskası değil midir? Bütün bunlardan dolayıdır ki hiç kimse iddia etmesin "ben transfobik ve homofobik değilim" diye. Hadin be siz de!

Roşin'in âhı

Esmeray 18.12.2013

Roşin; daha 17'sindeydi, tazecik bir fidandı. Belki de ne olduğunu anlamadı, kendini tanımaya çalıştı çünkü daha çocuktuk. Önünde kocaman bir hayat vardı, okulu vardı, hayalleri vardı, dediğim gibi daha körpecikti...

Korkuyordu Roşin; önce babasından sonra aşiretinden. Kaçtı Roşin herkesten, ölümden kaçıyordu, yaşamak için kaçıyordu evinden ailesinden. Babası, amcası yakalamıştı bir komşunun evinde... Roşin bağırdı yalvardı, "Baba kurban olayım"... Feryat etti, çığlık attı, son çığlığı tek kurşunla kesilmişti... Zalim Baba; hani nerde o çok kutsallaştırdığınız babalık duyguları? Hani kan bağı? Ne de çabuk körelmişti... Ne istediniz garibimden? Suçu neydi? Günahı neydi? Neydi sizi bu kadar zalim kılan... Evet, Roşin Çiçek babası ve amcası tarafından nefretle öldürülmüştü.

Katil zanlısı baba ve amca yakalanmıştı, mahkeme başlamıştı, birçok kez duruşma oldu. En son duruşma 5 Aralık 2013'teydi. Hêvî LGBT inisiyatifinden arkadaşlar da duruşmaya katılmak için Diyarbakır'a gitmişlerdi. Çok endişeli ve öfkeli döndü arkadaşlar. Neden mi?

LGBTİ'den Asya Özgür ve Rosida mahkemedeki izlenimlerini anlattılar bana. Mahkeme heyeti değişmiş. Daha önce Sosyal Politikalar Cinsiyet Kimliği ve Cinsel Yönelim Çalışmaları Derneği'nin (SPoD) avukatı Fırat Söyle'nin emsal niteliği taşıyan davaya müdahil olma talebinin kabulünün ardından geçen altı duruşma sonrasında kabul kararı kaldırılmış. Mahkemeyi izlemeye giden arkadaşlar özellikle inanılmaz bir güvenlik sağlandığını, söylediler.

Özellikle polislerin LGBT bireylere nasıl nefret ile baktıklarını, davranışlarını da aynı nefret ile yaptıklarını altını çizerek anlattılar bana. Sanık tarafından gelen, yani katil zanlılarının akrabalarını aramadan güvelik koridorundan geçirmişler. Ama LGBT bireyleri tek tek, bir de alay ederek aramışlar. Transeksüel kadınlara da erkek polisler üst araması yapmışlar, utanmadan. Mahkeme salonunda R.Ç'nin akrabaları tarafından hakarete ve sözlü saldırıya maruz kalmışlar. Özellikle R.Ç'nin annesinin avukat Fırat Söyle'ye parmak sallayarak nasıl tehditler savurduklarını da söylediler.

Bu nefret ortamında nasıl bir mahkeme ve adalet beklenir, bilemedim... Efendiler, topyekûn öldürdünüz Roşin'i.. nefretinizle, yere batasınca ahlakınızla. Roşin size ne yaptı söyleyin hele... Roşin'in âhı üstünüzde olsun. Roşin'in yalvarış çığlıkları kulağınızı sağır etsin. Roşin'in o güzel bakan gözleri bir ömür kâbusunuz olsun... Başka Roşinler ölmesin. Gelin tüm vicdan sahibi insanlar bu davaya sahip çıkalım...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İbnelik bir suç değildir!

Esmeray 08.01.2014

Anam bacım hani hep nefret söyleminden bahsettik durduk. Bu söylemin nasıl kıyıcı ve öldürücü sonuçlar da yarattığından bahsettik. Yazdık, söyleşilerde söyledik, tiyatro oyunlarına bile taşıdık...

Bunu burada uzun uzun yazmayacağım, fakat bu nefret söyleminin gündemde olan bir başka yanını sizlerle paylaşmak istiyorum.

Geçen birkaç ay önce genç bir avukat ve LGBT aktivisti olan **Levent Pişkin** arkadaşımız *Twitter*'dan **"Erdoğan'dan 'dört dörtlük ibneyim, ibneliği sizden öğrenecek değiliz' açıklaması bekliyorum"** diye bir tweet atmıştı. Bunu da Başbakan'ın Aleviler ile ilgili benzer bir açıklamasına gönderme yaparak yapmıştı. Bunu duyan Başbakan'ın avukatları, Levent Pişkin Başbakan'a ibne dedi diye dava açmaya hazırlandı...

Bir kere Levent'in cümlesinden öyle bir sonuç çıkmıyor. Hadi diyelim öyle olsa bile ibnelik suç mudur? Bu nerede yazıyor?

Savunmasında, heteroseksüellik, eşcinsellik ve biseksüellik tanımlarını, geylik ve lezbiyenliğin anlamını, LGBTİ bireylerin uğradığı ayrımcılığı ve bu ayrımcılığın en sık görüldüğü alanın **"dil"** olduğunu anlatan Levent Pişkin, LGBTİ örgütlerinin basın açıklamaları, onur yürüyüşlerinde taşınan **"Velev ki ibneyiz"** pankartları ve **Yıldız Tar**'ın **"Yoldaş Ben İbneyim"** adlı kitabının, **"ibne"**nin hakaret değil, LGBTİ'lerce sahiplenilmiş bir ifade olduğunu ortaya koyduğunu söyledi.

Levent Pişkin'in savunmasında da belirttiği gibi, önce eşcinselliği aşağılamak belki kullanılan bir kelimeydi fakat LGBT hareket bunun bir hakaret olmadığını, bir cinsel yönelim olduğunu kabul edip sahiplendi... Bu durumda Başbakan'ın avukatlarının bunu hakaret olarak kabul edip dava açmaları bir suçtur, bu bir nefret eylemidir... İbne kelimesin karşılığı yukarıda belirttiğim gibi ne Anayasa'da tanımlanmış, ne de herhangi bir kanun maddesinde var. Buradan sorarım, ibne kelimesini hangi gerekçe göstererek hakaret olarak algıladı?

Efendiler sizler her zaman olduğu gibi yine nefret suçu işliyorsunuz...

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başörtüsü boğazınıza dolansın

Esmeray 15.01.2014

Anam bacım, malumunuz son zamanlarda **Bülent Ersoy**'un, başörtüsüyle beraber transfobi nefreti açıkça her bir yanda kusulmaya başlandı. Ben buradan Bülent Hanım'ın kişisel yaptıklarıyla ilgili bir eleştiride bulunmayacağım. Ayrıca bulunma hakkını da kendimde bulmuyorum. Bunu bir kenara bırakalım.

Gelelim başörtü takma olayına ve sonrasına... Ayol benim anlamadığım, bu kadın yıllarca elbise, toplumsal kadını efemine gösteren tüm kıyafet ve takılarını takmıyor muydu, giymiyor muydu, ne oldu da başörtü taktığında böyle fırladınız yerlerinizden. Başörtünün kerameti ne, gerçekten anlaşılmıyorsunuz. Tepkiniz neye? Son derece transfobik olduğunuz ortada ama bunu neden başörtüsüyle bu kadar kustunuz. Çıyan gibisiniz.

Ayol burada başka bir şey daha çıkıyor. Ne uzmanmışsınız siz öyle, kim kadın kim erkek, ne kadar da bilginiz varmış bu konuda. Nasıl da haddinizi aşıyorsunuz, nasıl da bu kadar fütursuz olabiliyorsunuz. Kim bu hakkı

verdi size? İnandığınız tanrınız mı yoksa kutsallaştırdığınız sembolleriniz mi sizlere diyor, kadının bedenine girin, rahmine kadar söz hakkını kendinizde bulun diye.

Yok efendiler yok, o kirli ellerinizi ya bedenimizden çekin, çekmiyorsanız bizler öyle bir çekeriz ki ellerinizi, sizin o elleriniz felç olur. Artık yeter, kendinize gelin, haddinizi bilin. Kadın mıyız değil miyiz bunu biz biliyoruz.

Gelelim olayın başka bir boyutuna...

Bu olaydan sonra, twitter mesajlarındaki en dikkatimi çeken ve en can yakan şu oldu: CHP Ankara İl Başkanlığı Hayvan Hakları Komisyonu Başkanı **Oya Yurdakul** Hanım'ın o haddini aşmış inanılmaz mesajını okuduğumda gerçekten inanmamıştım. Bir kadın nasıl bunu söyler? Hanımefendi demiş ki, "**Erkek adam nasıl türban takar**". Vallahi Oya Hanım sizin bu söylediğiniz, ancak sokakta 18 yaşında ergen serseri bir erkek çocuğu söylemidir. Asıl vahim olan budur. Oya Hanım hızını alamamış kendini savunmaya geçmiş. Neymiş efendim, eşcinsellerin yarısı onun arkadaşymış. Bu da ayrıca fütursuzca bir söylem. Bu nasıl bir cehalettir. Eşcinsellerin yarısı benim arkadaşımdır ne demek? Siz nereden biliyorsunuz eşcinsellerin sayısını? Bu nasıl bir kategorizedir. Siz bu zihniyetle bir de politikada öncülük yapıyorsunuz... Ha unutmadan, hayvan haklarını da savunuyorsunuz. Oya Hanım önce bir dön kendine bak, zihnini yokla. Ha yoklayamıyorsan zihnini, hem elinizi bizim üzerimizden çekin hem de zavallı hayvancıkların üzerinden... Şunu da belirtmek isterim; siz bir nefret söyleminde bulunarak suç işlediniz. Hem de çok ağır.

E, buradan CHP'ye de bir iki çift lafım olacak. Bildiğim kadarıyla CHP bir LGBT açılımı yapmıştı. Eğer CHP bu açılımında samimi ise, bu kadın hakkında neden yaptırım uygulamıyor? İşin başka can alıcı yanı da; benim için CHP tüm bu olanlara rağmen bir açıklama yapmıyor ise, yıllardır birlikte LGBT hareketinde politika yaptığımız CHP'den aday adayları olan arkadaşlarımız acaba ne düşünüyorlar? Tabii ki her LGBT bireyin her alanda politika yapmaya hakkı vardır. Buna hiçbir lafım yok, olamaz da; ama beraber ortaklaşa hukukumuz olduğu LGBT politikası yapan arkadaşlarımız halen bu zihniyetle beraber ise; bu ayrıca canımı yakar benim. Anam ne diyeyim, translar kadar başınıza taş düşsün Bülent Hanım'ın başörtüsü boğazınıza dolansın.

esmerayozadikti@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)